

SERXWEBÛN

Jİ SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TÎŞTEK NÎN E

Yıl: 11 / Sayı: 132 / Aralık 1992 / 4.- DM

KARARLIYIZ, KESİN KAZANACAĞIZ!

■ PKK yeni mücadele yılına girerken zafere emin adımlarla yürüyor

Devrimci hareketimiz PKK adıyla kendini açıkça ilan ederek yürüttüğü mücadelede, büyük gelişme ve derslerle dolu 14 yılını geride bırakırken, 15. yılını artan zafer umudu kadar somut olanaklarıyla karşılamaktadır. Sadece kayıplarıyla değil, çok yönlü kazanımlarıyla, Kürt gerçekliğini hep başkaları için en kötü tarzda kullanan bir hammadde, bir malzeme olmaktan çıkıp her şeyyle kendisi için, özgürlüğü ve bağımsızlığı için harekete geçiren insanlığın tutkulu, iradeli ve bilinci savaşıma büyük değer veren ve bunun için kazanmaktan başka hiçbir şeye seçenек tanımayan.

Bir anlamda zafer sadece bir zaman meselesi olarak değerlendiriliyor. Bu anlamıyla parti tarihimiz sadece siyasi bir tarih olmuyor. Bu, ilkel komunal dönemden insandan çıkış özellikleri kadar, günümüzün inceltmiş emperyalist-sömürgeci imha ve asimilasyondan

çıkışın da gerçekleşmesi ve böylelikle en çetkin bir gerçeğin devrimci tarzda aşılmasıdır. Yine birçok yakın çağ devriminin olumlu özelliklerini içermeye katan ve ayrıca insan olmanın temel özelliklerini, ona hükmeden ilkelerini benimserken, günümüz insanlığının öndeki en büyük tehlikeleri, bu tehlikelerin dayandığı kapitalist sistemi de karıştıran ve bununla birlikte bir nevi kapitalizm anlamına gelen reel sosyalizmin olumsuzluklarına karşı gerçek sosyalist tutumu geliştirerek gerçekleştiren PKK, bir öncülük kurumu ve bu temelde bir halkın dirilişine imkan verme olayı oluyor.

Halen baş çelişki olarak savaşın ve günümüzün en gerici ve hatta sadece bölgesel değil, uluslararası alanda da bu yönüyle merkezi bir yer işgal eden TC egemenliğine karşı geliştirilen çözümlemeleri devrimci pratikle tamamlama süreci Devamı 14. sayfada

Kürdistan halkının temsilcisi ulusal meclisidir

"...Gerilla mücadelemizin ve parti öncülüğümüzün en geniş siyasal biçimlenmesi olan Kürdistan Ulusal Meclisi'miz halkımızın karşı karşıya bulunduğu sorunları çözmede örgütlenme ve işbölümüne girmeli, halkımızın içinde çalışmayı temel almaktadır. Sömürgeci burjuva politikacılığının tam tersine aktif, dinamik, gerçekleştirilecek vaatlerde bulunan bir politikacılığı esas almaktadır. Unutulmamalı ki, meclisimizin politikacıları halkımızın en aktif militanlarıdır..."

YAZISI 8. SAYFADA

Partimiz 15 yaşında! Kazanan, partimiz önderliğindeki halkımız ve sosyalizm olacaktır!

Bugün, Kürdistan tarihinde başağacı gidışın tersine çevrilmesinde, emperyalizm ve sömürgeciliğin halkımıza dayattığı ulusal yok oluş sürecinin, devrimci ulusal kur-

tuluş savaşıyla ulusal var oluş sürecine dönüştürüldüğünde; insanlık tarihinin tanık olduğu en irkci, en katliami ve sömürgeci egemenlik sistemlerinin başında gelen sö-

mürgeci-faşist Türk egemenlik sisteminin "mezara gömüp üstünü betonladım, bir daha dirilemez" dediği ve bir daha dirilemeye için her türlü Devamı 4. sayfada

1992'Yİ ZAFERLE KAPATIRKEN

■ TC, kaybetmemek için vahşetini uşguluyor, dünya ise anlamak istemiyor

Ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihinde hemen her yılın ayrı bir önemi vardır. Denilebilir ki, geçen bütün yılların, kazanmak ya da kaybetmek gibi karşı özellikleri bağında taşıdığını; günümüzde ulaşılan gelişmelerin sonuçları çok daha iyi göstermektedir. Böyle bir gerçeklikten dolayı, yeni bir mücadele yılını daha zaferle kapatırken, kazanılan yılların temelinde bitmez tükenmez çabaların, fedakarlıkların, her şeyden önemlisi de şehitlerin kanının yattığını bir kez daha hatırlamak ve kazanılan buna göre değerlendirilerek nihai zaferin gerekçesi haline getirmek gereği her dönemden daha fazla kaçınılmaz olarak önümüzde

duruyor. Özellikle 1992 yılının hangi koşullarda ve nasıl imha hareketleri karşısında mücadele edilerek tasfiye olmanın kurtulduğu ve bunun da ötesinde nasıl bir zafer yılına dönüştürüldüğü bilinciyle yeni mücadele yılına giriş yapılsa, önümüzdeki süreçlerin de kazanılması zor olmayacaktır. 1992 yılının ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından kader belirleyici bir öneme sahip olacağı, birkaç yıl öncesinden partimiz tarafından tespit edildiğini ve tedbirlerin buna göre geliştirildiğini belirtmek gerekiyor.

Bu yılın özel savaş uygulamalarına ve buna karşılık geliştirilen dev-

Devamı 2. sayfada

GÜNEY'DE DAYATILAN İHANET

"...Bu işbirlikçi güçlerin siyasi çizgileri de biliniyor. Perspektifleri otomoidir. Buna ulaşmak için bile olsa, halkın özgüçüne dayanmak esas alınmamıştır. Halkı örgütleyeceğiz, özgüçümüz ve savaşımla, direnişimizle bu hedefe ula-

şacağız dememişlerdir. Veya diğer halklarla ya da devletlerle geliştireceğimiz ilişkilerde kendüçümüze dayanıp, buna yaslanacağız yaklaşımına da sahip olmamışlardır..."

YAZISI 21. SAYFADA

Kürdistan'da hedefine ulaştığı için değil, hedefine ulaşamayacağını ve hatta ciddi darbeler alabileceğini gördüğü için geri çekiliyor.

Güney Kürdistan'da yaşanan gerçeklerin kamuyuyla yaşanması için, burjuva basın-yayın organları da tamamen yalana dayalı haber ve yorumlara psikolojik savaşçı grubundaki biçimlerde boyutlandırıyorlar. Bütün şaşırtıcı zataferinler gerek yüzünün 32 gün programında Osman Ocacın'ın açıklamalarıyla gün yüzüne çıkması, devlet için oldukça sarıscı oluyor. 32 gün programı hakkında dava açılıyor. Gerekçeleri bu kadana bile tahammül edilemiyor. Bu durum aynı zamanda devletin toplum karşısında inandırıcılığını büyük oranda kaybettiriyor gösteriyor. Gerekçelerin de toplumla diyalogue hiçbir dönemde olmadığı kadar devlet aleyhine açılıyor sağlıyor. Birçok vaaide bulunan devlet, hemen hicbini yerine getirme başarısını göstermiyor. Böyle bir çıkmaz yaşıdığı gibi, artık başarısızlıklarına gerekçe de buluyor. Şimdiye kadar toplum hep aldatılacak yönündü, ikiziyü politikaları sarfılandırdı. Fakat bu politika arıyormuş. Geçen her

gün, gerçeklerin biraz daha açığa çıkmasını beraberinde getiriyor.

Nitekim devletin "topyekün savaş" ilan etmesi, stratejik değişimi, bir siyasi üstünlüğü kalmayan TC; tamamen askeri şiddet ve teknik imkanlarla dayanıyor. Aynakla kalışı bu temeldir. Bundan dolayı halk vazgeçemeyecekler. Gerekçeler biraz aralanırsa, askeri şiddetle nedenin ter ettirine daha iyi anlaşılabilecektir. Bu anlamda TC'nin bir yanlışlığı olduğu söylenemez. Bu şekilde ömrünü uzatmaya çalışıyor, aynı zamanda kazanmak istediği sürece içerisinde de kompolarla kendi süreci içinde PKY'yi dışlayarak alternatif devreye koymak amacındadır. Tabii ki, TC'nin bu alternatiflerini yatamayaz hazır kesimler de az değildir. Şimdiye kadar bu yönü mesafe alınamadı, bundan sonra bu daha da zor olacaktır. Partimizin başından beri işbirlikçiliğe gerekçesiyle, bir türlü çözümleri, kurtuluş çözümleri sağlam temellerde yürütmesi bu yönü doğabilecek boşluk ya da fırsatları önünü tıkamıştır. Dolayısıyla iş kalyon PKK'nın imhası! Gerekçeleri ise, bunun başarılmalayacağı ortaya koyuyor.

Başbakan Süleyman Demirel, gerekçeler çok açık ortada dururken, bizzat onun başında bulundugu hükümetin hangi politikalarla sahip olduğu gözler önündedir. "Güneydoğu halkına yine gideceğim. Yarımlık programı tamamlanacaktır" şeklinde açıklamada bulunuyor. Bahsedilen programın uygulanmasını terör ve kalam olduğunu gördük. Programın ikinci yarısı herhalde yine benzer olmayacaktır. Programın bu yarısı daha şiddetli terör ve daha kapsamlı kalam olursa, hiç şaşırtıcı olmayacaktır. Gelmelerin düzeyi ve elası serisi dikkate alındığında, zaten yarıplan bu hükümetin alternatifsizlikle nedeniyle kolay kolay ter edilemeyeceği görülmüyor. Hükümetin mevcut konumu terör ve kalamdan başka hiçbir gelişmeye elvermiyor. Halkın da hiçbir beklentisi kalmamıştır. Anlaşılan şudur ki, sömürgeci rejim, bu kıs veyan önmüdeki dönemde halka yönelik termandıracağı şiddetli bu hükümet elyle gerçekleştirilecektir. Daha sonra işe hiçbir işe yaramaz hale gelecek olan hükümeti yönlendirecektir. Nitekim DYP ve SHP'nin artık bu daha ıktıdır yüzünü kolay kolay göremeyeceği gibi, bu Demirel ve İnönü'nün de sonu olacaktır.

Sürecin uzatılması rejim açısından hayatı önemdedir. Hükümet olabileceği hiçbir parti, Türkiye siyasal yaşamında kalmamıştır. ANAP'ta yaşanan bölünme olayı, Turgut Özal-Mesut Yılmaz gelişmesine bağlanamaz. Yine umut bağlanan CHP bir varlık gösteremedi. MCP sevanızı zaten çözümlüklük üretti. SHP'nin varlığı tartışma düzeyindedir. DYP'yi ayakta tutan, onun hükümet bulunuyor olmasındır. Fakat buna rağmen içten içe bir bölünmeye başlıyor. Hükümetten düştüğü günden itibaren bu yönü gelişmeye daha yakından göreceğiz. RFP'nin son seçimlerde ü potansiyelini genişletmesi işe belirleyici ya da kalıcı bir gelişmeye elde etmekten uzaktır. Bunun nedenleri çok açıktır. Hiçbir parti başlangıç bir inisiyatifte sahip değildir. Yeni parti arayışları da sonuç veremeyecektir. Rejimin köklü değişimini hedeflemeye ve yine Kürdistan sorununu çözümü yönünde gerçek politikalar oluşturup hayata geçirmeye hiçbir oluşum gelişme gücünü gösteremeyecektir.

Yine psikolojik savaş boyutu içerisinde geliştirilen Pismanlık Yasası'na bağlanan umutlar hayal olmaktadır diye geçmeyecektir. Türk burjuva basınında ve yayın kurumlarında duyurulan haberlerde, Olağanüstü Bölge Valiliği'nin açıklamalarıyla yer verilecek, çeşitli bölgelerin isimleri sarılamaktadır ve burularda "teröristlerin" kentiğinden teslim oldukları söylenmektedir. Aynı ayrı bölgelerin isimlerini anılması tesadüf değildir. Sözümlüne her bölgeden "teröristler" pismanlık duyup "güvenlik güçlerine" teslim olmaktadır. Pismanlık Yasası'nın bu şekilde psikolojik etki yaratıp "terörist" toplanmak istenmektedir. Bilindiği gibi daha önceleri de bu yasa yürürlüğe konulmuş, ancak beklenen sonuç alınmamıştır. Aslında bu yasanın zamanlaması da tesadüf değildir. Güney Kürdistan'da başlatılan hareketin hemen eresinde gündeme getirildi. Hatırlanacağı gibi bu dönemde devletin ilgili yetkilileri, "PKK'nın teslim ya da imha olmakla başka seçeneği yok" sözlerini dillerinden düşürüyorlardı. Yapılan hesaplara göre, "sandviç hareketi" ile PKK her iki taraftan sıkıştırılınca, Pismanlık Yasası teslim olmayı zorluyordu. Bu hesaplara tutmayınca, bu yasa bir kez daha kağıt üzerinde kalmaktadırlar.

Görüldüğü gibi Türkiye, her şey-

den umut bekler duruma düşmüştür. Nerede bir umut ışığı görülmüşse oraya koşmuşlardır. "Yeni dünya düzeni"nin temsilcileri birliktir Somali'ye asker göndermesi de, tamamen içinde bulundugu duruma bağlıdır. Yoksa devlet yetkililerinin belirttiği gibi "Türkiye bir dünya devleti" değildir, alakalı bile değildir. İnsanlık ilşkileri Türkiye insanı kopuktur. Kürdistan da her gün insanları öldürüyor, baskı altında tutuyor, işkence den geçiriyor, yerinden-yurdundan kovarak ölüm ve açlık yüz yüz bırakıyor. Kürdistan dahi durum, Türkiye devletini tüm yönleriyle teşhir eden bir ayandır. Türkiye bunu bilmiyor değil, fakat emperyalist basın-yayın tekelinde. Somali'ye yapılan "Umud operasyonu" haberleri dünya kamuyuunda tek yanlı duyurulurken Türkiye'nin de adı geçmez olacaktır. Sözümlüne böylece Türkiye'nin insan haklarına önem veren insanları bir devlet olduğu imalı gelişecektir. Ve bu, Türkiye'ye uluslararası ilişki ve politikalarında puan toplayacaktır. Bu anlamda Somali'ye karşı gerçekleştirilen emperyalist saldırı "Umud operasyonu"nu Türkiye kendisi için bir umut olarak görüp, alelelece bu girişime dört elle sarıldı. Ancak Kür-

distan öylesine barbar bir terör uygulaması altında bulunurken, Türkiye'nin bunu gizlemesi mümkün olmamaktadır. Nitekim Türkiye işte kaybettirdiği oranda dışta da kaybetmektedir. Uluslararası Af Örgütü'nün yayınladığı rapor, yene insan hakları savunan diğer bazı kurumların açıklamaları bu konuda onerikleri oluşturmaktadır. Önmüdeki sonuç, bu yönü gelişmelerinde daha da artan bir düzeyde devam etmesi olmalıdır. Türkiye'nin en yakın müttefikleri bile onun insan hakları konusunda uyaracaklardır. Bu Kürdistan halkına dostluk gereği oluyacak, müttefiklerin kendi çıkarlarını bağlı olarak gelişecektir.

Evet, Türkiye devleti neredeyse bütün umutlarını ve kozlarını yitirmiş olarak 1993 yılına girmektedir. Askeri şiddetten başka elinde kullanacak bir seçeneği yoktur. Çiplak zorla ısrar etmesinin tek nedeni de, onun kurulduğundan günümüze kadar yaşatılmasında bunun tek dayanak olmasıdır. Açığa çıkan en önemli gerekçe ise, bu askeri şiddetli, yükselen devrimci şiddet duvarına çarpıp bir türlü sonuca gidememesi, günden güven sahlalarının sonunu hazırlamasıdır.

1993 yılı için umut arayışları

Türk devleti ilan ettiği "topyekün savaş"ın başlangıcını işleviyle geri de bıraktı. Penvasızca yöneldiği her şey tersinden sonuçlara yol açtı. Yeni bir yılda bir umut ışığı görülmek için, üst düzeyde seferber oldu. Başbakan, başbakan yardımcısı, cumhurbaşkanı, çeşitli bakanlar dışiyelere çıktılar. Adeta satılmaya bir mal gibi Türkiye'yi satılığa çıkararak, bir yerlerde alıcı bulmaya çalışıyor. Süleyman Demirel'in Japonya ziyaretinde yaptığı bir görüşmede "ABD gibi Japonya da Türkiye'de var olmalı" şeklinde sözler sarfetmesi bir gerçekçi çarpıcılığı ortaya koyuyor. Bilindiği gibi Japonya, dünyanın sayılı ekonomik gücüne sahip ülkelerden birisidir. Türkiye, en zor dönemlerinde birini yaşıyor olmasından dolayı, dayandığı mevcut merkezleri yeterli bulmuyor. Avrupa ve ABD ile ilişkilerin gittikçe bozulacağını bildiğinden, bu yönü de bir güvensizliği yaşıyor. Öyle ki biri olmasa diğeri olur hesabıyla, kendini daha fazla merkezlerle bağlamaya çalışıyor. Her dönemden daha çok buna ihtiyaç duyuyor. Bursuz ayakta kalamayacağını çok iyi biliyor. Gücünü dayandıracığı başka bir yer de yoktur. Halktan ne yüz bulabiliyor ve ne de destek. Ayrıca sağladığı "ulusal mutabakat" da yürüme koşullarına sahip değildir. Burjuva muhalefet gücünün, hükümete bir yıllık süre tanıdıklarını ve ardından aktif muhalefete geçeceklerini açıklamaları, özel savaşın programı temelinde olan bir durumdur. Çünkü bu bir yıllık süre içinde hükümetin başarısızlığı, TC burjuva siyasal partilerinin de bir iflasa yol açmıştır. Bu gelişme ortaya çıkmıştır. Sözde muhalefete geçmekle bu iflasın önü alınmaya çalışılıyor. Son seçiminde ortaya çıkan sonuçlar, bu gerçekçi çarpıcı bir biçimde ortaya koymuştur. Halk kilitleri artık burjuva partilerine güvenmiyor, içine girdiği beklentilerden vazgeçmek zorunda kalıyorlar.

Türkiye bütün cephelelerde bir bunalmı yaşıyor. Temelde Kürdistan sorunu olarak üzere, diğer iç sorunlarda ve dış politikada ciddi engeller karşısında bir bocalama içinde bulunuyor. En önemlisi de, hiçbir alternatifin koşullarına sahip olmama-

sıdır. Halka hangi vaatlerde bulunacak, müttefiklerine hangi güvenceler verebilecektir? Ya da böyle bir gücün yoksun bulunuyorsa, bunun gerekçelerini nasıl ılay edecektir? Her zamanki sahte vaatlerle kimler kanabilecektir? Gerekçe ise Türkiye, bu sorunlara olumlu yanıt verebilecek durumda değildir.

Bali emperyalizmi de hiçbir yıla olamıyacağı kadar bu yıl Türkiye'yi destekledi. Açık insan hakları ihallerine karşı sessiz kaldı. Birakılan insan haklarını, kitle kalamlarına bile se yırı kaldı. Türkiye den bunun karşılığında istenen tek şey "PKK terörünün" emzimesi oldu. Bunun için Batı emperyalizmi, yapılmış gerekenin azamısını yaptı. Almaya'nın zaman zaman Türkiye'ye kendi silahlarını kullanmasını yönünde uyarması, tümünden gerçekçilikten uzaktır. Hatta bu noktada çok tehlikeli bir ikiziyü politika temelinde herhangi bir zorlukla karşılaşılmadan askeri yardım sürdürülmek istendi. Nitekim Türk, geriylaya ve halka karşı Alman silahlarını kullanmaya devam ederken, Alman devleti de silah yardımını sürdürmektedir. Karşılıklı çıkarlar gün geçtikçe daha da geliştiriliyor. Önemle vurgulanması gereken nokta ise, bu çıkarın Kürdistan halkının kanı üzerinde birleşiyor olmasındır.

1992 yılı için öngörülen hiçbir vaa din yerine getirilememiştir. Durumu ise sömürgeci devlet için önemli bir handikap oluşturmaktadır. Olağanüstü Halk Uygulamaları kaldırıldı, Çekici Güç'ün süresi uzatılmayacaktır, enflasyon önüne geçilip ekonomik gelişme sağlanacaktır ve yene terörün kökü kazımp demokratik reformlar gerçekleştirilecektir. Bunların hiçbirini yerine getirilemedi. Tersine bu sorunlar daha da ağırlaşarak önümüzdeki yıla devrediliyor. Dolayısıyla devletin bu konuda süsleyecek hiçbir şeyi kalmıyor. Muhalefeti işe hükümetin, birbirlerine yönelik suçlamaları ve karşılıklı savunmaları da buradan kaynaklanıyor. Çünkü bunlarla kaybedecek olan bir taraf değildir, her iki taraf oluyor. Daha da ötesi devletin kendisi oluyor. Partiler de sonuna kadar devletçi olduklarına göre, birinin kaybetmesi ve diğerinin işe kazanması düşüncülemiz.

1993'e büyük zafer umuduyula girerken

1992 yılını, her yıldan daha fazla zorluklarla, boyutları uluslararası alana kadar uzanan kompolar, karşı devrimci "topyekün savaş"ı ragmen zafer yılına dönüştüren PKK, 1993 yılının zaferini şimdiden imkanı dahiline koymuştur. TC sömürgeci sonuç alabileceğinden oldukça emin olduğu kozlarını kullanması; pahasına da olsa ağır bir yenilgi almaktan kurtulmaması. Kazanılan bu zafer, Türk sömürgeciliğinin yarınsı emperyalizme, işbirlikçi iherleri ve reformist çevrelere de beklenmedik ayrımlıkta bir darbe oldu. 1992'ye bağlanan bir karşı devrimci umutlar birer birer boşa çıkmıştı. Bütün zorluklara ve imha amaçlı hareketlere rağmen Halk Kurtuluş Ordusu-ARGK gelişen kahramanca direnişler sergileyerek, ulusal kurtuluş mücadelesini zaferini teminat altına almıştı. Bu arada 1992 yılının zafer yılına dönüştürülmesi uğruna PKK'nın direnişci ruhunu ve karargahını temsil ederek başlatmış merhabesine ulusal kahraman şehitlerimizi de büyük bir saygıyla anıyoruz.

1992 yılında derinliğine ve genişliğine yükseltilen devrimci direniş savaşımı, elde edilen kazanımlar ve ulaşılan mevziler, yene bir yönüyle ortaya çıkan gerçekler, bundan sonra bütün yılın kazanıp nihai zaferi yakalamak için değerlendirilebilecek birkimlerdir. Bu yılda sağlanan gelişmeler, Türk devletine veritlenen kayıplar, denilebilir ki geçen sekiz yıllık savaşın toplam sonuçları düzeyindedir. Bunu, bizzat bir sömürgeci devlet yetkilisi, "Bu yıl devletin verdigi kayıplar, geçen 8 yıla eşittir" sözleriyle ıktır ediyordu.

Sömürgeci Türk ordusunun Kürdistan'da büyük yığınak yapmasını karşıki, kurtuluş kuvvetlerimiz de Kürdistan'ın bütün dağlarına yayılmışlardır. Dağlar sağlama işlemleri esasına bağlı olarak tutulurken, şehir alanları da önümüzdeki dönemde ayağa kaldırılarak parça parça sömürgeci denetlemler koparılmaktadır. Bu temelde bütün Kürdistan, sömürgeci karşı bir devrimci saldırı kalebine dönüştürülmüştür. Bu bütün imkânlarıyla hazır hale getirilmiştir. Parti çığışında ısrar ediliyor ve yakalanan fırsat yerinde zamanında

değerlendirilirse, kazanmak zor olmayacaktır.

1992 yılının büyük kazanımları temelinde karışıldığımız 1993 yılına yönelirken, tüm partilere gelişmelerin kapsamına denk düşen büyük görevler düşmektedir. Ulusal meclis çalışmalarının sonuçlanmaya doğru gittiği, ordusuzların ıleri bir mesafe aldığı ve yine ulusal ayaklanmanın gerekli koşullarının yaratıldığı bir dönemden geçiyor ve dönem in ağırlığına denk düşen cisim kalamı lazıni yakalamak, kopancı kışkırtı masayonuna ulaşmak gibi vazgeçirmeye bir sorumlulukla karşı karşıya bulunuyoruz. 1993 yılını, sömürgeci düşmandan kaç kaç daha büyük avantajlara girmek, önümüzdeki surecin sıradan cabalarla, eskinin karşısına lazı ve kışkırtıye kazanımları, yanlınsına asla gerekçe yapılamaz. Çığının daha olmak, büyük iddialara döneme yöklenmek şarttır. Barışmakla başka seçeneğin tanınamanın anlamı budur. Cabalar büyük olduğu oranda kazanımlar da büyük olacaktır. Mücadelenin hangı, başka silsilesi bulunursak bulunulmak, koşullarımız ve zorluklarımız ne olursa olsun, tüm gücümüzle sürece yüklenmekten ve başarmaktan başka terçimimiz yoktur. Sürece kesin kararlılık ve kazanma ruhıyla katılmak zorundadır. Hiçbir partili savaşçı ve kadro, dönemden dayatıldığı görevler karşısında kendisine "yeteyilim" diyece de cevap verilebilir" görüşüyle bakma hakkını kendisinde bulmamalıdır. Günden güven gelişme kaydeden, başları graflığı sürekli yükselten, önderliği haklıyca ıktır eden kadro, dönemini almazsa olamaz kabilinde emrettiği kadro ıktır. Nitekim önümüzdeki yıllar zaferin de, kaybetmemenin de görevler kesilebileceği yıllardır. Eger görülemezse doğru temellerde yaklaşıp ve başarı tarzını esas alırsak, 1993 yılına çok büyük zaferler sırdırmak işine bile değildir. Bu sorumluluk esasına bağlı olarak sürekli karşılamamak için hiçbir neden yoktur.

Sonuç olarak, her yılan ve dönemden daha umutlu, daha kararlı ve daha avantajlı bir konumda yene bir mücadele yitiriyoruz. Kazanacağımızı da dar inancımız kesin ve tamdır.

Partimiz 15 yaşında!

Kazanan partimiz önderliğindeki halkımız ve sosyalizm olacaktır!

Başlatıcı 1. sayfa

baskı, sömür, asimilasyon ve katliamlarla tam bir ulusal imhayı dayattığı. Kürdistan halkının savaşla dinilmesi ve savaş içinde demokratik-sosyalist bir ululaşma sürecine girmesinde ve günümüzde yedi düvele karşı başarıyla sürdürdüğü direniş savaşında topyekün savaşan bir ulus gerçekliğine ulaşmasında belirleyici olan; önderlik ettiği Kürdistan halkının ulusal-toplumsal kurtuluş mücadelesini dünya devrim cephesinin en militan kolu, bilimsel sosyalizmin temsil gücü ve emperyalist "yeni dünya düzeni"nin en büyük handikapı haline getiren; bölge devriminin mayalandığı Kürdistan devriminin uzak bir istemden elini uzatsan tutulabilecek düzeyde somut bir hedef haline getiren Partiya Karkerên Kurdistan (PKK)'in 15. kuruluş yıldönümüdür!

PKK, sömürgeci-faşist TC'nin Kürdistan'da gerçekleştirdiği katliamları, mecburi iskan, yoğun Türkleştirme, işkence, sömür ve talan politikalarıyla yarattığı toplumsal pasifikasyon ve suskunluk ortamında, Kürdistan'dın diğer parçalarında Kürtlük adına ortaya çıkan hareket-

Uluslararası komünist harekette ise SBKP, ÇKP, AEP ekseninde oluşan gruplaşmaların egemen olduğu, marksizm-leninizmi yaşayan devrimci canlı özü yerine dogmatizm ve şablonculuğun ön planda bulunduğu, ama buna rağmen başta Vietnam olmak üzere diğer ulusal kurtuluş hareketlerinin emperyalizme ve sömürgeciye ciddi darbeler vurdukları bir tarihsel kesitte;

Halkımızın, Kürdistan'ın dört parçasını sömürgeci boyunduruk altından tutan dört sömürgeci devletten yoğun sömür, baskı, teşhir ve katliamlarıyla imha olma tehlikesinin had safhaya ulaştığı ve ulusal-toplumsal kurtuluşunun çok yakıcı bir tarzda kendisini dayattığı; Kuzey-Batı Kürdistan'da ise TC'nin, kanlı katliamlarının üstüne inşa ettiği ve halkımızı kendisine yabancılaştırarak Türkleştirilmesi biçiminde somutlaşan beyaz katliamlı ulusal yok oluş sürecinin son evresinde, halkımızın bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm ihtiyacına yanıt olarak ortaya çıktı.

Türkiye "sol"unun uzanlarıyla birlikte, Kuzey-Batı Kürdistan'da onlarca siyasi grup, parti vb. varken, PKK'nın bunlar arasından sıyrılarak kısa sürede politik bir güç ve gütmüzmüde yalnızca Kürdistan'da iktidar alternatifi olmamakla kalmayıp, bölge-miz düzeyinde önder politik bir güç haline gelmesini sağlayan nedirdir?

Her şeyden önce, PKK ideolojik grup olarak şekillenmeye başladığı andan başlayarak, Kürdistan halkının ulusal birlik, bağımsızlık ve özgürlük sorununu otomatik programlar ve reformist mücadele yöntemleriyle çözümlenmiş mümkün olmadığı tespiti yapmış, aşgari programın bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan için üzerine oturmuştur. Bunu gerçekleştirebilmek için de proletarya partisi önderliğinde, devrimci ulusal kurtuluş savaş stratejisini önüne koymuştur.

SBKP, ÇKP, AEP ekseninde gelişen ve komünist hareketi bütün kurtuluşlarına yerine, marksizm-leninizmi Kürdistan koşullarına yarattığı bir tarzda uygulama, insanlığın kurtuluşunu esas alan bilimsel sosyalizmin evrensel ilkelerine bağlı kalma ve bunu tüm sınıflara karşı militanca savunma biçiminde somutlaşan ideolojik bağımsızlık temel aldığından, uluslararası komünist hareketi bildiği gibi Türkiye ve Kuzey-Batı Kürdistan'daki "sol" grup-

ları da bölen akımlara karşı birliğini ve gelişiminin sürekliliğini korumuştur. Ideolojik-politik bağımsızlık, gelişiminden mayasdır.

PKK, geleneksel Kürt siyasi yapılarının aksine, dış siyasal dengelere, sömürgeci ve emperyalist güç odaklarına dayanmayan, dış yardımlara bel bağlamayan halkımız ve dünya halklarına bağımsızlık ve özgürlük yerine, başka güçlerin taktik uzantısı, dış güçlerin politikalarının basit birer uygulayıcısı olmayı getirdiği gerçeği tespit ederek, Kürdistan halkının özgüncesine dayanmay, her şeyi halktan alıp, her şeyi engin bir özerkliği halkımızın ulusal-toplumsal kurtuluş mücadelesine vermesi esas almıştır.

Uluslararası dinamikleri parçalamış, beyinleri ve yürekleri tutsak alınarak kendine yabancılaştırılmış, celledina yardım edecek kadar düşürülmüş bir halk gerçekliğinden, bugün ulusal kimliğine sahip çıkarak, ulusal-toplumsal kurtuluşu için ayağa kalkıp birlerce evladını şehit veren, onbinlercesini savaşta süren ve gökleri serihildanlarıyla sömürgeci faşizme kök söktüren bir halk gerçekliğine ulaşmamız; Ulusal Önderimiz Başkan APO komutasında, en zor, hiçbir umut ışığını olmadığı koşullarda bile çıkış yolu yaratan partimizin atımlarıyla mümkün olmuştur. İşte ille kuyu kazma azim ve fedakarlığı, en zor anlarda bile yolundan sapmayan irade gücü, yıllar sonrasını hesaplayan, keskin öngörü temeline dayalı her adımda bölge ve dünya devriminin çıkarlarını da esas alan deni enternasyonalist karakterli Başkan APO, bu özelliklerini PKK'ye nakşederken halkımızın güncel ve tarihsel sorunlukslarını net olarak göstermiştir.

Reel sosyalizmin dağılmasıyla dünya tek kutuplu olarak, emperyalizmin hegemonyasına açık bir denge ya da dengelsizlik üzerinde durmaktadır. Reel sosyalizmin yanlışlan sosyalizme mal edilecek sosyalizmin öldüğü, dünya halklarının kurtuluş umudunun boş çığlık, kapitalist emperyalizmin insanlığı refah içinde yaşayabileceği tek sistem olduğu propagandası, emperyalistlerin elinde tekelleşmiş olan medya aracılığıyla halkların beyinleri kazınmaya çalışılmaktadır. Sosyalizmin yarattığı moral değerler de önemli oranda zaafa uğratılmıştır.

Dünyanın dört bir yanında gelişen ve çığmızın esas devrimiği aky-

mı olan ulusal kurtuluş hareketleri çeşitli biçimlerde tasfiye edilmiştir. Halk savaşını yürüten ve oldukça önemli mevziler kazandı, hatta El Salvador'da olduğu gibi Kübenin önemli bölümünü denetim altına almayı başarmış olan birçok ulusal kurtuluş hareketi, silahlarını bırakarak düzene entegre olma sürecine girmiştir. Sosyalist yaratımları koruma uğraşında olan Küba, emperyalizmin yoğun baskılarına karşı direnmeye çalışırken, Nikaragua'da Sandinistler ise silahlı kazandıktan iktidarı seçime burjuvaziye bırakmak zorunda kalmıştır. Küzy-Güney çelişkinde Güney cephesinde

min gücü herkese gösterildi. Irak'ın yerli bir edimesiyle dünya halklarına gözdağı verilerle emperyalizme karşı direnilemeyeceği(!) gösterilmeye çalışıldı.

Dünya genelinde egemen kılan pasifikasyon, emperyalizmin güç gösterisi üzerine inşa edilmeye çalışan Pan Amerikan "demokrasi", "ulusal hakları", "uluslararası barış", "AGİK Sözleşmesi", "Paris Şartı" vb. kulağa hoş gelen demagoji ve söylemleri cılayan "yeni dünya düzeni" olarak sunulmaktadır. Öz itibarıyla "yeni dünya düzeni", emperyalizmin sınırsız sömür, talan ve halkları köleleştirme özgürlüğü demektir. Emperyalizmin ve sömürgeciliğin kölelik boyundurukunu söküp atmak, bunun yerine başsız ve özgür yaşamak isteyen halklar için ise bu, zorla boyunduruk altında tutmanın yolu olarak kan, katliam, sürgün, işkence, zindan, soykırım demektir. Demokrasi, insan hakları, barış, yalnızca emperyalistler ve ona tabi olanlar içindir. Örneğin, Kürter için "yeni dünya düzeni", kendi ellerinde mütecilesmedir, Amerikan uçakları, Alman tankları ve panzerleriyle bombalanmaktır, köyleni kentlerini yerli bir edimesiyle, belli belli kontra cinayetlerdir, işkence, sürgündür, zindandır; ya emperyalizme ve sömürgeci-faşist TC egemenliğine boyun eğme, ya da halk ve ulus olarak yok olma özgürlüğüdür.

Tam bir emperyalist kuşatma çemberi içinde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, bugün yalnızca TC ile değil, bir bütün ola-

"...Kürdistan devrimi, Ekim Devrimi'nin geliştiği koşullara kıyasla çok daha büyük bir kuşatma altındadır. Emperyalist kuşatmayı yarmada katkıda bulunacak ulusal kurtuluş ve işçi sınıfı hareketleri gibi mütefiklerden yoksun olarak gelişmektedir. Stratejik mütefik olarak gördüğümüz Türkiye proletaryası ve halkı örgütsüz ve öndersiz bir durumdadır. Türkiye devrimine önderlik etme iddiasıyla yola çıktıklarını söyleyen 'sol' siyasal gruplar, bırakalım Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine destek sunmayı, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin etkisiyle ortaya çıkan olanakları bile değerlendirememektedirler. Bugün Kürdistan devrimini hedef alan sömürgeci-emperyalist saldırganlık, hiçbir devrime karşı olmadığı kadar barbar, katliamci ve örgütlüdür..."

yer alan birçok devlet emperyalizmin tarafından indirilmiş, deyim yerindeyse teslim alınmıştır. FKÖ önderliği, Filistin sorununu çözümünde emperyalizmin kabul ettiği sınırlar içersine çekmiştir. Ortadoğu'da emperyalizme karşı tarafa politikalarını sürdürmeye çalışan İran, Suriye ve Libya gibi ülkelerin iktidarlarının sınıfsal yapıları gereği tutarı olmasa da, direnişlerini ne kadar sürdürülebilecekleri belli değildir. Statüko bozmayla kalkışan Irak Baas rejimi, Körfez Savaşıyla tasfiyenine eşine getirdi. Emperyalizmin savaş makinası Ortadoğu'da taşıdı. Tekelleşmiş medya aracılığıyla Körfez Savaşı tüm dünyaya naklen izletildi. Böylece emperyalist militan-

rak emperyalizme karşı da savaşmaktadı. Ve bu düzeyde savaşım yürüten tek güçtür dersek abartı olmaz. Dört yandan kuşatma altında tutularkan nefes borusu katliamlarıyla çalışan güçler bir halkın, Kürdistan halkının emperyalizme, belge gericiğine ve TC'ye karşı kararı bir direniş savaşını yürütmesi ve önemli mevziler kazanması, bölge ve dünya halkları için önemli bir moral ve umut kaynağıdır. Kürdistan halkının bağımsızlık, ulusal birlik ve özgürlük istem ve hakkının yanısıra, Ortadoğu'da oturulmaya çalışan emperyalist "yeni dünya düzeni"nin boşa çıkarması, Ortadoğu devrimlerinin önüne açılması, dünya devrim cephesine sağladığı bir cephe gerisi yaratıl-

lerin ilkel milliyetçi ve işbirlikçi karakteri ile Türkiye "sol" hareketlerinin kemalist, sosyal-şoven karakterinin ağır etkisi altında Kuzey-Batı Kürdistan'da ortaya çıkan Kürt grupların reformist, küçük-burjuva milliyetçiliği nedeniyle Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük sorununa doğru devrimci çözüm üretmekten uzak oldukları bir tarihsel dönemde;

ması ve sosyalizmin moral değerlerinin yenden güçlendirilmesi vb. güncel ve tarihsel görevler de PKK'nın dümen doruklarıdır. Bu görevler, oldukça zor, ama bir o kadar da onurlu görevlerdir. Görevlerin güncelliği kadar, gelecek için tarihsel önemi, PKK'nın omuzuna büyük tarihsel sorumluluk yüklemektedir. PKK, ideolojik-politik-örgütsel yapıları, milyonlarca ayaga kaldırılan savaş ve dünya politik gündemine müdahale edilebilen maddi gücüyle, bu ağır sorumlulukları gereklerini yerine getirmektedir ve getirmeye devam edecektir. Kürdistan devrimi, tek başına TC'yi zorlayan ve yalnız ona karşı gelişen bir devrim değildir. Kürdistan dört sömürgeci devlet tarafından bölünlen ve her parçası üzerinde dört başı mamur bir sömürgeci egemenlik işisi edilen devletler arası bir sömürgeci. PKK önderliğinde yürütülmekte olan ulusal-toplumsal kurtuluş savaşı, yalnızca Kuzey-Batı Kürdistan'ın değil -esas cephe bu parça olmakla birlikte-, dört parçanın da kurtuluşunu ve halkımızın ulusal birliğini gerçekleştirmeyi hedeflemektedir. Dört parçadaki ERNK örgütlenmesi, diğer parçalardaki halkımızın Kuzey'deki savaşı kurtuluş umudu olarak görmesi ve destek sunması, son olarak KDP-YNK ihanet ceterlerinin TC ile birlikte Güney'deki güçlerini saldırılarına üzerine, partizanlık savaşını bir taktik olarak ilan ettiği ekonomik ambargonun Kuzey'in ya nisra, Doğu ve Kuzük Güney parçasındaki halkımız tarafından da uygulanması, PKK'nın, henüz sınırlar resmen kalkmamış olsa da halkımızın ulusal birliğini önemli oranda sağladığını ve sömürgeci sınırlar islevsiz kıldığını açıkça ortaya koymuştur. Bu pratik gelişme bile TC'nin İran ve Suriye yönetimlerini bir zırve toplantısına çağırarak ortak önlemler geliştirme arayışına itmiştir. Kürdistan'ın devletlerarası sömürge oluşu, devrimin uluslararası

risi halkımızın bulunduğu her yer, üslenen alanları işe, bazı tarihsel fırsatları doğru değerlendirilmesini sağlar, ancak silahlı güvence altına alılabildiği alanlardır.

Kürdistan'ın sömürgeleştirilen rejimleri, tarihteki TC tarihiyle olanı bastırarak ortak hareket ettikleri gibi, konjektürel politikaları ne olursa olsun, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini boğmak için de ortak hareket edebilecek siyasal rejimlerdir. Buna ek olarak, zengin petrol yataklarının denetlenmesi için gerek bölge gereği, gerekse emperyalist devletler bu rejimleri desteklemekte, bölge halklarını bölmek için çizdikleri sınırlar üzerinde işi edilen statükoyu korumak amacıyla her yola başvurmaktalardır. PKK'nın anti-emperyalist, anti-sömürgeci çizgisi, enternasyonalist karakteri ve yürüttüğü devrimci halk savaşı, tüm dünya gereği gibi karşı cephe darbeleri bir kuşatma, saldırı ve imha hareketi içinde birleşmiştir. Bu karşı devrimci cephe, ideolojik, politik, ekonomik ve askeri olarak PKK'nın tüm nefes borularını tıkayarak tam bir tecrit çemberine alıp imha etmek için şantaj, tehdit, saldırı, akla gelebilecek her türlü yal ve yöntemi denemektedirler.

Markist devrim öğretisinin ilk önermelerinden biri şudur: "Devrim, karşı devrimi örgütler, ona karşı savaşım içinde çıkarılır ve onu yenilgiye uğratarak başıya alır." (Marks-Engels) Yine çokça bilinen ve dünya halklarının esin kaynağı olan 1917 Ekim Devrimi, emperyalist kuşatma altında gerçekleşti. Ve bu kuşatma altında, emperyalizmin organize ettiği içerdeki karşı devrim odaklarını sürdürdüğü yaklaşık üç yıllık iç savaşta karşı devrimi yenilgiye uğratarak ayakta kalmayı başardı. Ekim Devrimi I. Emperyalist Paylaşım Savaşını sürecinde gerçekleştirdi. Emperyalist devletler birbirleriyle savaşıyorlardı. Savaş sonrası birkaç yıllık süreçte ise, savaşın yaralarını sarmakla uğraştıklarından devrimi çok edebilecek güçte değillerdi. Avrupa da çığ gibi gelişen işçi sınıfı hareketi Sovyetler Birliği için de önemli bir müteffiki. Kürdistan devrimi, Ekim Devrimi'nin geliştiği koşullara kıyasla çok daha büyük bir kuşatma altındadır. Emperyalist kuşatma kurtuluş ve işçi sınıfı hareketleri gibi müteffiklerden yoksun olarak gelişmektedir. Stratejik müteffik olarak gördüğümüz Türkiye proletaryası ve halkı örgütsüz ve öndersiz bir durumdur. Türkiye devrimine önderlik etme iddiasıyla yola çıktıkları sınırlı "sol" siyasal gruplar, baka ilim Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine destek sunmay; Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini etkisizleştirecek çareler bulabilirlerse bile değeri denemektedirler. Bugün Kürdistan devrimini hedef alan sömürgeci-emperyalist saldırıların, hiçbir devime karşı olmadıkları kadar barbar, katliamcı ve örgütsüzdür. Buna rağmen Kürdistan devrimi, emperyalist destekli TC'nin topyekün savaşına karşı topyekün bir direniş savaşı geliştirmek, düşman siyasal ve askeri olarak darbelemek ve böylece devletleşme yolunda kararlı adımları ilerletmesini sürdürmektedir. Bu zorlu kuşatma ve emperyalizm-TC-için ihanet suç ortaklığına halkımız karşı yürütülen topyekün savaş, devrimimizin zorluğunu gösterdiği gibi, gelişiminin sağlıklı, güçlü temelleri sahip olduğunu ve uluslararası suç ortaklığına verdiği darbelerle yürüttüğü uluslararası sınırların bakiyetliğini de göstermektedir. Ancak satır başlarıyla belirttiğimiz bu olgular, devrimimizin yeni bir Ekim

Devrimi niteliğinde olacağı yorumuna yer veremeyecek açıklıkta ortaya koymaktadır. 1917 Ekim Devrimi, emperyalizmin en zayıf halkası olan Rusya'da gerçekleşmiştir. Bugün ise, emperyalist zincirin en zayıf halkası, Ortadoğu, Ortadoğu'nun odak noktası da Kürdistan'dır. Emperyalist egemenlik zinciri bu kez Kürdistan'da koparılabilecektir.

Kürdistan devriminin zaferi, Ortadoğu genelinde bir devrimler fırtınası yaratacak, kardeş halklar da bir bir emperyalist kölelik boyunduruğunu bir daha geri gelmemesi için sığınacaklardır. Kürdistan devrimi, bölge ve dünya devrimleri için sağlam bir cephe gerisi ve destek usulü olacaktır. Bu, dünya komünist hareketinin içinde bulunduğu tikanıklığın aşılması için de önemli bir gelişme olacaktır.

Reel sosyalizmin dağılmasıyla emperyalizmin kucagina itilen halklar, tarihin garip bir civesi olarak, düne kadar ilgisiz kaldıkları Kürdistan devriminden güç ve destek olarak henüz canlı olan sosyalizm değerlerine daha hızlı dönerek, bilimsel sosyalizm temelinde yeniden ve daha sağlıklı bir inşaya yönelebileceklerdir.

TC'nin gömmeye çalıştığı mezarları derilerek Kürdistan halkı, PKK önderliğinde yürüttüğü savaşın emperyalizmin öldüğünü söylediği sosyalizmi insanlığın kurtu-

luşunu esas alan bilimsel temelleri üzerinde adam adımı geliştirecek, ülkemiz koşullarında işi etmek; bu temelde bilimsel sosyalizm PKK'de temsil gücü bulmaktadır. Ve biz reel sosyalizm ölü, yaşasın bilimsel sosyalizm diyorum.

"Kürdistan, yeni bir Ekim Devrimi'nin mayalandığı bir alandır" diyor Başkan APO. Ülkemiz bölgesel dev-

timler örgütleterek devleti özel savaşa göre yeniden kurmaktadırlar; emperyalist metropollerde sahte "Kürt konferansları" düzenleyerek PKK'ye alternatif reformist-sibirlikçi gücünü bir araya getirip devreye sokmaya çalışıyor. PKK büyük bir politik öngörüyle bu tasfiyeci girişimleri zamanında teşhir ve tecrit ederek etkisizleştirdi. Mücadelemle-

"...Reel sosyalizmin dağılmasıyla emperyalizmin kucagina itilen halklar, tarihin garip bir civesi olarak, düne kadar ilgisiz kaldıkları Kürdistan devriminden güç ve destek olarak henüz canlı olan sosyalizm değerlerine daha hızlı dönerek, bilimsel sosyalizm temelinde yeniden ve daha sağlıklı bir inşaya yönelebileceklerdir..."

rimin rahmidir. Bu yuzdendir ki, emperyalist Çekiç Güç'le temsil edilen emperyalist savaş makinası ülkemizde konumlandırılmış; olağanüstü teknik savaş araç-gereci ve kitle imha silahlarıyla donatılmış milyon TC ordusu ve ihanetçi günün topyekün saldırarak devrimimizin sağlıklı doğum yapmasını engellemeye, deyim yerindeyse, kurtajla devrimi rahminden söküp öldürmeye çalışmaktadır.

zincin doğal bir sonucu olarak TC cephesinde doğan boşlukları gerilla güvencesinde ve devrimci çizgimizin siyasi yön göstericiliğiyle demokratik mesruiyet temelinde doldurmasını bildi. Gerilla savaşını ve cephe örgütlenmesini yaygınlaştırarak, halkımızın siyasal şiddetinin somut ifadesi olan serhildanlara TC'nin öze savaşı tam bir kırmaza soktu. TC'nin savaşçı Botan'la sınırlarında rakım boğma cabası da böylece boşa çıkarıldı.

Emperyalist blok, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yozlaştırılarak ehliyetlenmesini, Başkan APO liderliğinde PKK'nın önderliği devam ettiği süreçte olanaksız olduğunu, bu önderliğin dejener edilemeyeceğini kabul kavradı. Önderliği bir tek tecrit çemberine alarak boğmak için tüm gücüyle yeni politikalarını devreye koymakla çekmedi. Kürdistan'ı konvansiyonel

TC'nin topyekün savaş ilanı ve doruğa varan ihanet

Kürdistan devriminin Ortadoğu ve dünya genelinde yal açacağı devrimsel gelişmeler, birçok "sol" çevreden daha gerçekçi değerlendiren emperyalistler TC, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini

manyada 10'dan fazla yoldaşımızın tutuklanarak partimize karşı rehin tutulması, Semir ihaneti ile başlıyıp Al H. Yüridim ihanetiyle sürdürülen sözümüne "demokratik PKK" yaratma, "Kürt sorununa evet, PKK'ye ha-

boğmak, imha etmek, o da olmazsa, bölge ve dünya genelinde yaratılacak etkileri sınırlandırmak için çoktan kolaları sıvıması, planlarını yaparak uygulamaya başlamışlardır. TC'nin topyekün savaş ilanı ve uygulamasına durup durukken gelinmediği açıktır. TC'nin topyekün savaş ilanı, yalnızca TC'nin kararı değildir. Başını ABD'nin çektiği emperyalist kampın Pentagon'da planlanarak Brüksel'de görev bölümü yaptıkları sonra uygulamaya koyduğu politikaların adam adımı iflas ettirmesi: sonucu gelinen aşamada, sosyalizmin silahlı mücadele temelinde yaşadığı ve emperyalist sömürgecilik önlü çarlarımlarını kaldırıyor, en önemli bölgesel devrim olduğunu işi edilemesi için ABD ve bağlaşıklarının ortak kararları yürürlüğe koydukları bir politikadır.

İsvet Başbakanı: Olaf Palme cinayetinin PKK'ye mal edilebilir Avrupa da PKK'yi "terörüst" ilan etme, Al-

yl' ve giderek "PKK'ye evet, APO'ya hayır" formülasyonlarında ifadesini bulan PKK'yi "ehliyetleştirme" ve tasfiye etme cabaları boşa çıkarıldı. Emperyalist metropollerde yürütülen emperyalist komplo ve tasfiye politikalarına TC'nin dozunu her geçen gün artıracak uydulduğu özel imha savaşı eşlik etti. Bu uluslararası tasfiye cabalarına "sol" cehaletin başını TKP tasfiyeciliğinin çektiği ve anti-PKK'lik ikisi üzerine işi eden "Sol Birlik", "Tevger" vb. cephelerin (!) karalaması ve tecrit etme kampanyalarına, zaman zaman da silahlı saldırıya varan girişimleri de katıldı. PKK özgüncüye dayanarak, katlike geçirilay yaygınlaştırıp savaşı yükseltmek tüm bir "ehliyetleştirme", komplo ve tasfiye cabalarına boşa çıkarıldı.

TC, ülkede "köy koruculuğu" adı altında karşı devrimci ceterler örgütleyerek savaşı Kürdistanlaştırmış ve sömürge vailiği, özel kolordu, özel

silahların sınırlandırılması anlaşmasının kapsamı dışında tutarak, TC'nin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini imha etmek için istediği kadar silah ve ordu gücü yığmasının önünü açık bıraktı. Bu aynı zamanda bölge halkları için de bir tehditti. Körfez Savaşı sonrasında Güney Kürdistan'da önce ayaklanan mayaya yeşil ışık yakıp, sonra da Saddam'ın saldırısını kıskırtarak Kürtleri kendi ülkesinde mütecilleştirdi ve onları tarihsel düşmanları olan TC ve İran devletlerinin kucagina itti. Arından insanlık ve Kürtlerin hamisi, kurtarıcısı (!) pozuyla ortaya çıkıp boygeye tam olarak yerleşen ABD, İngiltere ve Fransa, TC'nin de katıldığı "Çekiç Güç" adı verilen emperyalist müdahale gücünü Kürdistan'da konuslandırdı. Bu emperyalist güç, TC'nin halkımız ve partimize karşı yürüttüğü özel savaşa yalnızca istihbarat ve lojistik destek sunmakla yetinmeyip, zaman zaman fiilen savaşa

"...Kürtler için 'yeni dünya düzeni', kendi ülkelerinde mütecilleşmedir, Amerikan tankları, Alman tankları ve panzerleriyle bombalanmaktadır, köylerin-kentlerin yerle bir edilmesidir, faili belli kontra cinayetleridir, işkencedir, sürgündür, zindandır, ya emperyalizme ve sömürgeci-faşist TC egemenliğine boyun eğme, ya da halk ve ulus olarak yok olma özgürlüğüdür..."

si bir karakterde gelişmesini zorunlu kılan ve aynı zamanda enternasyonalist niteliğini güçlendiren bir olgudur.

Kürdistan, coğrafi olduğu kadar, siyasal olarak da sömürgeci bir kuşatma altındadır. Kısa Kuzey sınırı sayılmazsa, dört tarafı kendisini sömürgeleştiren devletlerle çevrilidir. Vietnam devrimi için Çin, Cezayir devrimi için Mısır ve Fas birer cephe gerisi ve üslenen alanı görevi gördü. Kürdistan devrimi ise böyle olanaklardan yoksundur. Cephe ge-

da girdi.

TC, uluslararası politikasını Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini dış açılış nefes borularını tıka maya, emperyalist devletlerin desteğini sürekli kılark Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini tasfiye etmeye yöneltti. Avrupa ve Ortadoğu devletlerine taviz üstüne taviz vererek, Suriye gibi ülkelere yönelik şantaj, tehdit ve taviz politikasını iç içe uygulayarak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini tecrit çemberine almaya çalıştı. Bu amaçla İran ve Ermenistan'a verdiği tavizler azımsanacak gibi değildi.

Tüm bu cabalarla rağmen, emperyalist tasfiye politikalarıyla TC'nin özel imha savaşının ifası etmesi engellenemedi. ABD'nin petrol bölgelerini denetim altında tutma politikasını katı ıztanlık olarak Güney Kürdistan'daki işbirlikçi önderlikler bir araya getirilerek yeni bir senaryo uygulamaya konuldu. KDP-YNK liderleri, TC ile tahşel ahanetinin da yardımıyla devletin en yetkili kişi ve kurumların temsilcileriyle ilişkiye geçirdi. Yeni senaryonun öiliş, KDP-YNK ihanetinin halka onaylatılmasından başka bir anlamı olmayan seçimlerle Güney'de kukla bir parlamento ve hükümet kurdurarak, bu ihanet odağını partimize saldirtmak. Böylece partimizin ilan ettiğ Kürdistan ulusal halk temsilcileri meclisinin toplanmasını, Botan-Behdînan Savaş Hükümeti'nin ilanı engellemek ve Güney Kürdistan'da konuşlanmış Bağimsızlık Cephesi'nin Birleşik Silahlı Kuvvetleri'nin bu alandaki çalışmalarına da sağlanmış olacaktı. Tahşel ihanet odağının halkımızın kurtuluş kuvvetlerine saldirması, TC'ye bir taşıla birkaçak vurma olanağı da sağlanmış olacaktı.

TC ile ihanetçi gruh bu planı hayata geçirmenin hazırlıklarını sürdürürken, Kuzey-Batı Kürdistan'da savaş yeni bir aşamaya girmişti. Geniş tam eyaletlerde çok salmış, başta Botan olmak üzere hareketli savaş birçok alana yayılmıştı. Ülke krsalının önemli bir bölümü silahlı kuvvetlerimizden denetimi altına alınmış, ard arda şehir işgaline geçiriltiliyordu, düşman karakolları birer birer imha ediliyordu. Halkımızın serhildanları, düşmanın şehirlerde de rahat hareket etmesini engelliyordu, onu savunmaya çekilmek zorunda bırakıyordu. Halkımız öz yönetim organları olan halk komitelerini kuruyor, öz savunma birliklerini yararak düşmanın kontra saldırılarını anında cevaplıyordu, iç sorunlarını kendisi çözerek TC'nin varlığını gereksizleştiriyordu. İkili iktidar yakalanmış, halk savaş stratejisi, stratejik denge olarak adlandırılan bir aşamaya geçiliyordu. Geniş orduşu kurmuş, büyümişti. Kadın-erkek birleşme gençimiz gerillaya akın ediyordu. Halkın siyasi orduşması her yaş, cins ve sosyal tabakadan insanı kapsayacak denli gelişmişti.

1992 bahar atılımı hazırlıklarımız paralel olarak, düşmanın da bu hazırlıkları baltalamak için hava bombardmanlarıyla Kürdistan'a askeri yığınağı arttı. Halkımızın başta Botan olmak üzere tüm yurtta ve belli başlı Türkiye metropollerinde gerkeleştirildiği serhildanlar, katliama hazırlanan TC ordusu sürülerinin saldırısı sonucunda Cizre, Sîrnak, Nusaybin gibi alanlarda kana bulandı. Halkımız ve silahlı güçlerimiz katliem koruduklarından katliam emelleri taştırdı ordusu sürülerinin krsuğandığı kaldı. Özel savaş rejimi, kendi kayıplarını gizleyerek psikoloji savışı tımandırdı. Özel savaşın en yetkili ağızları "PKK ayaklanma çıkarmak istedi, başarmadı" propagandası

na ağırlık verdi. Savaşta inisiyatifile edeçteğirdiğini iddia ederek halkı güvensizlik ve panik yarattama cabası için gerekerek pasifikasyonu egemen kılmaya çalıştı.

Kürdistan halkını etkisi altına almayan TC'nin psikoloji savaş, Türkiye "sol"u ve "aydınların" ağırlıklı bir bölümünü ise etkisi altına almaya başardı. Bazı "sol" çevreleri işi ifradavardır, özel savaş süzülüyorları aynı paralele düşerek, eleştirini aldı altında son derece sevsiz, politik içerikten yoksun, devrim ve savaş gerçekliğinden habibere "değerlendirmeye" ve "yorumlar" yayınladılar. 15 Ağustos 1992'de Kürdistan'da 10 il, 52 ilçe, birlerce köy; Türkiye'de ise Adana, Antalya, Mersin, İstanbul gibi önemli merkezlerde gerkeleşme ve milyonlar katliğı doğandı. Kemli serhildanları eşlik eden karakol ve taburlarının basırlar imha edilmesini içeren askeri eylemler, TC ile birlikte bu "sol" kesimlere de en iyi yanıttı. Ancak, siyasi dürtüştük ve özeleştirici mezyetlerinden nasibini alamamış olanlar için, TC'nin psikoloji etkisi altında kendi tekerlemelerini yinlemek, devrimin gelişen seyrini ve gerçekliğini kavramaya çalışmaktan daha kolaydır. Onlar da öyle yapıyorlar.

Sîrnak katliamı TC'nin özel savaşının ifasının itirafı ve topyekûn savaşın da başlangıcı oldu. Sîrnak'ı Çukurca, Kulp, Göle katliamları, ARGK karargahları ve köylerin bombardmanının yoğunlaşması, hibzikontra cinayetlerinin artması, yoğun toplu tutuklama ve işkenceden gerime kampanyaları izledi. Yerinde infazlar, gözaltında kaybolmalar (!) Türkiye'de de yaygınlaştırdı. Türkiye metropollerinde Türk-Türk düşmanlığı körüklenerek baş alanlarda Kürtlere yönelik saldırılar doğrudırıldı.

Tüm katliam ve her alanı etkisi altına alan devlet terörü devam ederken, Talabani ve Barzani hainleri ise MİT ile Genelkurmay'ın kapalı kapıları altında TC'nin topyekûn savaşının Güney Kürdistan cephesinde uygulananca planlarını katarıyorlardı.

Düşmanın yoğunlaşan bu saldırı ve katliamlarına karşı ARGK birlikleri, harekeli savaşta "Kuşat ve imha et" taktiğinde ifadesini bulan düşman karakol ve taburlarına yönelik saldırılar da arttı. 28 Eylül 1992 gecesi ARGK birlikleri Serdinli mntikasında Rubarik, Masikur birleşme tabur ve karakollarını aynı

1992'de "Federe Kürt Devleti" kurduğunu ilan etti. 5 Ekim günü ise peşmerge güçleri Güney Kürdistan'da konuşlanmış Birleşik Silahlı Kuvvetlerimizle saldırdılar. Saldırının hedefi, silahlı güçlerimizin Kuzey'e, yani TC ordusu birliklerinin önlem aldıkları sınıra sürülerek orada imha edilmesini sağlamaktır. Güney'de yeni korucular olan peşmerge, Kuzey'de ise TC ordusu birlikleri arasında kalacak olan birliklerimiz ya

"...Emperyalist metropollerde yürütülen emperyalist kompo ve tasfiye politikalarını, TC'nin dozunu her geçen gün arttırarak uyguladığı özel imha savaş eşlik etti. Bu uluslararası tasfiye cabalarına 'sol' cenahın başını TKP tasfiyeciliğinin çektiği ve anti-PKK'lik ilkesi üzerine inşa edilen 'Sol Birlik', 'Tevger' vb. cephelerin (!) karalama ve tecrit etme kampanyalarına, zaman zaman da silahlı saldırıya varan girişimleri de katıldı. PKK özgücüne dayanarak, ülkede gerillayı yaygınlaştırdı savaş yükselterek tüm bu 'ehlileştirme', kompo ve tasfiye cabalarını boşa çıkardı.

imha edilecek ya da teslim alınacaklardı. ABD savaş stratejisi, kontr-gerilla operasyonlarından çokça kullanan "dış-çekiş" taktiğidir bunun adı. Özel savaşın yeni Türk burjuva basını taktiğinin menşeiği genime çabasıyla, aynı anlamda gelen "sandviç hareketi" adını takı. Pentagon'da hazırlanan planları eskiden beri kurtuluş kuvvetlerimiz karşı uygulamaktaydık. Buna eklenen yeni unsur, korucubaz Talabani ve Barzani'nin koruculaştırıldıkları peşmerge'nin TC subayları komutasında savaşa sürülmesiydi.

Kürdistan tarihinde başaşağı gidiciş başlıca sorunsulu olan iç ihanet, devrimci direnişin yayılması paralel olarak doruğa varmış, düne kadar gülemeye çalıştıkları kanlı yüzünü açığa çıkarmıştı. Halkımızın kanını, canını ve direniş potansiyelini aile çıkları doğrultusunda sömürgecilerle emperyalistlerle pazarlamayı meslek eden Barzani haini, "Yaşasın TC, kahrolsun PKK" sloganını radyolardan haykırarak ihanetini tüm dünyaya resmen ilan etti. Bu karşı-devrimci saldırı, TC subayları komutasında, ABD, Alman silah-

dır, ihanetin suç ortaklığıdır. PKK her türlü devrimci eleştiriyi açkır. Varsa, bu savaslağı eksikliklerimiz de eleştirilirdi. Ancak hiçbir eleştir, halkımızın kurtuluş umudunu yok etmeye yönelik ihanetli akama adını alamaz. Böylece bir tutum da eleştiri olarak kabul edilemez.

Aklı hocalardan aldıkları dersiy ezberleyen Barzani, Talabani ve ihanetin diğer süzölçileri Güney Kürdistan'daki güçlenimizi 1-2 gün içi-

nını yapmış, mevzilerini güçlendirmişlerdi. Peşmerge'nin emirlerine rağmen bize karşı savaşmakta gönüllüsünü oluşturan ve Güney halkımızın savaşta karşı tutumunu da gözetecek, imha saldırısını karşı mevzilerini savunmak ve savunma teminde taktik bazda karşı saldırılarına yetinmemize rağmen, peşmerge güçleni 1000 civarında kayı verdirdi. TC ordusu sürülerine karşı ise puslu, çevirme, kanallarında saldırıya bu taktiklerle 500'den fazla kayı verdirdi. 5'ten fazla uçak ve helikopter düşürüldü. TC her zaman olduğu gibi kendi kayıplarını gizleyip bizim kayıplarımızı abartarak zevkini kurtarma çabası içindeydi. ARGK Karargah Komutanlığı'nın resmen açıklamasıyla bizim kayıplarımız 100 kişiye sehit ve bir o kadar da yaralıdır. Bir kırı (1'e 40) gibi olağanüstü güç dengesi, düşmanın teknik üstünlüğüne rağmen 40 güne yaklaşılan kahramanca direnişte verilen bu kayı; düşmanın hedefi, aldığı sonuç ve verdiği kayıplarla kıyaslandığında önemsenecek bir kayı değildir. Ancak toprağa düşen her devrimci savaşçı; halkımızın canverinde aqlan derin bir yaradır. Her cana karşılık birlerce kompo da cezalandırılmaz, bunun yurini dolduramaz. Kürdistan halkı iç ihanet deniğ darbeyi hiçbir sömürgeçten yememsiştir.

TC ile ihanet cephesinin ortak saldırısının temel amacı, güçlenimizi imha etmek ya da iradesini teslim almaktır. Gerek savaş öncesinde, gerekse savaş sırasında Talabani ve Barzani'nin "PKK silahı bırakın, siyasi mücadele yürütün" biçiminde açıklama ve çağrılarının tamamen partimizi "ehlileştirme"ye, düzensiz sınırları içine çekmeye yönelikti. Muazzam güç dengesi, karşı savaş, bu savasın siyasi ve askeri olarak kazanılacak devrim cephesi oldu. Düşmanın bizi imha etmek ya da iradesini teslim almak amacı ve saldırısının büyüklüğü dikkate alındığında, düşmanın amacının boş çıkması için daha büyük kayıplar veremeye değerd. Emperyalist kampın her türlü desteğinden sahp olan TC-ihanet suç ortaklığının 100.000 kişilik ordusu, uçak, helikopter, tank-toplu ile, güçlenimizi üzerine birlerce ton bomba yağdırdımlarına rağmen, güçlenimizi askeri olarak yenilmedim. Dahası, düşmana ağır kayıplar verdirilmiş, mevziler korunmuş ve siyasi olarak zafer kazanılmıştır.

Savaş yönünde komutanlarımız ile "Kürdistan Hükümeti" arasında imzalanana anlaşma, hemen her aşamada görülebilecek olan bir ateşkes'ten öte bir anlaşma taşımamaktadır. Ve bu ateşkes bidden çok, KDP-YNK güçlerinin zorlanması sonucunda doğume gelmiştir. Partimiz açısından, güçlenimizi böyle ne pis bir savaşta uzun süreli yurinin bir anlamı yoktur. Devrimimiz için deniğ geçmekte olduğu süreç, asıl savaş cephesi olan Kuzey'de savaşı yoğunlaştırmayı, Güney'de siyasi-örgütsel yeni ağırlıklı olan bir faaliyet gerekliliktedir.

Savaş yönünde komutanlarımız ile "Kürdistan Hükümeti" arasında imzalanana anlaşma, hemen her aşamada görülebilecek olan bir ateşkes'ten öte bir anlaşma taşımamaktadır. Ve bu ateşkes bidden çok, KDP-YNK güçlerinin zorlanması sonucunda doğume gelmiştir. Partimiz açısından, güçlenimizi böyle ne pis bir savaşta uzun süreli yurinin bir anlamı yoktur. Devrimimiz için deniğ geçmekte olduğu süreç, asıl savaş cephesi olan Kuzey'de savaşı yoğunlaştırmayı, Güney'de siyasi-örgütsel yeni ağırlıklı olan bir faaliyet gerekliliktedir.

Güney'de savaşa güçlenimiz böyle hanane bir saldırı beklediklerinden, ayır öncesinden başla-yarak güçlenimizi gerilla savaşı kurallanına uygun tarzda mevzilendirilmiş, erzak, cephaneye vb. lojistik ihtiyaçlarını stoklamış, savaşa adaylarındayla yurtever kitletmiş güvence altına alınmış gibi hazırlıkla-

"...Tam bir emperyalist kuşatma çemberi içinde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, bugün yalnızca TC ile değil, bir bütün olarak emperyalizme karşı da savaşmaktadır. Ve bu düzeyde savaşım yürüten tek güçtür dersek abartı olmaz. Dört yandan kuşatma altında tutularak nefes boruları tıkıtılmaya çalışılan güçsüz bir halkın moral ve umut kaynadığıdır..."

anda basarak 400'den aşkın kolluk kuvveti ile 50'yi aşkın kontrayı imha edip silahlı ve cephanelerini elko-ydular. Bu saldırı ordumuzun savaş sanatındaki yetkinleşmesini ve harekeli savaşın düzeyini gösteriyordu. Bu saldırı, MGK'nın Diyarbakır toplantısından halkımıza ve partimize karşı topyekûn savaşın ilan edilmesinin ardından Genelkurmay Başkan Org. Doğan Gülergün'ün sınır birliklerine moral verme gezisinin ertesini günü gerçekleştirdi.

ABD'nin onayı ve TC'nin kabulu ile Güney Kürdistan'da oluşturulan sahte Kürt parlamentosu, 4 Ekim

lariyla donatılmış ihanet cephelerinin halkımızın kurtuluş umuduna, bağimsızlık ve özgürlük özlernine ve geleceğine yönelikleri hain bir saldırıdır. Halkımız kıldığımız için bugüne dek yüzlerinde taşıdıkları sahte "Kürt milliyetçiliği" maskesini bizzat kendileri yırtıp ihanetlerini kendi ağızlarıyla ırtı eden bu ihanetçi güruhlarla haia "yurtseverlik" yattısını yakıştırmaya çalışan aymazların bulunması, halkımız adına utanç doğudumuz bir durumdur. İhanet tesdi edilmiş bu güçlere "yurtsever" demek, kendi yurtseverliğini -tabii varsa- tartışılır kılmakla eş anlamlı-

Savaş yönünde komutanlarımız ile "Kürdistan Hükümeti" arasında imzalanana anlaşma, hemen her aşamada görülebilecek olan bir ateşkes'ten öte bir anlaşma taşımamaktadır. Ve bu ateşkes bidden çok, KDP-YNK güçlerinin zorlanması sonucunda doğume gelmiştir. Partimiz açısından, güçlenimizi böyle ne pis bir savaşta uzun süreli yurinin bir anlamı yoktur. Devrimimiz için deniğ geçmekte olduğu süreç, asıl savaş cephesi olan Kuzey'de savaşı yoğunlaştırmayı, Güney'de siyasi-örgütsel yeni ağırlıklı olan bir faaliyet gerekliliktedir.

Bizim için ateşkesin bir hedefi de, TC'nin Güney'deki varlık deniğ ve ihanetini ona sağladığı sahte meşruiyeti ortadan kaldırmaktır, onu yalnızlaştırmak ve savaşım gücümüzü tili hedeflerle uğraştırmamaktır. Bu çerçevede, Güney'deki güçlenimizin bir kısmını iç kesimlere çekmesi, mücadelesinin gelişimini olum-

suz yönde etkileyebilecek bir durum değildir. Savaş yürüten temel güçlerimiz Küzey'deki tüm eyaletlerimizde kurumsallaşmış ve savaş 1992 planlama hedeflerine uygun tarzda sürdürmektedirler. Aday savasçıların eğitimi de Küzey'deki birçok karargah ve kamplarında gerçekleştirilmektedir. Güney'deki güçlerimizin iç kesimlere kaydırılması, Güney'deki halkımızda daha yakın bir ilişki ve siyasi faaliyetlerimiz için elverişli bir zemin yaratmıştır. Ki, iç kesimlere kaydırılan güçlerimiz daha çok savaşta aktifte kazanımları aday savasçılarla, savaşamayacak olan yaşlı ve çocuklardan olmaktadır.

Bu savaş, ihanet cephesinde var olan çelişkilerin açığa çıkmasında ve çatlakların derinleşmesinde önemli rol oynadı. ABD-TC tutkılığı bir araya getirilen ihanet cephesini nihai büyük gücü olan KDP-YNK arasında savaşın yürütülmesi, sonlandırılması ve anlaşmaların uygulanması konularında ayrışıklık yarattı. Birçok peşmerge komutanı denetimci, peşmergele birlikte birleştirmek için cephelelere geçerken, bazıları da gerilla safılarına katılarak ihanetle karşı savaşçı. Güney halkımız tarihinde ilk kez bu denli büyük bir karşı-devrimci saldırıya karşı, KDP-YNK önderliklerinde olduğu gibi kaçmayı değil, direnmeyi ve kazanmayı esas alan ve bunu başaran kendi öz silahlı gücünü gördü. Bu devrimci direniş, bugünden meyletlerini vermeye başlayan bir özünü Güney halkımızda kazandırdı. İhanet ve işbirlikçilik, yıllarca sürdürüldüğü ajiyason ve propaganda faaliyetlerini yapaçadından daha çok açığa çıktı. İhanetin bağnaz olduğu olan KDP'ye mensup 4, YNK'ye mensup 1 bakan istifa etti. Kürdistanı Cephe içinde yer alan bazı küçük gruplar ihanete ve bu savaşta karşı tavır aldılar. Bizim için bu savaşın en önemli siyasi sonuçlarından biri de budur.

Anlaşmayı yapan tarafların ideolojik-politik yapıları, amaç, mücadele yöntemleri ve toplumsal yapıları arasında temel farklılıklar dışındaki alıngınlık, bu anlaşmanın taktik bir ara veriş, bir soluklanma olduğu, daha fazlasını beklememek

rası karakteri ve buna uygun politik ve askeri hedeflere kararlı bir yürüyüşün sahibi ve önderi PKK'nın bölge çapında emperyalizme karşı silahlı-politik mücadele yürüten ve siyasal gündeme müdahale edebilen tek güç olduğu, bu konumunda da, objektif olarak. Ortadoğu devrimlerinin önderliği gibi ağır ve onurlu bir misyonun da sahibi olduğu açığa çıkmıştır. Emperyalizm ve bölge gerilimi PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini bu niteliğiyle gözetecek tüm belirlilikleri açığa görülmektedir.

Kürdistan halkına ve önderi PKK'ye karşı ilanı ettiği topyekün savaşın Güney cephesinde umduğunu bulamadığı gibi siyasi ve askeri alanda darbe yiyerek çıkan TC, Kürdistan devriminin bölgesel niteliğini de kullanarak İran, Suriye ve Suudi Arabistan'ı alelacele toplanmaya çağırdı. Gündemin tek maddesi ise, Kürdistan devriminin engel tarafsız ilerlemesini durdurmak için ortak önlem geliştirme olanaklarının araştırılmasıydı. Suudi Arabistan, bu toplanmaya katılmadı. Türkiye, İran ve Suriye dışişleri bakanlarının katıldığı zivve toplantısı sonrasında yapılan haması açılmakları bir yana bırakarak; aralarında tahriş ve güncel çelişki, karşı farklılıkların ve bölgeye ilişkin politikaları dikkate

92 yılı kapanırken karşı-devrim ve devrim cephesi açısından ortaya çıkan tablo nedir?

TC, emperyalist devletlerden aldığı sınırsız askeri, ekonomik ve siyasi desteğe rağmen, 1992 yılı içinde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini tasfiye etme ya da en azından emperyalist sistem için tehlike olmaksızın çıkarma tahahhüdünü yerine getiremedi. Kürdistan halkına ve önderi PKK'ye karşı yürüttüğü özel ilana savaşçı iflas etti ve bunun açığı itirafı olarak topyekün savaşçı ilanı etmek zorunda kaldı. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin dışı aşılma nefes bulmaları kıyacak dünya kamuoyundan tecrit etmek için Batılı emperyalist devletler, Orta-

alındığında toplanmadan somut bir sonuç çıkartılamadılar. Tarihteki Kürt ayaklanmalarının bastırılma için bu güçlerin ortak hareket ettikleri bilinmektedir. Ulaşılabilecek tek önemli nokta ise Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin engellenmesi noktasıdır. Buna rağmen, konjonktürel politikaları itibarıyla Suriye, TC'nin sıkışmışlığında yararlanarak Fırat sularından daha fazla yararlanma, Hatay sorunu bu konularda, İran ise Orta Asya'daki rekabeti avantaj sağlama, Azerbaycan sorunu, rejim muhaliflerinin Türkiye'den yararlanmalarına göre, birçok alanda TC'den taviz koparmaya çalışacaklardır. TC ise birincil amaç olarak devrimizin dışı açılan nefes borularını tıkmak, hareket sınırlarını daraltmak ve bölge düzeyinde sömürgeci cepheyi güçlendirmeye çalışmaktadır. Bu objektif olguların gösterdiği şey, her üç sömürgeci güç, aralarında köklü çelişki kolay giderilebilecek çelişkilere değildir. Buna rağmen bu zirvenin TC'nin amaçladığı hedefe ne ölçüde ulaştığını sürec gösterecektir. Biz, çelişkileri ne kadar derin olursa olsun, konjonktürel politikaları farklı da olsa, bu rejimlerin tahriş-toplumsal sömürgeci karakterlerini biliyor ve hesabımızı buna göre yapıyoruz.

zamlımsı bir yıl gibi gösterme çabası içindedir. Bizzat Genelkurmay Başkanı Org. Doğan Gürener'in ağzından "Güney'de PKK'yı dağıttık, sıra içerde, içerde de büyük bir hareket yapıp PKK'nın kökünü kazıyacağız. Kara Kuvvetleri için hareket için hazır-
dır" diye başlanmış olan ve durmaksızın devam eden kentleri yıkıp yıkma, katliam girişimleri, dağları ve köyleri bombalama, kontra cinayetleri, toplu tutuklama, işkence vb. uygulamaları daha da şiddetlendirileceğini ilanı ediyor. Bunların hiçbirini olan vahşikler değildir. Malum ilanı amacı, kitlelerde korku ve panik yaratmaktır. Yani psikolojik savaşçı. Bugüne dek yapılanlar, daha da tırmadıklarıdır. Partimizin siyasi ve askeri güçleri ve halkımız birlikte bu saldırıya da göğüslemeye ve defetmeye hazırız. Kürdistan'da kiş mevsiminin oldukça sert geçtiği ve birçok alandan kurtuluş çelişki biliniyor. Mevsim koşulları savaşın yayılmasını zorunlu kılmaktadır. Bu mevsimde kitlese-siyasal faaliyetler doğal olarak ön plana geçecek ve bunun temel alanı da şehir ve kasabalar. Faşist sömürgeci Şırnak vd. alanlarda olduğu gibi katliam girişimleriyle siyasal-kitlese faaliyetlerimizle kiş hazırlanması sabote etmeye ve 93 atılımı güçlü hazırlanmamızı engellemeye çalışacaktır. Karargah ve işlerimizi bombalayarak darbe vurmak ise yine temel hedefi olacaktır. TC bu yönlemlerle 93 yılı güçlü karşılamaya çalışmaktadır. Ancak TC halklarımızın kanı ve emeği üzerinde bu savaş oyununu oynadığından stratejik olarak kendisini yeniden üretebilecek ve yetenekten yoksundur. Kaybeden yine TC olacaktır.

Devrim cephesi için 92 yılı oldukça verimli bir yıldır. TC'nin özel savaşçı iflas ettirdiği gibi, halkımızın siyasal oluşumları ERNK bayrağı altında, genç-yaslı, kadın-erkek ve çocuklar dahil her yaştan ve her cinsinden insanımız; işçiler, köylüler, kadınlar, esnaf, gençler ve çocuklar dahil her sosyal tabakadan insanımızı sosyal konularına uygun örgütler içerisinde birleştirerek örgütlü bir halk hareketi yönünde önemli maddiyet katetmiştir. YKWK, YJWK, YKK, YRWB vb. ERNK kolları bunun en açık kanıtlarıdır. Halkımız yaşamı her alanında öz yönetim birimi olan Halk Komiteleri'nin örgütleyerek kendi kendisini yönetmeye yetkinleşti. Sömürgeci iktidara alternatif ve onun yandaşları halk iktidarı boy verdi. Devletleşme yolunda devadılar attılar. Halkımızın özgür iradesinin en üst düzeyde temsilci demek olan Ulusal Meclis kurumaşına aşamasına gelmektedir. Son Güney savaşında partimizin ihanetçi gruhu karşı ilanı ettiği ekonomik ambargo Kürdistan'ın iç parçasında uygulanarak, tarihimizde ilk kez suni sınırlar işlevsiz kılınarak halkımızın ulusal birliği sağlandı. Halkımızın Nevroz ve 15 Augustus atımları, öncü ile bütünleşti, halkımızın sömürgeci boyunduruğu söküp atma irade ve kararlılığı bir kez daha gösterildi. Doğru devrimci bir önderliğe sahip ve bu denli örgütlü, azimli ve fedakar halkımızın iradesinin kırılması ve sömürgeci egemenliği altındaki eski kolektif yaşamın devam ettirilmesi olanaksızdır. Ayaga kalkmamız ve özgürlüğü için her şeyini ortaya koymuş bir halkın bağımsızlık ve özgürlük istemlerini hiçbir emperyalist ve sömürgeci güç engellemeyiz. Bugün Ulusal Meclis ve Savas Hükümeti ilanı zemin her zamankinden daha güçlüdür.

Askeri alanda, Mavan karakolu baskını ile başlatılabilecek olan halk savaşında stratejik dengeye geçiş aşaması, başta Botan olmak üzere,

düğer eyaletlerimizde de hareketli savaşın önemli oranda oturtulması ya nice beklentilerdir. Son tabur baskınları, "kuşat ve imha et" parolasında ifadesini bulan hareketli savaşın yetkin uygulamalarıdır. Düşman ordu sürüleri birçok alanda gariznolara hapsedilerek, dağlarını ve birçok krsal alanı özgürleştirildi. Birlerce gencimizin gerillaya akin etmesiyle birlikte yürüten ordumuz, kurumsallaşmış illeri düşlere kaldırdı. Ülkemizin her eyaletinde kalıcı işler, eğitim kampı ve karargahlar oluşturuldu. Yüzbinlere varan halk milisi ve kentlerde öz savunma birlikleri örgütlendi. Yüzbinlere varan TC orduları kırılarak peşmerge biriklerini ortak saldırısına rağmen, güçlerimiz en küçük bir panigle kapılmadı kararlı ve kahramanca bir direniş sergilerken. Küzey'deki savaş, plan hedefleri doğrultusunda yükseltilecek süratüdür. Güçlerimiz savaş içinde pşerecek büyük deneyim kazandı. Bugün, bir yandan TC ordusu sürülerine darbe üstüne darbe vurun ordumuz, bir yandan da kiş hazırlanırken tamamlamaya çalışmaktadır. Boyutlanması beklenen TC'nin yeni saldırılarını pşürtmeye ve ordu sürülerini darbelemeye hazırız.

Mevcut durum, her yönüyle, karşı-devrim cephesini oluşturan emperyalizm, faşist TC sömürgeciği ve iç ihanetin olağanüstü zorlan-
dığını ve bu yüzden dev vahşette sınır tanımayan pervasızlığıyla kendi sonunu hazırladığı; partimiz önderliğinde gelişimini sürdüren Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, zorluklarına rağmen, yalnızca TC'nin değdi, uluslararası siyasal gündemin en üst sıralarına oturdu ve Ortadoğu çapında devrimci hazırlığı, tarihinin en güçlü, en görkemli dönemini yaşadığı ve yili hem siyasi hem askeri zaferlerle taçlandırılan yeni atılım dönemine ulaştığı bir everslikliktedir. Gerçeğe umutla bakmamız engellemeye bir neden yoktur. Güçlerimiz büyük hata yapmazsa, 1993'çok daha güçlü bir mevsimle hiçbir güç engellemeyiz. Mevcut veriler çerçevesinde 1993'teki olası gelişmeler değerlendirildiğinde şunları söylemek mümkündür:

Tüm cephelelerde savaş ırmanarak sürecektir, özgürleştirilmiş vatan toprakları genişletilecek. Demokratik Halk İktidarı daha yetkin-yaygın bir kurumaşmaya kavuşturulacaktır. Bir everslik zemin üzerinde Ulusal Meclis çalışmaları başlayarak kendi içinde bir Savas Hükümeti atayıp ilanı edebilecektir. Devletleşmenin yasal-kurumsal inşası daha üst düzeyde hayat bulabilecektir. Bugüne değin olduğu gibi, siyasi mücadele ile silahlı mücadele, gerilla ile hareketli savaş ve halk ayaklanmaları koordineli bir biçimde yönlendirilerek halkımızın siyasi ve silahlı oluşumları iktidar düzeyinde pekiştirilecektir. Özgür Kürdistan toprakları dünyanın dört bir yanına dağılmış Kürdistanlıların umut kaynağı ve kabesi haline gelecektir. Şehir devrimleri çok daha yoğun gelececek, sömürgeci-faşist TC şehirlerinde de rahat olamayacak, bugün Cizre, Şırnak vb. alanlarda olduğu gibi, garnizonlarına hapsedilerek kendi savunma durumunda kalacaktır. Başta Türkiye halkı olmak üzere, stratejik müttelifimiz olan komşu halkların devrimlerinin önün için devamsız devam etmektedir!

Sonuçlandırırken: Başkan Abdullah ÖCALAN yoldaşın dediği gibi "Kazanan partimiz önderliğindeki halkımız ve sosyalizm olacaktır!"

"...Özgür Kürdistan toprakları dünyanın dört bir yanına dağılmış Kürdistanlıların umut kaynağı ve kabesi haline gelecektir. Şehir devrimleri çok daha yoğun gelececek, sömürgeci-faşist TC şehirlerinde de rahat olamayacak, bugün Cizre, Şırnak vb. alanlarda olduğu gibi, garnizonlarına hapsedilerek kendini savunma durumunda kalacaktır..."

gerektigini açıklar. Özellikle de, KDP-YNK'nın ihanetçi-işbirlikçi karakteri nedeniyle günümüzde, komplocu bir güç oldukları bildirildiğinden, bu anlaşmanın önünü konusunda da fazla iyimser olmamak gerekir. Bu görüşün ideolojik olarak teşhir ve tecritinin sağlanması halkımızın başlıca görevi olduğu düşünülmektedir. Kürdistan devriminin uluslara-

doğu rejimlerine o kadar taviz vermemesi rağmen bu amacını gerçekleştiremedi. Halkımızın öncüsüyle bütünleşmesini engellemek ve mücadeleden uzaklaştırmak eski köle konumuna gelmesini sağlama için yaptığı katliamlar, hızi-kontra cinayetleri, toplu tutuklama ve işkenceci dengeci kampanyaları, halkımızın mücadelesine daha bir inanç ve güçle sarılsın diye bir inanç yaradılar. Türkiye savaşın esas icra alanı olan Küzey'de Şırnak, Çukurca, Kulp, Gölbe vb. katliam girişimleriyle Güney'deki ayagi olan ihanetçi gruhla ortak ilana saldırdı, halkımız ve silahlı kuvvetlerimizle karşı direniş ve savaş yükseltmesiyle boşa çakıldı. TC, ordumuzu imha saldırılarına hedef olan birçok karakoluyla boşaltarak daha büyük askeri garnizonlara toplamak zorun-

Kürdistan halkının temsilcisi ulusal meclisidir

Dünyada bir yarımiz-yurdumuz olsun diye değil, büyük savaşlar, büyük dremeler, gerçekleştirecek yaratılmış ve yurt luttuğumuz ülke: mız bize özgü, adımız yararır bir yapıya kavuşturmak için ulusal kurtuluş mücadelesini veriyoruz. Dostlarımız bile başaracağımızdan karşı duyduğu bir savaş öyle bir aşamaya getirmiş bulunuyoruz ki, tam başarıya sağlama önümüzde bir teknik sorun olarak duruyor. İnsanlık tarihinde, günümüz koşullarında en çok acıyı ve günah çekenlerden birisi de halkımızdır. Ülkemizde insanlık çok düşürüldüğü için ulusal kurtuluş mücadelemiz boylesine zorluklarla ilerlemektedir.

Halk olarak geçmişimiz bin yıllar öncesinde dayanışma, rağmet, tarihini istisla, barış, talancı ve sömürgeci güçlerin amansız baskıları altında kendimizi devlet olarak ifade edebilecek bir kurumaşayış bugüne kadar sağlayamadık. Tarihini bazı dönemlerinde bağımsız yaşamıya fırsatları ortaya çıkışında da bunlar on derliklerin döneme uygun düşme: yen saşsı taktileri, kurdıkları bo: yun eçmek ilişkiler ve egemen güçlerin işbirlikçi/hanetçi tutumları yuzünden gerektiği gibi değeriendirilemedi. Sonuçta tarihin alaylate gelişmesine yol açtı.

Tarihimiz kaba-tasiak incelen: dğinde bile görülecektir ki, halkımız: bin yıllardan bu yana yaşamı: acıları, göç yaşayışları, işkenceleri, kailam ve zulümleri özümlü. Bz halk olarak böyle bir öyküye hak ettik mi? Hayır. İnsanlığı karşı işlediğimiz bir suçumuz da yoktu. Aksine dünya insansılığına sunduğumuz çok büyük değerler vardır. Oysa sömürgeci/imp: ratorluklar bizim üzerimize aldıkları ölüml kararlarını hep uygulamaya çalıştılar. Şimdi sömürgeci katiller böyle uygun görüyorlar diye bz halk olma savaşımızdan vaz mi geçece: z? Halkımız bunun için mi binlerce değeri evladını şehit veriyor? Elbette hayır. Tarihin çok denliklerinde halk olmaya karar verdiğimizde uzun süreli bir savaş başlatmıştık. Bz savaş hala devam etmektedir. Zaman zaman kesintili uğramış olsa da devam ediyor. Ve tam bağımsızlığı elde edene kadar da devam edecektir.

Geçmişte örgütüş, donanımız ve öndersizlik. Bugün bunların hepsi en iyi bir biçimde yaratılmış ve elimize verilmiştir. Halkımıza, nanum: suza ve dinimize bağlı yaşamaya gerçekten karar vermişsek, bu olanaklar azarımızla gerçekleştirmeye fazlasıyla yeter de artar bile. Boyun eğmez, çekil disiplinli, politikada yaratıcı olan partimiz; sömürgeci faşist TC'nin milyonlar ordü gücüne karşı savaşmaya yeteneğine kavuşmuş, halkımızın geleceğinin biricik güvencesi olan, sayıları onbinleri bulan kahraman gerilla ordumuz ve hepsinden önemlisi de ruhu, bilinci ve inancını halkımızın özgürlük duygu: suyla yorgunmuş, bağımsızlığımızın mayası olan ulusal önderimiz **Abdullah ÖCALAN**'ı var. Onun gösterdiği işi yoldu ki, bizleri bugünlere kavuşturdu.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz, bugün tarihi bir fırsat daha yakalamış durumdadır. 30 milyon aşkın bir nüfusa sahiptir. Ama bu nüfusu temsil edecek bir organ, ulusal meclis örgütlenmesinde karşı değildir. Açık ki, meclisi olmayan bir toplum kendisi:

ni ifade etmekten de yoksun demektir. Dünyada böyle yaşayan bir halk daha bulmak mümkün değildir. Çok küçük miktarda nüfusa sahip olan halkların bile birer ulusal meclisi mevcuttur. Halkımızın kendi ulusal meclisine ne kadar ihtiyaç duyduğu ortadardır. Dışe dış verildiği savaşın bir sonucu olarak bunun gerçekleştirilmesi için de her şeyini sunmaya her zamankinden daha fazla hazırdir. Ulusal meclisi oluşturma: atik bizim için teorik bir sorun olmaktan, bir hayal olmaktan çıkmış, gerçekleşmesi cesaretilir bir adımı atılmasına bağlı hale gelmiştir. Elde ettiğimiz olanaklarla, tarihin bize sunduğu fırsatlarla bunu gerçekleştirmenin öngündünde bulunuyoruz. Eger bizler kendi kendimize hanet etmezsek bu fırsatı hiçbir sömürgeci güç elimizden alamaz, almaya kalktığında da halkımızın devrimci şiddetini karşısında bulmak: tan kurtulamaz. Bz noktada bizim sorunumuz biraz da cesaretilir davranma sorunudur. Cesaretle bu soruna el atarsak başaracağımız kesindir.

Bütün bunların suskun olduğu, bütün emperyalistlerin, sömürgecilerin ve işbirlikçi hailerinin mücadelemize karşı birlik olduğu bir ortamda tarihi adımı atmamız zorlukları ve sancıları kuşkusuz olacaktır. Bu adımı atılmasına için sömürgeci faşist TC katliamlarının en geniş kapsamını her gün yapıyor. Emperyalist savaş teknolojisinin en son harikaları: Kürdistan'da kullanılıyor. Gerillalarımız bu saldırılara gerekli yanıt vererek, gücüne güç katarak

birildi.

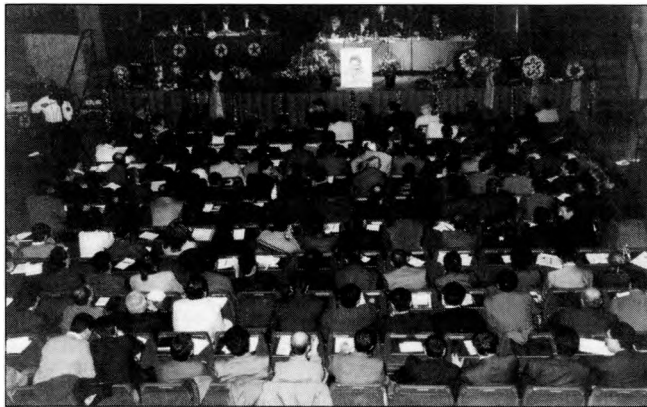
Orta-Batı-Kuzey Kürdistan'da başlatılan gerilla savaşının diğer parçalarında yaratıldığı etkiler de dikkate alındığında ulusal meclisin kurulmasına halkımızın istediğini tam olduğu görülmektedir. 1993 yılında mücadelesinin daha da boyutlanacağı, uluslararası platformlarda daha yakıcı bir tarzda ele alınacağı şimdiden belli olmaktadır. Halkımızın katılımı arttıkça mücadelemize karşı takinilan "Terörizm" suçlamaları da boş çıkmaktadır. Halk hareketlerine "Terörizm" suçlamaları geçmişte de çok yapılmıştır. Çünkü halkımızın davası boyutlandıkça emperyalizm daha çok yara alıyor ve kan kaybediyor. Hele halkımızın ulusal meclisi kurma kararının büyük bir kesimini etkisi altına alacağından emperyalizm ve TC sömürgeciğinin bu karşı tavıı çok sert ve yok etme temeline olacaktır. Bz durum karşısında bizlere düşen görev, bunun bilinci ve sorumluluğu içinde hareket etmektir. Soruna sadece TC sömürgeci/imp: ratorluğunun çıkışı olarak değil, emperyalist sistemin çıkışı olarak bakılmalıdır. Faşist TC, ulusal meclisimizi kurma çabalarının önünde sürekli engeller oluşturacaktır. Çünkü mücadelemiz "stratejik denge aşaması"nı yaşıyor. Stratejik denge aşaması devletleşmeye önemli anlamın atıldığı bir aşamadır. O yüzden bu dönemin sa: vaşı da kapsamlı ve zorlu olur. Bunun içinde ki, meclisimiz ne kadar çok halka dayanırsa o kadar da yaşama şansını elde eder. Bz şiddetliktan sonra dünyanın tüm so:

baya da gerek kalmamıştır. Ortalama bir cabanın sahibi olmamız bile ulusal meclisimizi gerçekleştirmeye yetecektir. Halkımız desteği bu özlem uğruna koşulsuz sunmuştur. Bundan dolayı gerçekleşmeye yüz tutan devrimimiz siyasal kurumlaşmasını da tamamlayarak halkımızın istilerine yanıt vermektedir.

Savaşarak kendisini yar eden halkımızın ulusal meclis gibi bir oluşuma gitmesi, kuşkusuz yine militan bir çabayı zorunlu kılıyor. Demokrasinin kınınsının bile bulunmadığı Kürdistan'da demokratik halk meclisinin kurulması ciddi çabaları gerektiriyor. Faşist TC'nin çıkışı anılamına gelen Kürdistan Ulusal Meclisi, harebeye çevrilmiş bir ülkeyi yeni baştan inşa etme gibi çok ağır görevlere karşı karşıya bulunuyor. Mevcut durumda uluslararası destek de söz konusu değildir. Halkımızın öz gücüne dayanarak oluşturulacak meclisin üyesi olmanın sorumluluğunu da olacaktır. Bunun karşısında ne delegelerin ne de halkımızın yönetme-yönetilme ve karar verme geleneği vardır. Partimiz önderliğinde bu anda belli açılımlar yapılmışsa da bunlar yeterli değildir. Her şey yeni baştan ele alınacak ve pratikçe uygulanarak bir sonuca gidilmeye çalışılacaktır. Böylece ulusal meclisimiz şu veya bu gücün bze bahşedeceği bir oluşum değil, bzzat kendi emeklerimiz bir ürünü olacaktır. Bunu başardığımız oranda meclisimiz hayat bulacaktır. Her türlü organlanı oluşturmış bir devletin meclisinde görev almıyoruz. Bunları yeni baştan oluşturmak için

kadar istekli olduğuyuz iyice ortaya çıkmıştır. Katılım düzeyi oldukça yüksektir. Kararlık tamlar, coşku tamlar. Kuşkusuz atılan adımlar bu için sadece başlangıçları oluşturmuyor. Halkımızın yaşamında ortaya çıkan tarihsel boşluğu kapatmada ulusal meclis büyük bir rol oynamalıdır. Yaşamdaki boşluk hemen hemen bütün alanlarda vardır. Bugüne kadar ekonomide, siyasette, kültürde, askeri alanda ve diplomasi: de hep başkaları adına hareket edilmiştir. O yüzden halkımızın bugün kendi adına yapmasını meşru siyasal zemini oluşturmak acil bir görev olarak önümüzde duruyor. Şimdi ulusal meclisimizi oluşturmamız başkaları kabul etmeyebilir, bunu "çığırıklı" olarak değerlendirebilir. Önemli olan bizim buna kendimizi yürekten inandırma: dır. Uluslararası platform bile kabul etsin diye meclis kurmuyoruz. Tarihimizi, halkımızın yaşamını bir düzene koymak için meclis çalışmalarını başlatmış bulunuyoruz. Bz bunda ne kadar kararlı davranırsak dünyanın bütün güçleri bile kabul etmek zorunda kalacaktır. Elbette emperyalizm ve TC sömürgeciği tarihimizin normal bir gündüğe kavuşmasını engellemek için türlü türlü oyunlar tezgahlayacaklardır. En son örneği Güney Kürdistan saldırılarında yaşadık. İşbirlik: hailerle bir sonuç alamadıkları için Çekir: Güç ve NATO nun imkânları: ni devreye koydular. İşin içine Kürdistan meselesi girdiği için hiçbir uluslararası kural geçerli olmuyor. TC'ye "istediğini" ya bu sorunu çöz" biçiminde verdikleri yetkile Kürtleri tarifi silmenin uygulamasına giriştiler. Ama partimizin ve gerillalarımızın kararı direnişle bu emeller de hüsrarla sonuçlandı. Bz anlaşıya ulusal meclisimiz, partimizin sunduğu olanakları en iyi bir şekilde kullanarak, ulusal ve uluslararası alanda etkin bir pratikğin içinde girebilir, önemli gelişmelere damgasını vurabilir, gerilla mücadelesinin yarattığı yasal ortama demokratik, adil bir biçim kazandırabilir.

Gerilla mücadelemizin ve partidünlüğümüzün en geniş siyasal birçimlenmesi olan Kürdistan Ulusal Meclisi'nin halkımızın karşı karşıya bulunduğu sorunları çözmede örgütlenme ve işbirliğini getirmeli, halkımızın içinde çalışmaya temel almalıdır. Sömürgeci burjuva politikacılığın tam tersine aktif, dinamik, gerçekleştirebilecek vadilerde bulunan bir politikacıya esas almaldır. Unutulmamalı ki, meclisimizin politikacıları halkımızın en aktif militanlarıdır. Çünkü kurulacak olan meclis bir devrim meclisidir. Silahlı bir savaşın politikacıları diğer ülkelerin politikacılığına hiç benzemez. TC'nin politikacılarını görüyoruz. Kürdistan sorunu karşısında bir saat bile boş durmuyorlar. Gecelemini, gündüzlerine katarak mücadelemiz: engellemeye çalışıyorlar. Bizim politikacılarımız da onların karşısında ateş gibi yakıcı bir pratikğin sahibi olmak zorundadırlar. Onlar basını, sövnenizi, rıçlığı, diplomasiyi nasıl etkin bir şekilde kullanıyorlarsa, bizler de halkımız adına bunlara boş çıkarak demokratik politikacılığa dünyaya örneklik teşkil etmek durumundayız. Halkımız hangi eylem bi:

örgürlük yürüyüşüne devam ediyor. Artık halk savaşımız sömürgeci TC ile bu çıkışeçek güce kavuşmuş. TC'nin Güney Kürdistan'a yaptığı saldırıda da görüldü ki, gerilla ordumuz halk devletinin bile dayanamadığı teknolojik üstünlük karşısında inanç ve irade birliği, insan yeteneklerinin konuşturulmasıyla bir ay aşkın bir süre savaşmış, Türk ordusunu yenilgiye uğratarak geri çekilme zorunda bırakmıştır. Mevziler korunmuş, ülke topraklarının hangi parçasında olursa olsun sömürgeci güçlerin istedikleri gibi at oynatamayacakları bzzat pratikte gösterilmiştir. Bunun anlamı ise çok açıktır: Savaşımız Kürdistan'ın birliği, bütünlüğü ve bağımsızlığı içindir. Eger halkımız savaşma arzusunda olmasaydı ne bu mevziler elde edilirdi ne de mücadeleye bu düzeylere varılma:

mürgeci güçleri de bir araya gelse Kürdistan halkını asla yenilgiye uğratamaz. Önemli olan sorunların üzerine kararlıca yürümek ve kazanmaya olan inancı bzzat kendimizde hakim kılmaktır. Tarihsel karar: halkımız vermiştir ve sonuna kadar da bu kararına sahip çıkacaktır. Kürdistan halkı ülkemizde yaşanan olayların seyircisi durumunda değildir. Bzzat olayların merkezinde yer almaktadır. Bilgilendirme düzeyine çakılıp kalmayarak ayağa kalkıp bütün zorluklara rağmen gerçekleştirmişti. Boyun eğmeyen bir tutuma sözünüçer otoneyli şiddetle reddedmiştir. Örgütlülüğü düğüde özlemi gerçekleştirdiği serihlilarda, cezaze tlenlerinde, yürüyüş ve boykollara dille getirmiştir. Yani halkımız örgütlenmeye canı gönülden kendisini adanmıştır. Bunun için aşırı bir ç:

görev yapacağız. Yeteneklerimizi bünde konuşturmadığımız sürece içine gireceğimiz her türlü düşünc ve davranış biçimi bize kaybettirmekten başka bir şey getiremeyecektir. Halkımız ise artık kaybetmeye tahammülü kalmamıştır. Özgürlükten ve tam bağımsızlıktan hiçbir çözüm yolunu da kabul etmemekte, öfkeliye reddetmektedir.

Partimiz PKK'nin güdümde gelerek birkaç yıldır tartışmaya sunduğu ulusal meclis kurma fikrinin gerçekleştirmesinin olanakları ve örgütlenmesi biçimi oranda tamamlanmış bulunmaktadır. Kürdistan'da ve başta Avrupa olmak üzere Kürt halkının kitlesel olarak bulunduğu her alanda meclis delegesiçimlerinin hemen hemen tamamlanmı olması, sorunu daha da yakıcı kılmış ve halkımızın bunda ne

AMED EYALETİ'Nİ SERİHİLDANLARLA DİRENİŞ KALESİ HALİNE GETİREN ŞEHİTLERİMİZ

Şahadetlerinin 1. yıldönümünde Serê Sipî direniş kahramanlarını saygıyla anıyoruz!

Tarihinde hep ılgıl, istila, baskı, işkence, zulüm, katliam, acı ve gözyaşı gören bir halk, Kürdistan halkı. Sadece halk mı? Hayır! Dağlar, ovalar, kayalar, suları, bütün zenginlik kaynakları, güzeldi doğanın muhteşem vahasından nasibini aldı. Doğası, insanları ve zenginlik kaynaklarıyla da sınırlı değil, doğasına bir renk ve güzellik katan, onunla yaşamı daha da güzel kılan hayvanları... Evet bütün canlı ve cansız varlığıyla Kürdistan ülkesi ve insanı, düşmanın her türlü barbarlığına, vahşetine gördü, yaşadı, acı duydu, ızdırap çekti. Bugün kurtuluş yolunda ilerliyorsa hala da acı çekiyor, acıyla yaşıyor, hem de dünyada benzeri görülmemiş tarzda. Ama yine de yaşıyor, her şeyi natı ben varım diyor.

Tarihi boyunca dış saldırılara karşı bu halkı yaşıyor ve koruyan nedir, bugüne kadar halk olarak varlığını nasıl koruyabilmiştir? Bunlar önemli hususlardır. Kürdistan halkı, içinde oturma çikan ihanete rağmen her direniştir, teslim olmamıştır. Ancak ulus ve halk birliğini yaratamadığından yenilgi kaçınılmaz olmuştur. Alan darbelerle rağmen, medeniyetten kopma pahasına da olsa dağlarını mesken edinen halkımız varlığını korumayı her daima Kürt ölümüne ve ölmeyecektir diye haykırıştır. Kürdistan halkını gerçek anlamda yaşatan ve koruyan ülkemizin dağları, onun engel tanımaz gücü doğasıdır. Kürdistan halkı için dağlar özgürlüğün simgesidir, özgürlüğün beldesidir.

Partimiz önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizde, TC gibi barbar, kendisini her yönüyle silahlandırın ve dünya gericiğini arkasına alan bir güce karşı dağlarımızı mesken edinmiş, onun gücüne ve yüceliğine dayanmıştır. Partimiz dağlarda savaşı başlatmış, geliştirmiş ve halkımızın gerçek umudu haline getirmiştir.

Hiç şüphesiz ülkemizin her bir dağ parçası kendine has güzellikleri barındırır, suları, nehirleri, gölleri ve yemyeşil doğası, ona bambaşka bir güzellik verir. Dağlarımızın hemen tümü görkemli ve tahşettirir. Gabar, Cudi, Hareköl, Sason, Munzur, Ağrı, Tendirek, bunlardan sadece bazılarıdır. Buralarda kahramanlar savaşmıştır, nice yıldızın kanı dökülmüştür, sayısız destan yazılmıştır; şiirleri, romanları, anılarına konmuşlardır, gerçek yaşamın filizlendiği, yaşamın özü olan diyarlar olarak önemini korumuştur. Kürdistan'daki dağların tümünün kendine has özellikleri vardır. Bu dağlarımızdan biri de Serê Sipî dağıdır.

Serê Sipî, Güney Toroslarmın Suç-Solhan ve Küp üçgeninde yer alan bir bölümdür. Yazın çoban yaylalarıdır, her taraf yeşillikler ve çiçeklerle süslüdür. Bir yandan öten

kuşların civil civil sesleri, meleyen kuşlar ve buna karşın Kürt köylülerinin kaval sesleri; doğanın güzelliğine ayaşın bir renk katıyor. Bu haliyle dağlar bir cennet andırır. Kişin ise çok ağır soğuk havasıyla, yağın kara ve sahıplığı yapar. Serê Sipî, bu güzelliğiyle insana ilham ve güç verir.

Boylesi bir güzelliği sahı olan bu vatan parçası uzun bir süre sessiz, adeta küskün bir hali yaşadıkdan sonra 19 Aralık 1991 tarihinde kendisine gerçek anlam kazandıran bir olayla sıyrılır. Yılarcaya ev sahıplığı ettiği ve her zaman ihanete karşı özgürlük gücünü koruyan Serê Sipî, bu kez aynı tutumu gösteremez. Çünkü hata var, taktik hata. Savaşın kurallarının ihlali yaşanmıştır. Yaşanan ihanete karşı tedbir alınmamıştır. Bu nedenle bağına aldığı özgürlük gerillalarını koruyamaz duruma düşer. Öfkeliydi, kını büyüktü, ama hataları engellememiştir. Her şeyi rağmen, bu kez Serê Sipî bağına aldığı özgürlük şehitleriyle yalnızlıkta kurtulmuştur. Dağlarında döken kanları binlerce özgürlük savaşçısını yetiştirecek ve şehitlere bağışlanı gereği olarak Serê Sipîyi direnişin kalitesi haline getirecektir.

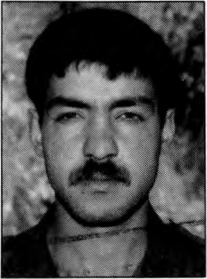
19 Aralık 1991'in sabahı bir hain işbirlikçinin öncülüğünde düşman güçleriyle, gerillaları üslendiği eğitim kampına saldırı yapılır.

Sabahın erken saatlerinde helikopterlerle yapılan saldırı aşkama kadar devam eder. Bir yandan düşmanın hava saldırılarına karşı savasılırken, diğer yandan doğanın korkunç derecedeki soğuk koşullarına aşkama kadar mücadele sürdürür. Bu mücadele sürecinde mevzilenmeler yapılırken helikopterlerden açılan ilk atış esasında birliğin komutanı Aslan (Halit ...) ile Ahmet (Şehmûş ÇELİK) yoldaşlar şehit düşer. Buna rağmen çatışma hızından hiçbir şey kaybetmeksin devam eder. Grup komutanın şehit düşmesini ve henüz mevzilenmenin tam sağlanamamasını fırsat bilen düşman hava saldırılarını yoğun bir biçimde sürdürür. Bu saldırılar esasında Orhan (Mehmet DOĞAN); Mirza BİLGEÇ, Rengin, Eşer, Tirez, Çiya yoldaşlar ağır yaralanır. Gün boyu çatışmayı sürdüren ARCK birliği daha sağlam bir üsse çekilmek ve yaralı yoldaşlarını kurtarmak için harekete geçer, çabalarını daha çok yoğunlaştırır. Bir taraftan yaralıların yoğun kar ve bunula birleşen ser soğuk hava adeta nefesini keser. Bir de buna su engel eşlik eder. Ne pahasına olursa olsun birlik yaralı yoldaşlarını kurtarma mücadelesini sürdürür. Bunun için bir yandan kar ve soğuk hava ile mücadele edilir, diğer yandan düşmana karşı çatışma sürdürülür ve öte yandan da yaralı yoldaşların soğuktan donmaması için ısrarlı bir savaş verir.

Fakat doğa öyle korkunç bir kasırga estiriyor ki, adeta düşmanla birleşim can almak istiyordu. Verilen çabalar sonuç vermedi, çünkü bir süre sonra yaralı yoldaşlar doğanın şahadetle ulaşacaklardı. Kayıplar sadece bunlarla sınırlı kalmadı. Doğa acımasızlığıyla öldürüyor, kendisine karşı direnen kahramanların canını da almak istiyordu. Yaralı yoldaşlarını kurtarmaya çalışan, bunun için suya vurarak yaralıları, kayıplar çekmiş isteyen Delil (Erhan ...), Salih, Adnan, Hevîdar, Rêber ve Şervan yoldaşlar da donarak şehit düşerler.

Hiç kuşkusuz özgürlüğün bedelleri vardır. Bu bedeller en yığı, kararı, militan ve inançlı, özgürlüğe sevdaı canların toplamından oluşur ve çoğunun bu uğurda kanları dökülür. Bu durum bizim için de geçerlidir. Bu anlamda verdiğimiz şehitler özgürlüğümüzün, özgürlük savaşımızın bedelleridir. Bunun için Onların ardından suya tutumuzu, tersine Onların yükselttikleri bayrağı devralarak daha fazla yüceltme görevi ile karşı karşıya olduğumuzu bilinci ile hareket ediyor ve Onlara layık olmayı esas alıyoruz.

Serê Sipî dağı kanyanıyla kızlaştıran şehitlerimiz Diyarbakır'dan Kulp'a, oradan Lice'ye, Solhan'dan Silvan'a, Muş ve Bingöl'e kadar Kürdistan halkının başkaldırılarını öncülük ettiler. Başta Kulp ve Lice'de serhildan kalkan halk kitleleri şehitlerine sahip çıktı. Gerillaların cenazelerini vermek istemeyen düşman, gelişen serhildanlar karşısında kurtuluşu kapıladı ve intikam hırsıyla katliamlara yöneldi. Şeyh Sait isyanında kullandığı yöntemleri tekrerr etmek isteyen TC, halkımızın kararı direniş, gerillanın zamanında yaptığı etkili uyarıları ve politik hareket etmesi karşısında amacına ulaşmadı. Kulp ve Lice'de katliam provası yapıyan düşman, halkı acımasızca taradı, halkın malını ve üzerinde bulunan değerli eşyaları talan etti, kadınlarımız-kızlarımızı karın alcağına tuvaletine içine girirdi. Yılmayan halk ısrarla şehitlerini istedi, cenazelerini kıldırdı, görkemli törenler yaptı. Şehitlere sahip çıkı karşı direnişinde Ömer ÖZTÜRK, Felemez BU-LUT, Şahin ÇELİK, Neyyullah TEKİN, Hayrettin DEMİRTAŞ ve Nesim ALTUN Kulp, Lice serhildanında ise Fahri BEKTAŞ ile Öri AKSAKAL adlı değerli yurtseverleri şehit verdiler. Bu şehitlerimiz beraber tüm Kürdistan halkı ayağa kalktı, şehitleri direniş eylemleriyle kiş boyunca düşmana karşı kararı ve azimli bir direniş sergiledi. Başta Kulp ve Lice serhildanında şehit düşen değerli yurtseverleri saygıyla anar ve anılanna mutlak karşılık vereceğimizi belirtiriz, ayağa kalkın tüm halkımız kararı ve inançlı direnişini saygıyla bir kez daha selamlıyoruz.

Adı, soyadı: Mehmet Doğan
Kod adı: Ünel, Orhan
Doğum yeri ve tarihi: Karakoçan
28.2.1967
Mücadeleye katılış tarihi: 1986
Şahadet tarihi ve yeri: 19 Aralık
1991, Serê Sipî dağı

Kürdistan devrimi büyüklüğüne ve görkemliliğine, özgürlükten başına bir gelişmeye fırsat tanımayan tutarlı, kararı çizgisinden almaktadır. Devrimlerin böyle bir yapıya kavuşmaları, mücadele uğrunda hiçbir karşılık beklemeden, gerektiğinde kendilerini feda etmekten kaçınmayarak kahraman şehitlerinin direnişleriyle mümkün olmuştur. Kürt halkının bu aşamadan sonra yenilgi mahkum eden güce ve örgütlülüğüne ulaşması yine yücelte şehidin kanı ve emeği pahasına yaratılan değerleri sağlanmıştır.

Devrim, devrimcilerle görkemlilik kazanıyor. Görkemlilik, güzellikle bü-

tünleşiyor ve buradan da devrim ideolojisi, güzelliğin ideolojisi olarak şekilleniyor, boyuvenyor, dalbudak sayıyor. Bir dünya rengarenk çiçekleriyle böyle yaratılıyor. Dünyaya yaratılan, toprağa düşüp filizlenen tohumlar, güzel insanlar, sevgi, deryası, güneş ışınları devrimciler, özgürlük savaşçısı tüm güçleriyle direniyorlar, güzelliği yaratarak güzelliğin kendisi oluyorlar.

Halkına dülmüne bağlı insanlar, davayı omuzlayıp üstün bir sorumluluk bilinciyle yola çıkıyor. Kürdistan halkını onurlu bir ortama götürören bu dava adamlarının insanlığı bırakılan mirasları da sadece halkımızla sınırlı değildir. Çünkü onun halkının davasını insanlığın davası olarak omuzlayıp sağdam adamları yaradırlar. Biliriz, saşas, ölmeye yaşamı aşkın kıyasıya sürdürülen bir mücadeledir. Devrim için ölenler yenilmiş olmuştur. Çünkü bu ölümleri bir yaşamı yaratıyor ve özgürlüğe doğru ilerletiyor. Kendisini dünyanın en büyük gücü olarak gören sömürgecilik karşı ölenler emgeden, korkusuzca direnmek destanı bir kahramanlık. Hele bu uğurda ölmek, kahramanlıkta da öteye yüceltirik. Bundan dolayı şehirler devrimimizin kızı gülleridir.

Devrim bir güneş gibi halkımızın bedenini ısıttıkça can doğmasını hızlandırıyor, ölü hücrelerini bir bir canlandırıyor. Canlanan insanlar güneşin akın ediyor. Buz dağıların bedenlerinde donan sıcaklıkla eriterek bir sel gibi akıyorlar. 15 Ağustos silahlı atılımıyla başlatılan gerilla mücadelesi işte halkımız üzerinde boy-

le bir elki yarattı. Her şeyin bitti, toprağa gömüldü dendiği bir ortamda yapılan bu atılım yediden yetmişe tüm Kürdistan'ı boydan boya etkisi altına aldı. Halkımız canlanıyordu, düşman kahroldu. Düşmanın karşısında küçüldükçe küçülen halkımız büyüdü. Halkımız büyüdüğüde düşman küçüldü. Düşman direnirken barbarca saldırı ve katletti. Böylelikle bitireceği, korku deryalarını dalgalandıracağı, canı direnenler ölümüne döndü, ölümüne düşmana karşı yordu. Halkımız yaşamının ancak direnmek mümkün olduğunu gördü. Toprağa bir şehit verdisse onun yerine savaşa on evladını yoldadı. Şehitler on on toprağa düşüklük halkımız yüz evladını verdi. Çoğalan gerilla savaşa, askerleşen bir halk gerçekliğine ulaştı. Tüm pisliliğin, içgenciliğin ülkemize başlatılan Türk sömürgeçliği gerillaımızın güçlü taktikleri karşısında daha bu aşamadan itibaren bir yeniliği ve açmazı yaşamaya başladı.

Düşmanın psikilinden anımayaya başlayan insanlarımız güzelleştir. Bu güzelliği yaratılan ise bileşmiştir. 15 Ağustos Atılımı dünyanın çeşitli alanlarında yaşanan bütün Kürt insanlarını etkisi altına aldı. Öyleki ülkeminden kaçan Kürt kişiliği, ülkemini seven kişiliği dönüştü. Hele en çok karşı yaşayan Derim'in içinde böyle kişiliği seven insanların ortaya çıkması ayrı bir öneme sahiptir. Bir zamanların Seyit Rıza ayaklanmalarıyla çalkalanan Derim halkının zulüm ve soykırımlarla ilike gericiilerinden kaçırılmakla kalmayıp, inkar etme düzeyi-

ne çıkılması olması halkımızın ne kadar sancılı bir süreçten geçmiş olduğunu da gösteriyor.

İşte Mehmet yoldaş da bu acıyı yüreğinde duymuştur. Derim'in ulusal inkarçı yapısını daha küçük yaşlarda kendiğinden de olsa kabullenmedi. 12 Eylül faşizminin gençliği olan yönelimlerine yakından tanık oldu. Düşünme yeteneği oldukça gelişmişti. Olayların gerçek ikeriklerini kavramadan kendisini rahat hissetmezdi. Sömürgeçliğin aşılmasına çalıştığı idealist hayal dünyasına hep kuşkuyla baktı. Kendisini birdenbire o hayal alemine bırakmadı. Kürt olmanın ulanc duyulanı gördükçe işin gerçeğini yakalamaya yolunu seçti. Kendi kendisine, "Neden bu insanlar Kürt olduklarını inkar ediyorlar?" diye sorup durmuyordu. Sorularına zaten ve gerçekçi yaklaşımla özlü Ö'nün yapısında vardı.

İlk ve ortaokulu Ankara'da okuyan bir yandan da bulduğı işlerde çalışıyordu. Ailesine dayanarak yaşamayı kişiliği daha o küçük yaşlarında kaldırmıyordu. Başkalarının bir şeyler beklemeyi prensip olarak kabul etmemişti. Gücünü ve beynini kullanarak en azından kendi sorunlarına çözüm gücü olmayı barıyordu. Bakkal kıraklığı, simitlik gibi işlerde çalışarak hem okul masraflarını karşıyor, hem de biriktirdiği paraları aile büncesine aktarıyordu. Liseyi de bu sınıktan ve arayışın içinde bildi. Aile ve okul çevresinde saygın bir yapının sahibi oldu.

1983 yılından itibaren bir arayış içine girdi. Avrupa'daki yakin-

lariyle mektuplaşmalarında bu sorun üzerinde durdu. Çocuk denemek yaşlarda böyle bir arayış girmişse, hele, 12 Eylül faşizminin en azgın dönemlerinde Ö'nün nasıl bir ruh taşıdığı, ni daha iyi ortaya koyuyor. Maceracılığı sevmediği gibi, macera peşinde koşanlara da hareket etmezdi. Zeki olmasından dolayı okudaki bütün hocaların ilgisini çekmişti. Konuşmaları, olgun, arkadaşlık kurduğu kişileri karı da oldukça bağışık duyardı.

Ankara Gazi Üniversitesi Mühendislik Bölümü'ne kazandırdı bu arayışın işe kesinleşti sürdürdü. Okulda da Kürdistanlı yurtsever öğrenci gençlik çevresine ilksu kuruyor ve Kürdistan'dan Ankara'ya okumaya giden öğrencilere yardımçı oluyordu. Kendisinin daha çok onların sorunlarına ilgisiniyordu. Yurtsever kesimler kanıyla elde ettiği partı yayınlarını büyük bir dikkatle okuyor, araştırıyor ve tartışıyor. Merak ettiği konuları tartışarak ve araştırarak yaşamının bir parçası haline gelmişti.

15 Ağustos Atılımı Türkiye alanındaki büyük bir şaşkınlıkla karşılanmıştı, atılımından duyduğu coşkuyla karar alma gücünü harekete geçirdi. Sevinçinden kabına sığmamıştı. İlişkide olduğu yurtsever öğrencilerle günlerce Ağustos atılımı üzerine tartışmış, coşkuyla devrimcileğe atılmıştı. Adım atıkta da güzelliği, sevgide, bağlılıkta ve kararlilikla yoğunlaşmış. Güzel insan sömürgeçliği duyduğu kın ve öfkeyle halkının özgürlük kavgasına katılmada ant içti.

Tarihimizden bu yana halkımızın yüreğinde saklı duran Dersim isyanı-çılığı partimizin modern isyanı-çılığına kendi kişiliğiyle mahkum ederek, en zor koşullarda kavgaya atıldı. Sömürgecilğin ajan yuvası, üyü beyinler haline getirdiği üniversite de böyle bir sonuca ulaştı. Mücadele bilincini aldığı oranda öğrenci yurtsever gençliği örgütlemeye çalış-

ışları: açlık grevindeyken geceleri bile uyumuyordu. Onlarla konuşmak için garibanların sıkıştığı, bir yolu nu bulup mutlaka yanlarına gidiyordu. Açık grevleri ile meşgul oldukları günlerde yoldaşlarının başından ayrılmayarak su, ilaç, yiyecek vb. ihtiyaçlarını karşılıyor, temizlikleriyle ilgileniyordu. 11 Ağustos Genelgesi'nden dolayı cezaevi idaresinin yaptığı saldırılarda en öne geçerek yoldaşla-

şmaları: önemli bir bölümü kurtulur, ancak aralarında Mehmet yoldaşın da bulunduğu 16 ARKG gerillası şehit düşer. Bu şahadet olayı Kulp, Lice, Silvan, Diyarbakır ve Bingöl halkını ayağa kaldırdı. Halk şehitdamlarına cenazelere sahip çıktı. Şehitdamlara saldıran düşman onlara yurtsever katletti. Serê Sipi direnççileri tüm Kürdistan

tan halkını ayağa kaldırarak vatan toprakları ve halkıyla kucağa kastedi. Mehmet yoldaş kesintisiz bir yürüyüşün sahibi oldu. Kürdistan gençliğinin, ezilmiş ve Dersim gençliğinin örnek alması gereken bir pratiği halkı uğruna yaşamın adını, çocukluktan itibaren taşıdığı isyanı-çılığına önüne çıkan engelleri aşarak saygın bir yere ulaştı. Zekiyle, alçak gönüllüyle, çalışkanlıkla, yoldaşlarına bağlılıkla, halkına ve partisine duyduğu bitimsiz sevgisiyle devrimciyle, devimciyle birlikte de güzelleşti.

Güzel insan Mehmet yoldaş; mücadeleli yükseltmek yatacağız ve anısına bağlı kalacağız!

malanına katıldı. Kısa sürede gelişim göstererek okul düzeyinde sorumluluklar üstlendi. Çalışmalarıyla, yaklaşım tarzıyla, eğitici özellikleriyle saflara üniversiteden insanlar kazandırdı. Çalışmalarına giderek bütünlük kazandırmaya başladığı bir sırada yapılan bir ihbarla tutuklanarak gözaltına alındı. Gözaltına alındığında 17 yaşındaydı. 5 Aralık 1985 günü başlayan esirlik yaşamı aynı zamanda yeni bir sürecin de başlangıcını oluşturuyordu. Polis sorgusuna öyle ciddi bir yetmezlik için girmez. O ortamda bile üzerine düşenleri yapmaya çalışır. Gözaltında birlikte kaldığı insanlar birbirleriyle takıştığında onlara karış çıkıp "Barışın bu kadar iş geldi, bir de birbirimizi yemeyelim" diyerek moral vermeye, toparlayıcı güç olmaya çalışır.

29 Aralık'a kadar süren gözaltı yaşamından sonra tutuklanarak Ankara Merkez Kapalı Cezaevine gönderildi. Zindana gönderilmesi inancın üzerine olumsuz bir etki yaratmadı. O dönemde yağın olan zindan direnişlerinde yerini aldı. Zamanın çoğunu okuma, inceleme ve araştırma ayırıyordu. Günlük olarak arkadaşlarıyla olan ilişkileri de coşkulu ve neşeliydi. Kısa sürede tüm arkadaşlarını kendisine sevdirmeye, gösterdiği ilgi ve sorumluluk düzeyiyle basardı.

1987 yılının Mart ayında Eskişehir Özel Tıp Cezaevine bir grup tutuklu birlikte sürgün edildi. Sömürgecilik Eskişehir zindanında yeni bir uygulama sürecini başlattı. Mehmet yoldaş bu uygulamalara karşı geliştirilen direnişlere katılarak yoldaşlarıyla birlikte hareket etti. Geliştirilen açık grevlerine her ilk postada katılmak istedi. Ama cezaevi örgütünün aldığı karar gereği az ceza alanlar, yakın süreçte tahliye olacaktı için açık grevlerine katılmıyordı. Açık grevlerinden dolayı cezaevi idaresi disiplin cezası veriyor ve sonuçta tutuklanılan infazları yakılıyordu. Bütün bunlara rağmen ilk postada eyleme katılan zorluklar, yoldaşlarıyla birlikte omuzlamak için sürekli talepte bulunuyordu. Yol-

larını koruyor, bütün darbelerin kendisine gelmesi için arkadaşlarının üzerine kapınıyordu. Böylece arkadaşları arasında sevgide, saygıda, bağlılıkta, inançta ve sorumlulukta bir ölçü olabiliyordu. Tutsaklık yaşamı boyunca hemen hemen hiç bir arkadaş arasında tatsız bir olay yaşanmamıştı. 4 Nisan 1989 yılında mücadelede sonuna kadar yürüyeceğini ilan ederek tahliye edildi.

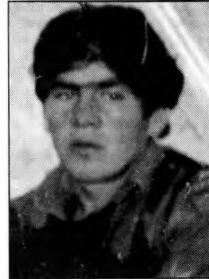
Zindandan çıkar çıkmaz partinin tanıdığı olanaklarla Avrupa'ya gitti. Avrupa'da bir hafta kaldıktan sonra Eylül 1989'da Akademik sahasına gönderildi.

Akademik'te olduğu askeri ve siyasi eğitime hızlı bir dönüşümü yaşadığı. Sunulan olanakları çok iyi değerlendirmeye çalıştı. Öğretim devresine yaşayarak mücadele bilinciyle kendisini donattı. 13 Şubat 1990 tarihinde yazdığı bir raporunda şunları söylüyordu:

"Akademik ortamı, kişinin mücadelede sırasına temel alacağı siyasal ve savaşa sanatının inceliklerinin bilgi birikimi, tecrübesini edinebilme alanıdır. Bu olguyu hayata geçirebilmek de en basta gelen nitelik olarak kişilik dönüşümü sağlamak için geniş olanaklara sahip bir ortamdır. Bir anlamda insanlık cumhuriyetinin maketi'de denilebilir."

Gördüğü eğitimin yeterli olduğunu belirtirken ülke pratiğine gitmek istediğini partiyi letristliği parti tarafından kabul edilir. Önce Çukuraçık eğitim kamplarına gönderildi. Kamplarda bir süre eğitimlik yapıyor. Daha sonra yapılan yeni düzenlemeler sonucunda Amed Eyaleti'ne geçer.

Savaşımı yürüttüğü bir dönemde, Bingöl-Diyarbakır-Muş üçgenindeki Sere Sipi dağında yeni savaşçıları da aralarında bulundukları büyük bir güçle birlikte sık süresi: hazırlıkları yapılarak, 19 Aralık 1991 tarihinde bir ihbar sonucu için boyunca aralıksız devam eden bir çatışma başlıyor. Düşman savaş uçaklarını ve Kobra helikopterleri de devreye sokarak asker mezellerine Napalm bombaları atar. Bu kahramanca direnişte genilla gücünün

Adı, soyadı: Halit
Kod adı: Aslan
Doğum yeri ve tarihi: Gundikê Remo köyü-Şırnak, 1966
Mücadeleye katıldığı tarihi: 1988
Şahadet tarihi ve yeri: 19 Aralık 1991, Serê Sipi

Şırnak'ın Gundikê Remo köyünde doğup büyüyen Aslan yoldaş, yükseltilmiş içinde bir yaşam sürdürüyor. Kendi köyünün dışında kırsal, genilla katılmadan önce, doğup büyüdüğü köyünün dışında bir yer fazla tanımadı. Çobanlık yapıyor, tarım işleriyle uğraşıyor ve ailenin maddi durumuna gücü oranında katkı sunar.

Yıl 1984'dür. 15 Ağustos tarih sel atılmıyola düşmana beklemeydi zaman ve beklemeydi yerde sert bir darbe vurulmuştur. Darbenin etkisiyle sersemleşen düşman neye uğradığını anlamamıştır. Gerillanın örgütlenmesi ve eylemliyle giderek Botan alanında gelişmeye başlamıştır. Kendisine zar zor gelen düşman Botan alanında halk içindeki basımlarını yoğunlaştırmıştır.

1987 yılında Gundikê Remo köyünde genilla saflarına gençlerin katılması bahane eden düşman, köy halkına saldırı, köyün bütünü boşaltarak yakmıştır. Bu durum Aslan yoldaşın öldükçe etkiler. Yurtsever düşman, düşmanın barbarlığı karşısında kabarmıştır, intikam alma duyguları gelişir ve sömürgeci olan kını direnişir. Bu temelde 1988 yi-

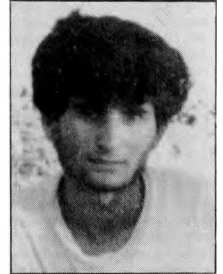
linin sonlarında genillaya gider. 1989 yılının ortalarında kadar Cudi alanındaki faaliyetlere katılır, geliştirilen birçok eylemde yer alır. Burada gösterdiği üstün başarılarından dolayı manga komutanlığı göreviyle onurlandırılır. 1989 yılının sonlarına doğru ükenden her tarafında gerillanın geliştirilmesine parmak basan partinin talimatını değerlendirir ve gönüllü olarak Amed Eyaleti'nde genillayı geliştirme talebinde bulunur ve önerisi kabul gördükten sonra Amed Eyaleti'ne gider.

1989 sonlarında geldiği Amed Eyaleti'nde şehit düştüğü 19 Aralık 1991 tarihine kadar faaliyetlerde aktif olarak yer alır. Eyaletin hemen hemen tüm alanlarında yönetim düzeyinde görev üstlenir. Özellikle yeni açılan Bingöl, Muş, Kulp, Palu gibi sahalarda çalışmalarda bulunur. Siyasi açıdan hızlı gelişme sağlayamamıştı, ancak pratik olarak yetkin idi. Özellikle düşman karşısındaki cesareti, taktik ustalığı ve zor koşullarda görev üstlenerek gösterdiği fedakarlıkla büyük saygı ve sevgiye layık olmuştur. Yer aldığı her birlik, Onun varlığından dolayı kendilerini son derece güven içinde hissederek, Tam da yoğun bir gelişme sürecine girdiği bir aşamada, bir ihanet sonucu 19 Aralık günü meydana gelen çatışmada kahramanca direnerek şahadete ulaştı.

Adı, soyadı: Şehmus ÇELİK
Kod adı: Ahmet
Doğum yeri ve tarihi: Girê Sirê-Batman, 1966
Mücadeleye katıldığı tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 19 Aralık 1991, Serê Sipi

Ahmet yoldaş Batman'a bağlı Girê Sirê köyünde doğup büyür. Orta ve ilise öğrenimini Batman'da tamamlar. Ulusal kurtuluş mücadelesinde Batman'da gelişmeye başlar. 1980 yılında sempati duymaya başlar. Botan'da şehit düşen ağabeyi İsmail Çelik yoldaşın etkisi altında olukça vardır ve çoğunlukla ondan etkilenerek mücadeleli ilişkilerini geliştirir. 12 Eylül darbesi öncesi ve sonrası süreçte Batman alanında önemli görevler yürütür. Faaliyetleri açığa çıkınca düşman tarafından tutuklanır ve Diyarbakır Cezaevine gönderilir. 12 Eylül sonlarında Diyarbakır vahşetini görür ve yasar, bu temelde düşmana olukça kinlenir.

1988 yılının ortalarında direhtir olur. Tahliye olduktan sonra tahliye genillaya gider ve faaliyetlere katılır. Yaklaşık iki ay genilla saflarında katıldıkdan sonra bir görev için gittiği Diyarbakır'da tutuklanır ve burada ağır işkencelere marif tutulur Ahmet yoldaş, düşmanın tüm çabalarına boşa çıkararak partimizin direnişini ruhuna layık olmaya çalışır. İşkence süreci bittikten sonra cezaevine konur. Üç yıl yeniden cezaevinde yatar. Serbest bırakıldıktan sonra eşi ile birlikte Ağustos 1991 tarihinde genillaya katılır. İlk eğitimini tamamlandıktan sonra Batman alanına gider ve burada belli bir dönem faaliyet yürüttükten sonra Sere Sipi dağındaki Haydar Karasungur Eğitim Kampı'na gelir ve buradaki çalışmada şehit düşer.

Adı, soyadı: Erhan ...
Kod adı: Delil
Doğum yeri ve tarihi: Eralan (Kurtmeydan) köyü-Muş, 1972
Mücadeleye katıldığı tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 19 Aralık 1991, Serê Sipi

Delil yoldaş, 1972 tarihinde Muş'a bağlı Eralan köyünde dünyaya gelir ve burada büyür. Orta hali bir ailenin çocuğudur. Buna rağmen ailenin ekonomik durumuna yardımcı olmak için çalışır, hayvancılık işleriyle uğraşır. Daha sonra şoförlük yaparak yaşamını sürdürür.

Gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz bütün toplumu etkiler. Delil yoldaş da gelişen genilla savaşının etkisinde kalır ve genillaya katılmaya karar verir. 1991 yılının son aylarında karşılaştığı genilla birliğine dahil olur. Eğitim amacıyla Haydar Karasungur Eğitim Kampı'na gelir ve burada kahramanca savaşarak şehitler kervanına katılır.

O, bir an önce eğitimi tamamlayarak faaliyetlerde yer alma arzusuyla doluydu. Atak, fedakar ve yiğitti.

Onu ve tüm şehitlerimizi bağışlayın ve özgür Kürdistan'da hep yaşatacağız!

Adı, soyadı: ...
Kod adı: Şervan
Doğum yeri ve tarihi: Derxust (Dibek) köyü-Lice
Mücadeleye katıldığı tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 19 Aralık 1991, Serê Sipi

Şervan yoldaş yoksul bir aile ortamında büyür. Genillaya katıldığı dönemde kadar köy işleriyle uğraşarak ailesine yardımcı olur. Silahlı mücadelemizin Lise sahalarında önemli katkılar sunan Dibek köyünden olması, genillaya daha erken tanışmasına yol açar.

Gerillayla ilişkiye geçmez geçmez milis faaliyetlerine başlayan Şervan yoldaş, süreç içinde gerillaya katılmaya karar verir ve bu temelde 1991'in başlarında gerillaya katılır. Belli bir dönem Lice alanındaki faaliyet yürütür, daha sonra Genç alanına gider, yaklaşık dört ay faaliyet yürüttükten sonra, Haydar Karasungur Eğitim Kampı'na gelir. Serê Sipi direnişinde şehit düşer.

Şervan yoldaş, politikada yetkin olmamasına rağmen fedakar, cesareti ve yoldaşlarıyla uyumda örnek bir ARGK savaşçısıydı.

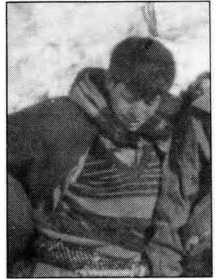

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hêvîdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Eralan (Kurtmeydan) köyü-Muş**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Aralık 1991, Sere Sipi**

Hêvîdar yoldaş yurtsever bir ailenin çocuğu olarak yoksulluk içinde büyüdü. Ezilmişliği ve sömürmüşlüğü derinden yaşıdı ve duydu. Mücadeleye katıldıktan kısa bir süre sonra eğitim kampında yitipçe savaşarak yoldaşlarıyla birlikte eli ele şahadeta ulaştı.

Gerilla içindeki yaşamı kısa sürdü, ancak özü geçti. Olgun kişiliği, cesareti ve fedakarlığına tüm yoldaşlarına örnek oldu. Bir ay kaldığı eğitim kampında bu özellikleriyle yoldaşları arasında seviliş sayıldı, örnek kişi olarak gösterildi.

Hêvîdar yoldaş bağımsız ve özgür Kürdistan'la bayraklaştıracaktı!

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Salih**
Doğum yeri ve tarihi: **Eralan (Kurtmeydan) köyü-Muş, 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Aralık 1991, Sere Sipi**

Salih yoldaş yurtsever bir aile ortamında büyüdü. Köylerinde gerillaya katılan yoldaşların bulunması O'nda da büyük etki yarattı. Salih yoldaş, henüz çok genç olmasına rağmen ısrarla gerillaya katılmayı dayatırdı. Gerillanın yaşadığı koşulların çok zor olduğunu kendisine kavratılmasına rağmen, katılmada yine de dayatıcı olur, zorlukları göğüsleyeceğini belirtir. İsrarlı dayatması sonucu gerillaya katılan Salih yoldaş, Haydar Karasungur Eğitim Kampı'na gön-

derilir. Burada bir hainin teslim olması sonucu, düşman bütün gücüyle yeni savaşçı adaylarının olduğu eğitim kampına yönelir. Doğa da düşmanla birleşerek can almanın çabası içinde olur, gençlik ve kar kışırması bu gençlerin yüzyıllara aman tanımak istemez. Hem düşmana ve hem de doğanın vahşetine karşı gün boyu amansız bir savaşım verilir, kahramanca bir destan yazılır. Bu destana imzasını koyan yoldaşlardan biri de Salih yoldaştır.

Onların direnişi ve dokümleri kan, bağışmış ve özgür Kürdistan'ın zafetini müjdelere meşalelerdir!

Serê Sipi, Muş-Kulp-Solhan ve Genç'de dahil edilecek bir döngün içerisinde bulunan görkemli bir dağdır. Görkemliliğiyle düşmanın korkulu rüyası, gerillanın güven duyduğu yuvasıdır. Daha önceki süreçlerde çeşitli kahramanlıklar yaşamıştı bu diyarda. Aralık 1991 tarihinde kiş gazabını burada yağdırmıştı. **Mazlum ve Şervan** burada BKC'yi dillendirmişlerdi Ağustos'ta, 4 Haziran 1992 tarihinde **Rêzan** ve **Nuri** yoldaşların direnişiyi bir o kadar onurlu ve hiszlinli bakıyordu dünyaya.

Evet, 4 Haziran'da halkımız iki canperisiyle birlikte Serê Sipi'ye de yerleşiyordu kalbine. Halkımızın özgürlük tutkusunu ayaklanmıştı orada. Birli Lice'den, biri Cizre'den, Muş dağlarına halaya durmuşlardı. En küçük tereddüt, ikirciklik yoktu gözlerinde, sloganlarında. Bin yılların kinini, ezilmişliğini öfkelerini kuşuyordu klesler.

Yaşam, özgürlük, halk diye bir şey kalmamıştı yitiler diyarı Medyam'da. Namus, onur, sevgi çarpılmış bizzim ülkemizde. Yaşam diye ağılık, ızdıra, kişiksizlik, kan-barut dayatılmış; özgürlük, halk diye bir şey bırakılmamıştı. Dünyanın dört bir yanına sarılmış, mezarla gömülüp üzeri betonlanmış, "kilç artıkları" da faşizmin imbiğinden geçirilmeye çalışılıyordu. İşte Rêzan ve Nuri yoldaşlar, bu çirkinliklere, bu soysuzluklara "dur" demenin adıydılar. Onlar, özgürce bir yaşamın sembolleridirler.

Adı, soyadı: **Cemal ÖZDEMİR**
Kod adı: **Rêzan**
Doğum yeri ve tarihi: **Şax (Çağlayan) köyü-Cizre, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **4 Haziran 1992, Sere Sipi**

Rêzan yoldaş, 1970 yılında "başkalarının başkanı", "serhildanın merkezi" Şax'tan Şax köyüne dünyaya geldi. Dedesi köyün zenginlerinden idi. Babasıyla dedesinin arasında var olan çelişkilere do-

SERÊ SİPÎ!

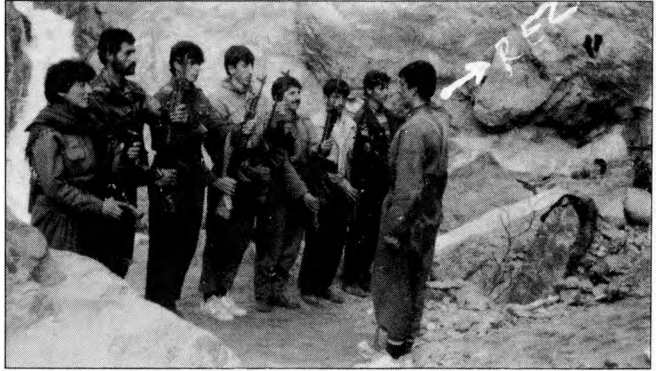
Sen şehitlerinle soylu, görkemliliğiyle halkının özgürlük tutkususun

layı Cizre merkezine taşınırlar. Burada aile büçsesine katkıda bulunmak amacıyla çeşitli işlerde çalışır. Burada çalışkanlığı, ataklığı, zekiliği ve temiz ruhuyla herkes tarafından sevilir. Rêzan yoldaş Cizre'dedir an-

du. İntikam dolu yüreklerle kles, BKC sesleri karışıyordu Amed'de. Amed'in dağları bundan dolayı heybetli dir. Amed'in ölfesi bundan dolayı büyüktür.

Hep ondediy Rêzan yoldaş; sal-

ne. Silahlarını en atak ve cesur yoldaşlar devralır, ruhlarını bütün yoldaşlar alır orada. Herkes Rêzan ve Nuri olur. O an dağ, taş "İntikam, İntikam..." der gibi kabırır. Coşar gerillalar Amed'de.

çak beyni ve yüreğiyle Cudi'dedir. Daha 1984 yılında gerillayla tanışmıştır. Şax'a gelen gerillalar, O'nun gönlünü çalmışlardı. O zamanlar yaşı küçük olduğundan gerillaya katılamazdı.

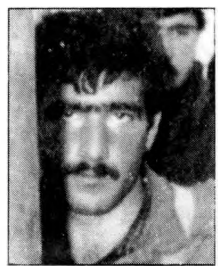
1988 Ekim'inde gönlünün ve beyninin bulunduğu Cudi'nin doruklarında sevdasıyla buluşur. İlkini Rıza kod adını kullanır. Arazide hakımıyet, zifiri karanlıklarda gruba öncülük yapması ve ceylan gibi kayalıklardan süzülerek gitmesi, arkadaşlarının O'na "Rêzan" adını vermesine neden olur. 1989'tan itibaren Amed Eyaleti'ne gidecek olan müdahale grubunun içinde yer alır. 1990 yılında Amed Eyaleti'nde gerçekleşen ve gerillanın oturulmasına vesile olan eylemlere imzasını atar. Ana Hareketli Birlik ve 1. Bölge yönetiminde görev alır. 4 Haziran 1992 tarihinde Karargah Birliği sorumlusuken, Nuri yoldaşla birlikte şahadete ulaşır.

Rêzan yoldaş, analitiklemek, PKK'nın militan kişiliğini kavramaktan geçer. O, devrimcileşmiş, halklaşmıştı. Cizra Botan'ın aslanı Amed dağlarında kükrüyordu. Akdağların doruklarında kişi yemmişti 1989'da. Aziz (Abdullah YILDIZ) yoldaşın duyarlı öğrencisi, askeri kişiliğin bütün özelliklerini kişiliğinde somutlaştırmıştı. Duyarlı, sevgi dolu, atak, canlı, fedakar ve bir o kadar öfkeli düşmana. Aslında PKK'de yas tutulmaz, analıca bellege kazınır. Ama Rêzan yoldaşın şahadetli izintiliye karşık bir duygu yarmıştı gerilla olan yoldaşlarında. Aynı zamanda bin yıllık düşmanlarını daha iyi tanıyor, öfkeleniyor, "İntikamları alınacaktır diye" and içiliyor-

dında. pusuda, koşuda, yürüyüşte. Sürekli iki patlayan silah Rezan'ın "Şıro Rusi" saydı. Bu, saldırlarda, pusuda talmalı: Yürümekti bütün kötülüklerin, barbarlıkların üstüne. Kar-kış ortamında O'ndaki sıcaklık havayı ısıtıyordu adeta. Günlere, saatlere O'nunla birlikte: karda kışta kalmak insana yorgunluk değil, güçlük kazandırdı. Komutanısa eylemlere gitmek gerillanın en büyük tutkularındandı. Çünkü O, boylesi anlarda yayından çıkan oktu, Kürdün bilimsiz öfkesiydi.

Duyduğuy Rêzan, sevdıydı. Sesi ile bulbulı bile susturdu. Denilebilir götürürdü insanı. Şirilerle Kürdistan'ı şehitler, dağların özgürlük dünyasını yaşadı, yaşattı. Kavgaşı gibi halayda da başladı.

Sere Sipi'den destan yazıldı, ARGK birliği saran düşman gücünü gören Rêzan yoldaş, grubu mevziledirmek için gerekli talimatları verir ve Nuri yoldaşla beraber tepeye koşar. Tepelere koşan düşman güçleri Rêzan ve Nuri yoldaşların intikam namularında çıkan mermilerle teker teker yamaçlardan aşağıya yuvarlanırlar. Düşman ağır kayıplarla geri döner. Ancak kendilerini kahreden mevziyi tespit etmişler; işte o kahrolası havan topu hatırlar bu kahramanların üstüne, mevzileri sürekli dömler. Ve her iki yoldaş ömürü omuzla dağın doruklarında devrim şehitleri kervanına katılırlar. Grup tunden kurtulur, ancak iki komutanlarını sehit vererek. Yoldaşların inanması, inanması istemezler. Ama gerçek, gerçekliğimiz bu Nuri ve Rêzan yoldaş kazarlar beyinlerine, yerleştirirler kalplerinin derinlikleri-

Adı, soyadı: **Hüseyin HARAN**
Kod adı: **Nuri**
Doğum yeri ve tarihi: **Hüseyin köyü-Lice, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **4 Haziran 1992, Sere Sipi**

Orta halli bir ailenin çocuğu olarak Lice'ye bağlı Hüseyin köyünde doğup büyüyen Nuri yoldaş, 1990 yılında özlemin duyduğu gerillaya katıldı. Fedakar, çalışkan ve atak bir yoldaş sağıp. Rêzan yoldaşın kahraman evladidir Nuri yoldaş.

Yigitler kanımız andımızdır, onurumuzdur! Bizlerin buna layık olacağımıza inanarak yüceleştiniz doruklarda. Bizler bütün çirkinlikleri, güzelliklere dönüştürerek karşılık vereceğiz ve sizlere layık olacağız!

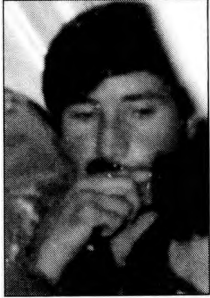
Onlar kahramanlığın sembolleri olarak hep anılacaklardır!

Var olmanın en temel nedeni direnmek, savaşıarak yeni yaşamı yaratmaktır. Hele ezilen halkların var olması, kendini korumasının esas silahıdır bu. Direnmek ve bilinçli savaşımak! Direnenler, doğru tarza birlikte olduklarını yaratarak örgütlü savaşımlar kazanmıştır zafiri ve dünya insanlığı içinde yerini almıştır. Kuşkusuz kazanmanın da acı bedelleri vardır. Hiçbir şey kendiliğinden yaratılmaz veya kimse verme lütufunda bulunmaz. Ayağa kalkışın bedeli her zaman acı, gözyaşı, yıkım, kan ve değerlerin tahribi olmuştur. Kurtuluş uğrunda verilen değerlerin etkisiyle yeniyi kurma, koruma ve geliştirme sağlanmıştır. Bunun üzerinde onur kazanılmış, bu temelde maddi yaşam çağa göre örgütlendirilebilmiştir.

Kürdistan halkı da tarih boyunca hep direnen bir halktır. Ancak bütün direnişçi özüne rağmen örgütlü birliğini yaratamadığından yenilmiş ve partimizin çıkış sürecine kadar tam bir başaşağıya gidiş süreci yaşamıştır. Halk olarak öyle bir noktaya gelindi ki, varlığı kuşkuyla tartışılır bir konuya haline geldi. Hatta çoğu alanlarda her şeyle birlikte unutuldu, unutturuldu. Bugün bile insanlığa, özüne, gerçekliğine sahip çıkmayan in-

sanların sayısı az değil. Öylesine özden uzaklaştırılmışlar ki, başları kasıle bile kendilerine gelemecek kadar düşürülmüşlerdir.

Partimizin çıkışı ve gelişimiyle Kürdistan halkı, Kürt bireyi adını kendine getirdi, uykudan uyardırıldı, gerçeği-özü-onuru önüne koyuldu. PKK ile direnen Kürdistan halkı kendi gerçeğini adım adım gördü, direndi, kendine insanlığını, özüne, namusunu olan ülkesine sahip çıkmaya başladı. Bunlar kolay yaratılmadı, Kürdistan gerçeği dünyanın gündemine rahat bir tarza girmedi. Her şey engin bir çabayla oldu. Sıfırdan başlayarak her şey parça parça yaratıldı. Doğru devrimci çizginin yanısıra olağanüstü bir fedakarlıkla, cesaretle ve azimle çalışıldı. Katliamlar, tutuklamalar ve işkencelere göğüs gerildi. Yığıtçe savaştan nice kahramanların kanı döktüldü. Yeni yaşamı yaratmak için PKK'nın seçkin elemanları çekimden hayatlarını ortaya koydular ve bugüne geldiler. Birleri aşan şehitleriyle halkımız kararlı ve emin yürüyor. Halkımızın yürüyüşüne ölümlük eden şehitlerimizden ikisi de Şener Şakçı ve Cemal Öztürk yoldaşlarıdır.

Adı, soyadı: **ŞENER ŞAKÇI**
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Zengök köyü- Muş, 1964**
Mücadeleye katılış tarihi: **1978**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992**

Baran (Şener Şakçı) yoldaş 1964 yılında Muş'a bağlı Zengök köyünde doğup büyüdü. 1978 yılında Muş alanında ulusal kurtuluş mü-

dan koşullarında da zorluklara göğüs gerd ve partiyi temsil etmesini başardı. Azim, kararlılık ve cesaretin temsiliyi yapan Baran yoldaş, yaşamı boyunca özünü korudu.

Zindan sürecinde, birçok güç ve kişi kişisel kurtuluş için en soylu değerleri ayakları altına aldığı bir durumu yaşarken, PKK'ya temsil eden militanlar ölümüne direniyordu. Düşmanın tek tip elbisesi dayatıldığı dönemde yine aynı durumlar yaşanmıştı. Tek tip elbiseyi mahkûmlara giydirmek için düşman subayı genç olan Baran yoldaş gözüne kestirir. Subay, arkadaşına elbise giymesi gerektiğini belirtir. Baran yoldaş ise, düşman subayına şu cevabı verir: "Siz İsraillisiniz, biz ise Filistiniz. Siz zulüm yapmakta özgürsünüz, biz ise direnmekte özgürüz."

Baran yoldaş cezaevinden çıktktan sonra da çalışmalarını sürdürdü. Zaman zaman tutuklanıp yeniden cezaevlerine konulduğu oldu, sürekli göz altında tutuldu, ama düşman zamanla somut bir bilgi edinemedi. 1990 yılında gerillalar Muş alanına girince, yıllarca öze-

ge yürütmesi ve son olarak da eylet karargahında değişik görevler üstlendi.

Mayıs 1992 tarihinde düşmanla çıkan çatışmada **Brusk** yoldaşla birlikte kahramanca savaşılar şehit düştü. Baran ve **Brusk** yoldaşların şahadetleri halk ve yoldaşların arasında büyük sarsıntı ve üzüntü yarattı.

Adı, soyadı: **Cemal ÖZTÜRK**
Kod adı: **Brusk**
Doğum yeri ve tarihi: **Cumar köyü- Kulp, 1958**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992**

Brusk yoldaş yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. 1980 yılında polislerle girdiği bir çatışmada esir düştü ve cezaevine gönderildi. Cezaevinden dışarıda gelişen mücadeleden etkilendi ve çıktktan hemen sonra, yani 1991 yılında gerillayla katıldı. On yıllık cezaevinin ypratıcı yaşamının etkilerine rağmen, cesaretle, fedakarlık ve atak-

Şehitlerin yolunu izleyen bir militan:

Vedat yoldaş

Adı, soyadı: **Yıldırım GÜLSÜM**
Kod adı: **Vedat-Soro**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Nisan 1992**

Dağlardan esen bahar rüzgarı, sığara dumanından tıkanmış nefes burunlarını temizliyordu. Her nefes alışverişlerinde gerillaların insanlar baharın gelişine sevinçle hazırlıyor, büyük umutlarla baharın serin rüzgarının çiğдерlerini de terimlenirken de çekiyorlardı. Çiğderler temizlendikçe nefes boruları açılıyor ve serin rüzgar vücudun en içine köşesine dek işliyordu. Kalbe dalan temiz kan, beyni öylesine harekete geçiriyordu ki, beden kuş kadar hafif bir hal alıyordu.

Bahar gelişti artık. Serin rüzgar dağlardan gül kokularını getiriyordu. Bu kokular insanı hem ferahlatıyor hem de coşturuyordu. Çünkü bu kokular dağların doruklarında el degmemiş çiğderlerden geliyordu. Menekşelerin, leylakların yesterdiği dağlar. Evet, menekşe kokuları, dağların doruğunda, aslanların yuvasından geliyordu. Dağların esen rüzgar çekti kokularını ovalara, şehirlere getiriyordu. Öyle bir coşku yarattı ki, insan yaşama daha çok sevdalandıyordu. Günler geçince her taraf çiğderlerle renklendi. İşte o zaman sevdalar çoğaldı, çoğaldı, çoğaldı ve yaşamı yakalamak için durmağan koşullar.

1991 Newroz'uyla ülkenin her tarafına dağla yayılan şehitler ve gerilla eylemleri, yeni bir sayfa daha açmıştı. Özellikle şehitlerden yaygınlaşarak gelişiyor, gerillaların intikam namılarıyla daha bir anlam ve önem kazanıyordu. Ulusal kurtuluş mücadelesi tüm Kürdistan halkının sahip çıktığı ve direnişle ispatladığı bir mücadeleye haline gelmişti. Gerilla-halk eylemiydi, bunu ayırmak artık imkansızdı. Gelişen şehitlerden arkan çıkan düşman güçleri, pervasızca halka saldırıya başladı, sivil halka karşı katliamlar gerçekleşmeye koyuldu. Bu gelişmeler Ahmed Eyalet'i'nde de yonguna yandı. Gerillanın düşmana yönelik etkil darbeleri geliştirdi. Gelişen gerilla saldırılarına karşı kuşkusuz düşman da boş durmuyordu. Hem eylemlerde ve hem de düşman saldırılarında halkımızın en iyi evlatları kanlarını dokerecek şahadetlere ulaştılar. Bu şehitlerden biri de **Vedat** yoldaş.

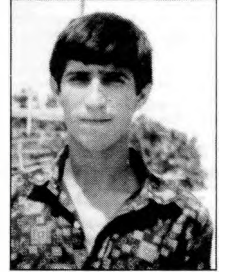
Vedat yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğup büyüdü.

Yoksulluktan dolayı okuyamadı. Ailenin geçim sorunlarına ortak olma-ya küçük yaşlardan başlayarak çalıştı. Dürüst, fedakar ve çalışkandı. Emekçiydi, emeğin değerini biliirdi. Gençlikli kişiliği seviri sayılırdı.

Düşmanın, kitlelere yönelik geliştirdiği katliamlar, gerillaların şahadetli **Vedat** yoldaşla sürekli derin etki yarattı. İçten içe bir hesaplaşma yaşardı. Partiyeye sunduğu bir raporunda, O dönemlerdeki durumunu şöyle ortaya koyuyordu:

"... **Müşiş** bir iç çatışma yaşanıyordu. Kendi kendimi aralıyordum. En çok şehitler beni etkiliyordu. Bir şehit haberini duyunca derinden sarsılıyordum. Yemek yemedim günler, yatmadığım geceler oluyordu. Hep düşünüyordum ve düşündükçe derişey yapamıyordum dolay kendimi bir 'ihanetçi' olarak görüyordum. Bu doğrultuda gerillayla katılma kararını verdim, katıldım."

Gerilla safılarına **Amed Eyalet'i'**nde katıldı. Bir dönem partinin eğitim faaliyetlerinde yer aldı. Eğitim süresi boyunca partiyeye katılma istemini sürekli dile getirdi. Eğitimde gösterdiği başarı ve önerisi gözönüne alınarak pratik görevlendirildi. Yılların intikamını almak için kuşkusıyla silahına sarıldı ve kararlıca yürüdü. Yoldaşlık ilişkilerine büyük değer

Musa Bulut

verirdi, yoldaşların incitmemek için çaba harcar, özen gösterirdi. En ağır yükü O, taşımak isterdi. Yoldaşları için canını vermekte çekinmezdi, fedakarlı. Nitekim şahadeti de bu temelde meydana gelmişti.

Bir dönem, Bingöl alanında faaliyet yürüttükten sonra eylet karargahına gelir. Cesareti, ataklığı ve kavrama gücüyle, hızlı gelişim sağlıyor ve manga komutanlığı görevini üstlenir. Gelişme vaaeden bir komuta sahip olduğundan, geleceğin öncü komutanı olmaya adaydı. 1992 bahar atılımıyla beraber **Kulp** alanında faaliyet yürütmeye başlar. 16 Nisan 1992 tarihinde operasyona çıkan düşman güçlerine, operasyon dönüşünde pususu atılır. 20 araçlık düşman konvoyu pusuya düşer, araçlardan çok sayıda imha edilir. Düşman 20'nin üzerinde kayıplar verir. Ancak pususu daha sonra çatışmaya dönüşür ve şiddetli bir muharebe başlar. **Vedat** yoldaş, grubun kurtulması için üstün bir fedakarlık örneği gösterir, mevziden mevziye atlayarak savaşı. Kahramanca savaştan **Vedat** yoldaş bu çatışmada **Nazif (Musa BULUT)** ve **Dilovan (Behçet YAS)** yoldaşlarıyla birlikte şehit düşer.

Anıları mücadelemize önderdir.

cadelemizin öncüsü partimizin düşünceleriyle tanıştı. 12 Eylül faşizmi döneminde birçok güç teslimiyet, ihanet ve kaçışı yaşarken, O parti ile ilişki kurmanın yollarını aradı, yılmıyınca düşmedi, inancını korudu. Bu dönemde 12 Eylül faşizmine yaslanan feodal kompradorlar ve reformist güçlerin baş hedefi haline geldi. Bu ortamda kendisini fazla koruyamadı ve düşmanın eline esir düştü. Çok genç olmasına rağmen zin-

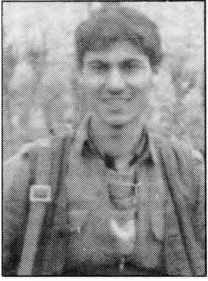
mini çektiği ilişkiye geçti ve tereddüt etmeksizin gerillayla katıldı. 1990-1992 yılları arasında **Muş, Kulp, Solhan**, vb alanlarda gerillanın örgütlendirilmesinde, eylemlerin geliştirilmesinde gerillanın gözü ve kulağıydı. Partinin temel eğitimini görmemesine rağmen kendisini yetiştirdi ve yetkinleşti. Kısa sürede önemli örgütsele ve askeri görevler üstlendi. **Muş-Solhan** sorumluluğu, 5. Böl-

liği ile birliğin moral kaynağıydı. **Brusk** yoldaş **Kulp** alanı yönetiminde ve eylet karargahında değişik düzeylerde görevler üstlendi. O, örgütçülüğü ve eylemliyle halkın kalbine taht kurmuş bir halk önderiydi. Bu değerli halk önderi **Mayıs 1992**'de **Baran** yoldaşla birlikte düşmana karşı kahramanca savaşarak şehitler ordusuna katıldı.

Anıları andımız, yolları doğrultumuzdur!

Partinin vuruş tarzını yaşam ve kişiliğinde somutlaştıran

Cemşid yoldaş

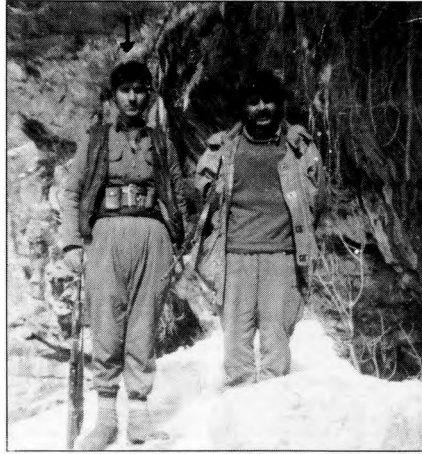
Adı, soyadı: **Mustafa BUDAK**
Kod adı: **Cemşid**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1970**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, Hazro, Şikefta köyü**

Cemşid yoldaş 1972 yılında Silvan'da dünyaya geldi. Orta halli, bir aile ortamında büyüdü. Uyumlu, çalışkan ve atak özellikleriyle tanınır. Bu özellikleriyle dikkatleri çittiği her alanda üzerine çeker.

Trabzon Üniversitesini okuduğu yıllarda parti ideolojisiyle tanışır. Kürdistan'daki gelişmeleri sürekli takip eder. Yükselen gerilla savaşının coşkusuyla yaşar. Parti ideolojisini kavradıktan sonra üniversite öğrencileri arasında ERNK örgütlenmesine girer. ERNK öğrenci komitesini oluşturur. Örgütleyici bir yapıya sahip olduğunu bu yıllarda kanıtlar. Örgütlediği 20 kişilik bir grupla 1991 yılının baharında gerillaya katılır. Askeri ve siyasi eğitimini Güney Kürdistan'daki kamplarda görür. Eylül ayında ise Amed Eyaleti'nde görev üstlenir.

Karargah Birliği'nde faaliyetlere katılan Cemşid yoldaş, çalışkanlığı, düşmana karşı olan kin ve yoldaşlarına olan yüce bağlılığıyla tanınır. Bu meziyetleriyle dikkatleri üzerine çeker. Kısa sürede büyük gelişmeler sağlar. Şubat 1992 tarihinde yapılan eyalet toplantısında Hazro-Silvan alanı ve şehit Fikret Kampı Askeri Komutan Yardımcılığı görevini üstlenir.

Cemşid yoldaş görev alanında ihanetçi, çetelerin ve ajanların korkulu rüyası olur. Çünkü ihanetin darbelemesi için yoldaşlarını örgütlemiş,

burnun pratik somut adamlarını atmıştır. Yoldaşları komutanlarının sözüne bağlı, talimatlarını uygulamada ka-

rarlıdır. Verilen eğitime ciddi yaklaşırlar. Grubun yerini tespit eden düşman bütün gücüyle grubun

imhasına yönelir. Günlerce süren çatışmalarda düşmana ağır kayıplar verdirilir, grup ise tek bir yaralı bile vermesizsin başını ve zafer kazanır. Silvan-Hazro dağıları bilinir, böyle sonuç alıcı çatışmalara ve gerillayı korumaya elverişli bir alan değildir. Ama taktik ustalık, düşmanın yenilgisini getirir. O'nun döneminde birlik Amed Eyaleti'nin en savaşkan birliği ünvanını kazanır.

Cemşid yoldaş, kurumuş olan iç ihanete yönelir. Alanda çetecilik oldukça yaygındır, bu yönelimler sonucu çoğu çete teslim olmak durumunda kalır. Mayıs'ın sonu, Haziran'ın başlarında çetelere yönelik bir eylem daha önüllük eder. Hazro'nun Şikefta köyü korucularına yönelik gerçekleştirildiği eylemde şehit düşer.

Cemşid yoldaş, askeri bilinç, fedakarlık ve düşmana öfkeden bir keskidir. O'nda tereddüt, O'nda kıskıncık, O'nda kazanımla yoktu. Hep vur, tut ve kopar ilkesi hakimdir. Silvan yurtseverliğinin şahlanışydı O. Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlük ateşiydi.

Anısı önünde saygıyla eğilirken, O'nu bağımsız ve özgür Kürdistan'da yaşatacağız!

ÖNCE İNSANDIK

Bz doğru bildiğimizde insardık
ama bildiğimiz, söyleyen
düşmanımız farkı konusunu
o kendi başına yuruyen

Dikenliyi sozler ağza alınmaz
parçalanırdı diler her hecede
sessizlik yağanırken başımızda
çığdıımızda hançer saplarıtarken
derimiz, yuzelerken soluksuz
karantıkta
duvarlar örlerirken gözlenimizce
can çektişk
durmadan can çektişk
havalarımız
dokuz gezegen
beş kıta
yedi iklimdeyken
arş ola cüncükten böylesine
ne yedi ka' gök
ne an bin yıl tanık olmuşken
can çektişk
durmadan can çektişk

Nerede vatan
dağ bile kuskunkin yığıde
ötmekzin tek kuş gultanımızda
vran olmuşken bağımız
yapayalnızken kuşahmışken ocağıımız
kör
sağır
dışiken toprağıımız
namus paramparcayken
ve kapandan her kapıda titreyen
ortak yoması msa'dı
Sodom sokaklarında sabahlayan
bir sayıyızken ölüm
O-la-maz-ki va-tan

Önce insandık
dildimizde birkaç söz
namus gibi
onur gurur gibi
ve bir beyrimiz vardı
ezilen
ezilmiş olan yoksul omuzlar üstünde
caresizlikten çare bulma uğrında
birkaç dost uğrunda birer emek
bilmek bilmek bir çabıyla yurtseverlik

eklik çorak toprağıda
sevdalar vardı karadan kara
sevdalar vardı
gözün kapalıyken bile
ışık olur gözbebeğine
sevdalar vardı
takor kalına akli
ucurur yıldızdan yıldız
sevdalar vardı
tahum olur
çiçek olur
orman olur
uygarlığın ebesi toprak olur
ve gelir yureğinin orta
yerinde
insanı mahzun
dağları ıssız
bulubülü dilsiz
bir öke olur
yakar
yakar
yakar oğrerin ucunu
ayar beyrimiz düşünmesi bile
ve çarparsın kendini kayaya
savurursun rüzgara
yavurursun güneşe
ama
bilmek acısı
sızı çaresiz
ağrısı sınırsız
çünkü
tutsak olan
şacının teli
gözünün ince sili
man tahtan değıli
dağlarına napalım ekilen
toprağında sayıklım bicilen
bir ükennin sili sevdasıdır
esir sevdalarda yitirsin
guzeli ukeni
ağız sevdalarda bulursun
bütün kuskulardan
bütün yalanlardan
bütün rüyalarından
öte sevdalarda
basarsın alını
secdaye varmış varmış
bir müslüman
gibi
toprağına
haykırırsın sevdarı
seviyorum
seviyooooooooooooom
seviyooooooooooooom
uğrunda ölecek kadar

IV

Önce insandık
fıslatılan birkaç söz
bağımsızlık gibi
özgürlük sayıyızken gülsi
ama ne inihannı güzelli vardı
ne de alev dillerinde özgürlüğe
kısma
adannışlar da yaktı
insan saçığının güneş rengi bayrağına
ve ölümün bağlayıp kollarından
yıldızlar kayıma dalduların da
ölümür vardır
yapayalnızdır
kimsezdür
ne bir kuş kafesinden uçar
ne bir yeşil sürgün knlr amanda
ölümür vardır
namus olur dağı çıkarır
kan olur sehpalar boylarır
bir çocuk yetim kalır
bir gelin bayrı büyük
bir ana gözü yaşlı
ölümür vardır
bebek gülcülüğü uğrunda
bir parça etmek
bir taş üstü için
ölümür vardır
alrın silahını omuzuna
ucu kıvrık bir Yemen bıçağı gibi
en yüce dağın göğsüne saplanırısın
vurursun
bütün yoksulluktardan
bütün çilelerden
bütün çaresizliklerden
damitilmiş bir öfkeyle

vurursun
göç kalmsı
ama alğun bir kın
kahreden ağırlığıyla

vurulsun
sığınık içi merimde çünkü
bu
kayınan
ik

kuralı
önce
kendini
vurmaktır
vurulsun
bütün acılardan vurulsun
bütün hatalardan
bütün suçlardan
bütümle eski benliğin
vurulsun
bir çiçeğe koku

bir ağaca yaprak
bir yureğe umut olursun
ve Goya gib
ne Yedukile mahzeni
ne Paulu Condar kafesi
cehenem kibrif alevidir yanında
diyarbakır vahşet
çirçipçiplikler burada her şey
ne kimse seni alamış
ne kimse zılamıştı seni
yalnızca sen
böyle gerekliğini
bildiğin
için
böyledir

V

Önce insandık
başınan birkaç söz
ama ta yürekten
en keskin kılıcıyla adalet gibi
kırmadan çekilmiş isyan gibi
dağlara diktik gözlerimizi
çorak topraklar bize göre değildi
çünkü
dağ ne söylersen seni yanılır
ama çorak toprak nankördür
ne verisen onu yutar
sözler vardır
bin cendereden geçirdiğin
yar yadığın bir kolye gibi
bayınyada taşısın
hem değirmen taşı kadar ağır
hem yarıkmışkuşu kanadı kadar hafif
sözler vardır
birköz söylerisin
ve toprağı vatan yapan
bir avuç şehit kanı üstüne
edilen yemin olur yureğine çekili
ne filter artık
ne çekip gider habersiz
sözler vardır
onunundur senin
uçbin yıldan dönmeye fırlatmış
uçbin dağı dalarmış
bütün kirlenlen birleştiği
kipkızıl bir ihtilal bayrağıdır elinde
ve aman dileyen erse köküne
bir an bile düşünmeden
indirdiğin bir kılıçtır
parmakların arasında keneti
sözler vardır
olsa da yaşamın
sarp bir kayanın en sarp ucunda
kükünü pençe yapıp
dağın yureğine geçirmiş
çiçeği kokmaz

tahumu sürmez
danda da tıpide
yansa da güneşe
tek yaprağı rüzgara vermez
sayılı bir dağı çiçeği gibi
yine de taşısın gövdesinde her
hasesini

VI

Önce insandık
çikik cığda birkaç söz
kan gibi
inkam can gibi
ne almışsa bu köhne düzen
bazen
onu alacaktır bir bir yeniden
kansa kan
canısa can
çağatıkı sözlernizi
ve etnik öfkelerin yakıcılığında
kırk kocakı cumhuriyet Türk'ün
demokrasi bayrağını
bütün sevdaların çiçeklendiği
bütün ölümün bittiği
bütün sözlerin açıldığı yerde
ne kalacak geriye
kursunlar söğütümüz kımızdaan
ucuna bayrak olduğumuz
sehpalaran
ölümleyle alay eden açığıımızdan
hane siklan kursunlardan geriye
zulüm şafaklarına daldırulan
öfkeler
ve kan sağanğıında yeşeren
güllerden geriye
anılar kalacak yalnız
soğuk ıssız duvarlara
nakşladığımız
yığın şafakları ağırlığımız
anılar
yeryüzündeki yıldızlar
kadar çok anılar
fuhuş denysis sokaklardan sükup
dağ donuklarına diktığımız
bayraklarımız kalacak yalnız
Diyarbakır burçlarında ele alan
yığıt kuzularımız
sığınaklara ana kucadı bulan
delikanlılarımız kalacak
hapisaneler kalacak
hapisaneler devirip
sayılı uluslar doğuran analarımız
ve dünya cennet vatanla
soluklan sağda dostluğumuz kalacak
geriye

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

KARARLIYIZ, KESİN KAZANACAĞIZ!

■ PKK yeni mücadele yılına girerken zafere emin adımlarla yürüyor

buna dayanıyor. Bu, uluslararası devrimin yeni aşamasına cevap olmayı da içeriyor.

PKK'nın şu son 1992 yılındaki mücadelesine dayatılan -açık ve resmi- TC önderliğindeki karşıdevrimci savaşıma, neredeyse bütün gününün resmi ve gayri-resmi egemen güçleri destek verdiler ve bunun başarısı için büyük olanaklar sundular. Bu oldukça açığa çıkan bir gerçektir. Yine düşmanın, Kurdistan'tan her bir çarpıcı gerçeği olan iç ihanetin en gelişmiş bir işbirlikçilik örneğini sunan Güney Kurdistan'daki savaşı bu yılı da kendi lehine tamamlamaya çalışması mevcut savaşımın bir ulusal kurtuluş savaşından çok, bölgesel alanda siyasal gerçeklerle kaynaşan, etkileyen-etkilenen bir anlama bürünmeye yakın bir düzeyde olduğunu çarpıcı

"...Bazı dönemlerin evrensel özellikleri olan devrimler -Fransız Devrimi, Bolşevik Devrimi- gibi devrimci odaklanmayla karşı karşıya olduğumuz, daha önceleri teoride, fakat geçen 1991 yılında da pratikte artık herkesin görebileceği bir açıklıkla ortaya koyduk. Hiç şüphesiz bu savaşımın en başta kendisi için verildiğini bilen Kurdistan halkı, bunu iliklerine kadar duymaktadır..."

bir biçimde pratikte gösterdi.

Bazı dönemlerin evrensel özellikleri olan devrimler -Fransız Devrimi, Bolşevik Devrimi- gibi devrimci odaklanmayla karşı karşıya olduğumuz, daha önceleri teoride, fakat geçen 1991 yılında da pratikte artık herkesin görebileceği bir açıklıkla ortaya koyduk. Hiç şüphesiz bu savaşımın en başta kendisi için verildiğini bilen Kurdistan halkı, bunu iliklerine kadar duymaktadır. Bu savaşımın kendi ulusal gerçeği için ne anlama geldiğini, onun için birliğin, örgütlenmenin ve bilinçlenmenin ne olduğunu, ne kadar ihtiyaç haline geldiğini tarihinde belki de ilk defa bu düzeyde anlamış ve kazansın buluyor. Daha da ötesi bir türlü temel insanı, ulusal ve özgürlük için isyan haklarına layık görülüyor. Yine yaşama şansını var mı, yok mu, olsa da hangi sınırlar dahilinde olmalı biçiminde anlamış bir tartışmanın muhabatı durumundaki Kürt halkı, kimlik sorununa hiçbir öneme kıyaslanmayacak bir biçimde karşılık ver-

meye çalışıyor, kimliğine sahip çıkma gereği duyuyor. Gün geçtikçe bunun savaşla bağlantısı, bunun siyasetle ve bu siyasetin de her düzeydeki örgütleriyle ilgili çarpıcı sorunlarını görmek kadar, çözüm yolları için bilinci çaba harcıyor. Sadece dünyanın kendisini kabul etmeye hazır olmama talihizliğini değil, vahşi bir düşmanın her türlü yöntemle kendisini imha etmeye çalıştığını, bir o denli kendinden kopuşun ve kendinden vazgeçmenin her türlü algalıcılığı, aşağılaştırmı sonuçlarını göğerek, bununla savaşmanın ne kadar gerekli olduğunu bilinci haline getiriyor ve bütün bunları sıcak bir savaşım ortamı içinde gerçekleştiriyor.

Bütün bunlar derinden oluşur ve yaşanırken, daha da derinleşmesine bakıldığında, özellikle düşman cephesinde akıl almaz bir devlet savaşımın her alanda trandiriliyor, iç ve dış alanlarda azami olarak ne yapılması gerekiyorsa, o yapılmaya çalışılıyor ve bu sonuca doğru götürülme isteniyor. Özellikle bunun psikolojik boyutu bellekleri, ruhları daha da anlamsız kılmak, saptırmak, yabancılaştırmak için ne lazımsa ona yöne-

Dünya gerçekten Kurdistan'da yaşananları normal ölçülerle anlamak istemiyor. Hatta kendi çağdaş, ulusal, sınıfsal ölçülerle yaklaşılmadığı gibi kendi temel ahlakı, hukuku ve insan haklarını bile yadsıyor. Yeni olan nedir? Bu gerçekle kendisine yönelen nedir? Biraz da bunun verdiği korkuya -ki bunda bencilik var- günümüzde burjuvazi, tek bir kişi olsa bile bir devrimciden ne kadar korktuğundan da açık bir örneği ile karşımıza çıkar.

Bütün dünya PKK devrimciliğine bilerек veya bilmeyerek, aslında bazıları da bilmeyerek karşı dururken, burjuvazinin karşı devrimci ruhu bir kez daha şunu fark ediyor ki, -adına o "yeni dünya düzeni" dediği biçimde de gerçekleşse- "tercihtir, ettim, her şeyiyle yüklenim, mutlak yenilimdir" dediği noktada bile ne kadar ürktüğünü, telaşı olduğunu, PKK'nın bu büyük direniş savaşımı bir kere daha gösterdi.

Kocaman imparatorlukları aşan devletler var. Tarihte birçok güçlü imparatorluklardan çok ileri, daha güçlü egemenlikler var. Yine de korkuyorlar. ABD sözcüklerine, yine İngiliz sözcüklerine bakalım ve hatta Rus

nizamımı" biçiminde kendine anlam veremeye çalışırken bile kışkulu, hatta en bunalımı ve belirsizliklerle dolu bir durumu yaşıyor. Zirvedeki imparatorlukların kıymaya başlaması gibi bir durum bir kez daha yaşanıyor. İşte tam da bu noktada, "bu PKK denilen olay da nereden çıkıyor" sorusunu kendilerine soruyorlar. "Yıkılışımıza bir dinamit olmasın, bir çözümlü başlangıç yapmasın" diye kışkırtıya bakıyorlar. Böylece kendi ilkeliklerinin de önemli kısmını ihnet ederek, temel insan haklarını, ulus haklarını hiçe sayarak ve

bir anlamda kendilerini de yadsıyor bu yaklaşımlarıyla yenilgi tohumlarını içeren tutum içinde bulunuyorlar.

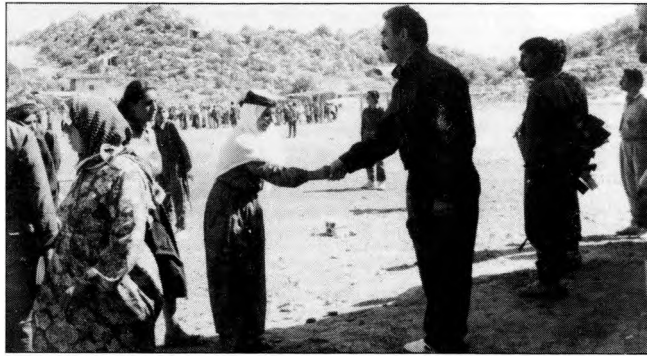
Bütün bunları PKK bilinci bir tarzdaki bir hazırladı? Biraz bilinci, Nitekim bunun ilk ifadesi: PKK'nın devrimci teorisi. Biraz keşif, denilgi ortaya çıkaran da, onun yürüttüğü politik, pratik savaşımıdır. Tarihçe hiç şüphesiz her şey baştan sona planlı ve bilinci gelişme. Biraz bilincin kendiliğindenlik de önemli rol oynar. Ama gelinen noktaya PKK'yı artık böyle bir gerçeklikte yüz yüze bırakmıdır.

Uluslararasılaşan PKK gerçeği ve onun karanan uygulama gücü

Artık bütün etkenler, PKK'nın salt ulusal sınırlar içinde bir ulusal kurtuluşçuluk ve hatta demokratik bir topluma için içinde kendini sıyırmayacağına gösteriyor. Bu rolünün bir gerçeği olarak giderek bölgeselleşip evrenselleşiyor. Bunun için daha derinlikli bir noktada ulaştığı sosyalizm içeriği, onu mevcut sosyalizm deneyimlerini aşarak yaşanılabılır bir sosyalizmi yakalamaya ihtiyacı ola-

O halde PKK gerçeğini ele alırken, ulusal kurtuluş savaşımı ve ona dayatılan özel savaşıma ilgilenemeyiz. Bu yetmezliğe düşmek için PKK öncülüğünün içine girersek, bakmak gerekiyor. Yeni dönemde zenginleşen bir içeriği dar, millî sınırlara sığdırmakla ve yine diğer birçok ulusal kurtuluş örneğinde görüldüğü gibi günümüz devrimlerinden bir tane haline gelmekle bile onlar kadar başını sağlanamayacağına görüyoruz. Dolayısıyla mevcut devrimci hareket, daha fazla sosyalistleşmek veya mevcut sosyalist deneyimlerden çıkılacak dersler temelinde -özellikle başarısızlığa yol açan nedenleri aşarak- yaşanılabılır bir sosyalizm, hem ilke hem uygulama düzeyinde gerçekleştirilmeli karşı karşıyadır. Yine başta sosyalizme bu yaklaşımın artık daha açık olan ilkesi: kadar, onun uygulamalı örneğini de temsil etmek gerektiğinin bilincindedir. PKK de bunun somutlanışını iyi gösterme iddiası ve karar kadar, bizzat bunu yaşamında gerçekleştiriyor.

Bu geçen kısa tarihî süre içinde bile, "PKK'yi boylesine savaşın kılan nedir?" diye bir soru sorulsa, her halde bunun yanıtı, PKK'nın sosyalizme böyle iddialı bir giriş yapmış olmasıdır. Daha o zaman kokusu her tarafa yayılan reel sosyalizme, onun her türlü hastakılarına geçit vermeyen, sosyalizme inanç duymak kadar bir bilim işi olduğuna hükmeden

ulus. Özellikle de basın-yayın vd. iletişim tekniği de çok parvasızca kullanılarak, bir de bu yönüyle eşit görülmemiş bir boyuta trandiriliyor. Öyle bir PKK uyması yaratılıyor ki, sanki bütün sorunların kaynağında PKK yatıyormuş gibi bir hayal yaratılıyor. "Eğer PKK üzerine yürürsek ve onu ezerek bütün sorunlardan kurtuluruz" gibi topluma sahte umutlar yayılıyor ve bu temelde birçok çarpıtma getiriliyor. "PKK nedir, APO kimdir ve bütün Türklükle nasıl oynuyorlar" vb. gibi her türlü akıl almaz yöntemlerle gerçekler çok ters derlendirilmeler tabi tutuluyor. Tabii diğer yandan da terörün en dehşetli biçimleri uygulanarak insanlar parparça ediliyor, ilere başlanarak hilekterlerden sakıtılıyor, panzerlerle sürükleniyor, yine ceset teşhirleri günlük vakalar haline geliyor. Bir anlamda Türklük son bir savaş kazanmak için her şeyini ortaya koyuyor.

hükümetine bakalım, hepsi TC'ye 'al sana bu kadar helikopter, destek lütfen seni' diyorlar. Kolge güçlerini bekalam: "bizi de tehdit edebilir, birleşelim, zıvırlar yapalım" diyorlar. Yine iç gerilicili bakalım: "aman imdadımıza gelin" deyip, boylesi bir birleşme içine girmesi, devrimin yetkin bir temsilcisinden egemenlerin duyduğu korkunun en çarpıcı örneklerinden birisini temsil ettiğimizi ortaya koyuyor. Bu ancak kapsamlı bir devrimci olguyu yaşamakta mümkündür.

Bir dönemlerin egemen Roma düzenleni vardı. Ve yine Firavunlar düzeni, Doğunun görkemli imparatorlukları vardı. Küçük adımlarla başlayan çıkışlarla giderek onların nasıl geldiğini biliyoruz. Bir anlamda kapitalist imparatorlukların da buna benzer bir çözümlü söz konusu oluyor. Her şey ellerinde, ama buna rağmen güvensizler. Uluslararası kapitalist düzen şu anda, "tek dünya

rak, bunun siyasal ifadesi ve ulusal düzeyde kadar uluslararası düzeyde de yeni ifadesi olmayı zorluyor. Bir şey hakkı kadar, toplumun kolektif hakkını da bu muhteva içinde sag-

"...PKK, insan soyunun en yüce, en toplumsal, en devrimci gelişimine açık olan bireyin özgürleşmesi kadar bunun toplumsal ifadesi olmaya, halk-ulus gerçeği kadar uluslararası dayanışmanın en eşit özgürlüğe açık olan ve bu anlamda da insanî düşüncenin, tutkunun, iradenin en seçkinini esas alan, bunda oldukça da ısrarlı davranan tutumun somut gerçeği oluyor..."

lam ele olarak değerlendirmeye götürüyor. Ya böyle gelişir ve başarıya da ele alamaz ve başarısızlığa uğrama noktasına dayanır.

ve bunun bilinciyle donanmayı bütün görevlerin önüne koyar, bu konuda politik çıkışlara alet olmayan, ilkesel yaklaşımı esas alan, yine sosyalizmi

her türlü taktik gelişiminin önünde ele alan, bunda oldukça tutarlı kalabilen ve bunun için inancını, bilincini temiz tutan bir parti olmaya büyük önem gösteriyor PKK. Onun savışı ruhunu bu tutum oluyor. Halen eğer PKK'nın bu büyük kahramanlığına yol açan nedir denilirse, temelde yatan bu ruhtur ve bu bilinci. Aynı zamanda onun bunu az çok yaşama tarzı haline getirmişdir. Bundan eminiz, PKK'nın dışında PKK olayına açıklık getirmek, emelî özellik söz konusu olduğundan zordur. Buna şu gerçek de ilave edilebilir. PKK, insan soyunun en yüce, en toplumsal, en devrimi gelişimine açık olan bir yeri özgürlüğüne kadar bunun toplumsal ifadesi olmaya, halk ulus gerçeği kadar uluslararası dayanışmanın en eşit özgürlüğüne açık olan ve anlamında da insanı düşüncenin, tutkunun, iradenin ve seçkinin esas alan, bunda oldukça tutarlı davranan tutumun somut gerçeği oluyor.

PKK gerçekliği ve özellikleri gözlemleyene çalılırsa görülecektir ki, gerçeğe ne varsa ona karşı mücadele eden ve yine sövünce, onun her türlü baskı ve sömürüne götüren ne varsa buna kararlılık, bilince karşılık veren, buna alternatif olarak da emeğe dayalı eşitlik, özgürlük tutumları çok açık olan ve bunun için her şeyini ortaya koyan tutumların ifadesi anlamında da geliyor. PKK öncelikle bu özellikleri bir ulus gerçeğinde savışma

nakşetmeye çalışırken, en ufacık bir güvenime düşmeme kadar, dar çıkarıcı sınıf veya dar sosyal kesim çıkarılana hapsolmemek için özü davarıyor. Şöven ulusçuluk ile her şey sınıf için veya dar sınıflık yaklaşımına aslında aynı madalyonun iki yüzü oluyor. Bu konuda da insanı, onun milliyetine, cinsiyetine ve gelişim seviyesine bakmaksızın esas alan PKK, böylece en özgür bir insan tanımına kendi içinde gerçeklik kazandırmaya çalışıyor. Sadece böylesine bir tanıma yol açmakla kalmıyor, onun çok büyük, çok öznel ve çok cesareti savışını veriyor. Kişilikleri, gerekirse yedi suyla kendini yıkayarak yine gerekirse ateş üstünde kendisini pürükleme psikolojilerinden temizleyip ve böyle bir insan yaratmaya çalışıyor.

İşte dünya gerçekliğini ve onun en berbat Türk sözusünün karşısında yitirdiği insan gerçeği budur. Şu gerçek ortaya çıkıyor: Bir insan gerçeğine en insanî temelde yaklaşım ne kadar güçlü olursa, o oranda karşısında dünya gerçekliği birleşmiş ve olsa ve yine barbar bir karşı devrimci, sömürgeci-faşist yönelim ne kadar güçlü de olsa, sonuç alınacağı ve hatta zafere kazanacağı görüyor.

PKK tanımı üzerinde daha da durulabilir ama biz, PKK tarihini doğurabilecek anlamda istenilen, bu temel ipuçlarını vermek kaydıyla bununla yetinim diyoruz.

PKK'nin doğru tanımına ulaşma ve onu uygulamaya sorunları

Doğru bir PKK kavrayışı, sadece kendi militanları için değil, onu anlamak isteyen dost ve düşman için de büyük önem taşıyor. Düşman bu temelde hiç olmazsa savışını daha kabul edilebilir sınırlar dahilinde yürütür. Kendisinin de şimdi içinde çıkmaz durumda getirdiği savaş kanunlarına uymama durumuna son verebilir. Savaşın ama, savaş ku-

PKK'nin bu gücüne ulaşma ve önüne geçilebilecek kapsamlı her soruna yaratıcılıkla cevap verebilecek özünü hakim olmak diyoruz. Buna başkaları bir PKK militan, isterse sıvası çalışma ve isterse askeri çalışma konusunda olsun, savışında kendisi için teori kadar pratik çabası ve yine plan kadar günlük çaba için ne lazımsa onu bulabilir. Şu

mak başa bela olur. Bu temel tanımların kaynaklık edilebileceği diğer tanımlamalara da ulaşabilir.

Partide gerçekleşen yaşam tarzından hareketle nasıl bir yeniden toplumsal düzenleniş gerçekleştirilecek? İster adına demokratik toplum diyelim ve isterse bağımsız ulus diyelim, nasıl bir ulusal biçimleniş olacak? Bunlara rahatlıkla doğru karşılıklar verilebilir. Ve şunu her zaman söyledik: Doğru bir ulus anlayışında PKK çözümü ulaşmıştır. Kendi militanları bunu gerçekleştirmiş. Kendi militanlarında bunu kahramanlık düzeyine yükseltmiş. Bunun dışında, özellikle Kürt gerçeğinde başka bir çözümlemeye gidilemeyeceğini çok iyi biliyor. Tek çıkışı bu olduğu kadar, en görkemlisinin de, vazgeçilmezinin de bu olduğuna emindir. O halde, dinlen bir halk gerçeği, dinleniş ulusal ve siyasal biçimi daha iyi anlaşılabilir. Kürdistan halkı şu konuyu düşünmeli, bu geçen yıllarda onun gerçeği bir dinleniş tanık oluyoruz. En kabul edilemez dülmüş yaşam biçiminden, hem de yılların o başaşağığındın insanlığı bile dışında sayılardan en görkemli dinleniş ve bununla birlikte özgür ve en demokratik bir biçimlenişine tanık olmak şu konusudur. Onun yolu açılmıştır.

Bir halk nasıl dinilir? Dinirken de, öz, iletir bir biçimlenişe bağlanır. PKK'nın önderlik ettiği bu diniliş destanında, bunu çok iyi görüp değerlendirmeye artık imkan dahilindedir. Dinilen Türk halkı, insanlık içinde iyi bir örnek olabilir. Şimdi en derin umutsuzluktan ve kararlardan en görkemli umuda ve aydınlığa, en baskıcı köleci tarzdan en özgür ve demokratik ifadeye kavuşma bu halk gerçeğinde yaşanıyor. Bu, en altaktın, en üstü çıkışına benzer ama, insanlık en az sömürüye ve eskiye ulaşmış biçimleriyle karşı karşıyadır. Halkımızın kendi tarihindeki hep baskı görme ve sömürüye yaşama durumu, onun bugün baskıya ve sömürüye en karşıt bir konumla cevap verdimişe götürüyor. Bu en baskıcı, çapulcu, talancı bir rejime karşı, insanlığın en soylu

bir karşı koyuş hareketi oluyor. Söz konusu rejim en anti-demokratiktir, en işkenceci ve insan haklarına en çok karşı olmaktadır. Buna karşı durulurken, egemenlerin en büyük kışkırtıcısına ve onların her düzey-

"...Dostlara gelince hiç şüphesiz daralması dünyalarına PKK'de çıkış bulmak istiyorlar. Onlar da böylesine bir tanımı doğru özümserlerse, ufuklarını daha geniş, bilgilerini daha güçlü, çıkış çabalarını daha yoğun ve sonuç alıcı kılabilirler. Ama daha çok da militanlar, eğer parti tanımına doğru yaklaşım gücü gösterilerse sınırsız bir savaş gücü haline gelebilirler..."

deki saldırılarına bir irade savışımıyla karşılık veriyor. Bu bir insanlık savışının öznesi durumundadır. Bu anlamda gerici tarhlaş savaşma kadar, onun bütün çağdaş değer ve ölçülerinin kazanılması savışını da veriyor. Bunun içi dayanakları kadar, dış dayanaklarına karşı da tavır alınıyor. Bu anlamda dünyamızın mücadelesi bir insanlık bağlamında yaşanıyor. Demek ki, Kürt gerçeği bu kadar uluslararasıdır ve insanidir.

Yeni insan bu anlamda baskı ve sömürü düzenine bulaşan gerici kişiliğin kozmopolitik yapısına ve onun sovenist özelliklerine karşı, ulusal olduğu kadar en genel insanî özelliklerini de somut ifadesi olarak ortaya çıkıyor. İşte geçen yılların savaşta kazandırdığı. PKK gerçeği bu oluyor.

gerçekten daha çok somut durum tahlilleriyle ilgilirdir. Sömürgecilik - özellikle Türk sömürgeciliklerinin özellikleri - tarihi gelişimi emperyalizm ve onun tarihteki dayanaklarıyla bağlantılı çok genel düzeyde anlamatikla istenmiştir. Yine Kürdistan gerçeği de bununla bağlantılı tanımlanmaya çalışılmıştır. Nasıl bir Kürdistan söz konusudur ve onun tarihi nedir gibi sorular değerlendirilmeye oldukça konu edilmiş ve bazı tespitlere ulaşılmıştır. Daha da ötesi temelde doğrudur, bir ideolojik eğitim olarak ilgi duyan çevrelere mal edilmeye ve böylece bir ideolojik grup dönemi yaratılmaya çalışılmıştır.

Blindig gibi bu grubun 1970'lerdeki çıkışı, onun resmi politikayla karşı karşıya getirirken kendisini özellikle bir ideolojik ve giderek bir politik savışın içinde bulmuş, en sonunda da bu iç silahlı mücadeleye kadar gidebilmiştir. Yine 12 Eylül rejimi bu savışına bir tepki olarak geliyor. Halen de Türk egemenlik sisteminin en baskıcı ve günümüzdeki ifadesiyle en faşist bir türünü mücadele temeline aşmaya çalışıyor. Nitekim düzme, daha ideolojik grup aşamasındaki üzerimize gelmiştir. Kompolar ve dayandırarak provokasyon mantığıyla grubu boğuntaya götürmek istiyordu. O bildiğimiz iç şahadetler bu temelde oldu. 1970'ler sonrasında devlet artık iş resmen ve açıkça istihbarat örgütlerini de aşan bir biçimde başladı. Düzen değişikliği doğru gidi. Grubumuzun buna verdiği karşılık ise PKK'yı 1978'de resmen ilan etmek oldu.

Şüphesiz politik savışında daha cesareti bir adım atma kararlılığı kadar, artan sorumluluk, geleceğe daha çok yönü hazırlık yeni bir aşamaya geçiş anlamına geliyordu. Düzenin buna verdiği cevap ise, Maraş katliamı, ardından sıkıyönetim ve enlenemez PKK yükselişi karşısında 12 Eylül faşist askeri darbesi oldu. Buna karşı partimizin geliştirdiği tavır silahlı savışını bir adım daha ilerletmek, yani politik savışından silahlı savışına daha yoğunca yer vermek ve nefes boruslarını açmak için mücadeleyi dışarıya taşımak oldu.

Tabii, düzenin birinci planda hedefi haline gelmek, bunu ordu kökenli bir darbeye başarmaya çalışmak ve yaratılan olağanüstü düzen, yeni taktik çabaya kesin ihtiyaç gösteriyordu. Bu dönem yaşanan zorluğu da buradadır. Fakat bu darbe, mücadeleyi ilerletmek durumunda olanları büyük oranda hazırlık olarak yakalamış. 1970'ler Türkiye'den Kürdistan'a henüz yürümeyen olan ve biraz uykuda bulunan

"...Doğru bir PKK kavrayışı, sadece kendi militanları için değil, onu anlamak isteyen dost ve düşman için de büyük önem taşıyor. Düşman bu temelde hiç olmazsa savışını daha kabul edilebilir sınırlar dahilinde yürütür. Kendisinin de şimdi içinde çıkmaz durumda getirdiği savaş kanunlarına uymama durumuna son verebilir. Savaşın ama, savaş kuralına riayet etsin diyoruz. PKK tanımından onun da çıkaracağı sonuçlar var..."

rallarına riayet etsin diyoruz. PKK tanımından onun da çıkaracağı sonuçlar var.

Dostlara gelince hiç şüphesiz daralması dünyalarına PKK'de çıkış bulmak istiyorlar. Onlar da böylesine bir tanıma doğru özümserlerse, ufuklarını daha geniş, bilgilerini daha güçlü, çıkış çabalarını daha yoğun ve sonuç alıcı kılabilirler. Ama daha çok da militanlar, eğer parti tanımına doğru yaklaşım gücü gösterilerse sınırsız bir savaş gücü haline gelebilirler.

Herkes Parti Önderliğine soruyor: "Bu savışın gücünü nereden alıyorsunuz?" "Bunu PKK tanımından, ona yön veren ilke ve uygulamalardan alıyoruz" şeklinde cevaplıyoruz. "PKK'nin gelişiminde böylesine somutlaşan ilke kadar, biriken emektir, yaşam tarzımızdır, şu cumhurbaşkanı diye cevap veriyoruz. Eğer militan da her türlü savışına güç getirmek istiyorsa, o halde

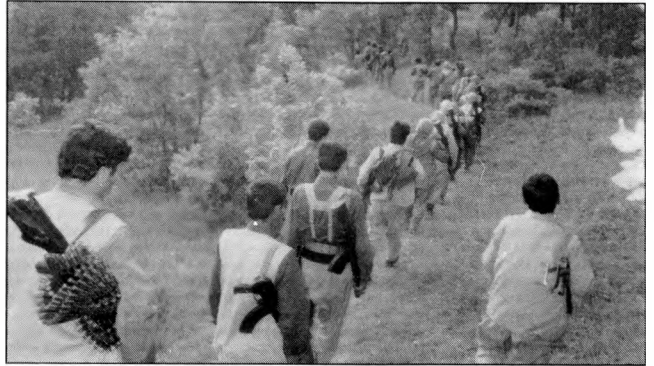
önem taşıyor: Militan çoğunlukla tıkanmış gerçeği devrimle değiştirmedi, özellikle ulusal-toplumsal gerçekliği PKK silahıyla çözümlenmeden ve dönüşüme uğratmadan doğru çıkışı gerçekleştiremez, tersine kendi başına bela olur. Buna son vermek için PKK militanının nasıl olması gerektiğine oldukça açıklık getirmeye çalıştık. Ve şunu söyledik: Eğer gerçekten başarı istiyorsanız, PKK'nın militan tanımına tam düzeyde ulaşarak yeterli inancınızı kadar biliniz düzeyiyle de karşılık verebilmelisiniz. Nitekim bu savışın da kazanılamayacak hiçbir mücadeleye biçimi yoktur. Demek ki, PKK tarihini ortaya çıkan en önemli bir dersi de budur. Militan düzeydeki tanım böyle oluyor.

Bu tanıma göre kendisini biçimlendiren, muhtevai da bu temelde biçime kavuşan kazandırabilir. Aksi halde, savaşların en zorunda önüne koyan PKK'de, bir gün bile yaşa-

Geçmiş bilince çıkarılmadan bugün anlaşılmaz ve geleceğe sağlam yürünemez

Her şeyden önce sunulla yetinmiyoruz. Kuruluş döneminin somut tahlil, '70'leri Türkiye'si ve Kürdistanı nedir? Objektif ve subjektif düzey nedir? İşte, bununla yetinmeyiz. Bu değerlendirmeler kapsamlı

ortaya konulmuştur. Fakat bu biraz da yüzeyel, sınırlı bir ortaya koyuş tarzıdır. Daha sonra, örgütlenme ve eylem üzerine de değerlendirmeler yapıldı. Özellikle 1980 sonrasında değerlendirmeleri anlamıdır. Nasıl

yapılmıştır. Kürdistan Devriminin Yolunda, Kuruluş Bildirgesi'nde, Parti Programı'nda ve daha birçok kapsamlı değerlendirmede bu durumlar

bir örgütlenme? Nasıl bir kadro tipi ve nasıl bir eylem ve savış tarzı? Bunlar üzerinde çok duruldu 1970'lere dayalı PKK değerlendirmeleri,

bir devletin daha çok sağ-sol kavgasına göre ayrılmış bir emniyet, istihbarat temeline de yaklaşımın ortamdaki açıklardan yararlanıla-

rak çıkış yapan, gelişme kaydeden PKK'nın rüşeyim halidir. Grupsal olukun demindir. Dolayısıyla çok hazırlık isteyen bir örgütlenme, bir eylem biçimi de değildir. Ama eğer özünde ısrarla çizgi devam ettirilirse ya düzenle karşı karşıya gelinir, ya düzeni çizgiyi hızla ezme temelinde kendisi örselenir sonuca gidilcek, ya da bağımsızlık, cevap verme durumuna geçilecek. Böyle bir darboğaz, tabii ki örgütlenme zamanında gerekli adımların alınmasıyla ve tedbirlerin alınmasıyla karşı karşıya verişen yaşarsın. Aksi halde, tarihin tozu sayılabilir bir kez daha kendini bulmakla kurtulamazsın.

İşte bizim 1980'lere dayanırken, yaşadığımız bu darboğaz, iliklerimizde kadar duymamız ve buna bulaşmış bir bir örgütleyici karşılık vererek çıkış yolları aramızda söz konusudur. Bir yandan silahlı mücadelede buyeziğin geliştiğini, diğer yandan da bunun dışını beslemeye çalışmak gündeme alınmıştır ve 12 Eylül'ün ilk saldınsı buna çıkarılmaya çalışılmıştır.

Partinin bu dönemde yapmak istediği çalışmalar 1. Konferans'ta açıkça kavuşturulmaya çalışıldı. 1. Konferans'ta, yeni bir durum değerlendirilmesi, olası gelişmelerin yönü, verilmesi gereken devrimci karşılık, başarıların, gereken görevler ve özellikle düşünme yöntemleri, kişilik, çalışma tarzı, ağır hatıralar, yanlışlıklar, eksiklikler bolca tartışıldı. Mahkum edilmesi gereken hususlar mahkum etmek, ulaşılması gereken sonuçlara da ulaşmak görev olarak belirlendi. Tabii ki uygulama ayrı bir meseledir.

Bu çalışmaların 2. Kongre'yle daha da netlik kazandırmak istedik. Görüldü ki, daha önce geçen yaklaşımlar var. Objektif olarak ajantlık diyebileceğimiz, partiyi yürütme, partiyi yürütmekten, direnmekten ve

tutma, onun militan ifadesini somutlaştırma ve böylece PKK'yı bu zor yıllarda sadece savaşçı değil, aynı zamanda geliştirme çabaları oluyor. Diğer yönüyle en önemlisi de, partiyi savaş pratiğine, düşünme, yeteri bir hazırlık veya asgari düzeyde bir hazırlıkla ükleye yönelme iradesini ortaya çıkarması, yine onun tek bir çıkarılması yetimiyerek ölmekzin doruklarına yöneliminde ve böylelikle tarihi bir anlamı imkan dahilinde sokma çabaları var. Nitekim 12 Eylül faşizmine, özellikle onun zindanda dayattığı işkence ve katliamlara, içteki provokasyon uzantılarına verilerek en iyi cevap bu olabilir.

Bilindiği gibi 15 Ağustos Atılımı'na bu temel görevlere bağlı olarak temelinde ulaşıldı ve tarihimizin görünüşte kimsenin pek fark edemediği, ama ısrarla uygulanması çok önemli sonuçlara götürebilecek bir adımda ulaşıldı. 15 Ağustos Atılımı bu anlamda 12 Eylül faşizminin açtığı darbeleri kadar onun içteki tasfiyeciliğine de kararlaştır karşı koyuşu yetimiyene, PKK'yı yeni dönemde savaşabilir bir konuma ve formasyona kavuşturma, militan tarzını yakalamak denemesi de oluyor. Ne kadar yetersiz olursa olsun, bu adım böylece bir gerçekleştirilmeyle yakından bağlantısı var.

Her savaş bir insanın, bir halkın, bir ulusun zayıflıkları, kadar güçlü yanlarını da ortaya çıkarır. Yaşatacak özellikler kadar öldürecek özellikler de sergiler. 15 Ağustos Atılımı sonrasında gelişen savaşın deneyiminde bir kez daha bunları görüyoruz. Bu tutumları ya bir umutsuzluğu yaşıyorlar. Bu yaklaşımında ısrarlı oluncu bir yaklaşımın süreci içine alıyorklar.

Biz tek parti bir güçler için dikkate alan bir çözümlemeye tabi tutarken, zaafikarı da, eksiklikleri de, saflıkları da görmeye çalışıyoruz. Güçlene yolları, yöntemleri ne olabilir? Onu da çözümlemeye çalışıyoruz. Sonuçta bildiğimiz gibi 1987'lerden sonra yeni bir hamle yapıyoruz. Bunun çözümlemelere yansıyan ifadeleri vardır. Kürtistan tarihinin en kapsamlı çözümlemeleri bu yıllarda itibaren yapılmaya çalışıldı. Nitekim bu çözümlemeler çok ayrıntılı ve kişiye çek indirgenmiştir. Diyaloğlarla örnekendirilmeye çalışılmıştır.

Yine unutmamalı ki, 1982 Kongre sonrasında değerlendirilme, biraz daha farklıydı. Neydi bunlar? İşte, Zorun Rolü'nde dile getirilmiş savaş teorisi Kürtistan'da nasıl uygulanırsa veya evrensel savaş teorisi Kürtistan devrimci savaşımı için ne anlama gelir? Zorun Rolü bu soruya olumlu karşılık verir ve der ki: "Uluslararası savaş teorisine göre Kürtistan'ın ulusal kurtuluş savaşımı gerçekleştiril, bu tek çıkış yoludur, onun dışında kurtuluş mümkün değildir." Nitekim işgücü süreci de biraz böyle başlamıştır. Bu esas yaklaşım içeri. Örgütlenme Üzerinde adı değerlendirilme yeni içeriyor? Parti öncülüğü devrimci parti esaslı. Parti örgütlenmesi Kürtistan'da şu şekilde vücut buldu. Bu partinin kısa tarihi budur ve örgütsel ilişkileri şöyle hayata geçirilir. PKK'nın kısa tarihini ve bundan sonraki doğru örgütsel görevlerin başarıları yöntemleri kapsar, ama militan çözümlemeye fazla yoktur. Yine Kürtistan'da Zorun Rolü'nde komutan ve savaşçı çözümlemesi, taktik hususlar fazla yoktur. Bunları bir tarafta bırakıyoruz; bu işin temsilcileri işi örgüt kurular, yine savaş esas alanları işi savaş ordusu geliştirirler, işi savaş pratiği ortaya çıkarılır denilerek, onların sağduyularına güveniyoruz. Her militan bu konuda sorumludur. Yararlı kendini, düşünsel ya da pratik ça-

kımdır? PKK adı altında, PKK ile nasıl savaşılıyor? Buna oldukça çözümleyici bir yaklaşım getirilmeye çalışılıyor. Bilindiği gibi bu bir anlamda böyle bir savaşın odağı oluyor. Değerlendirmeler biraz daha kapsamlı ve savaş veratları bu darboğazdan çıkarmayı, bir ist düzeyde ulaştırılmaya çalışıyor. İyice çok özüne getirilmek ki, 15 Ağustos Atılımı'nda en ileri düzeyde sorumlu tutulması gerekenler, daha bir yıl geçince-

bayla; mutlaka gerekeni gerektiği yerde ve zamanda hem de başarıyla yapıyor. İnanç budur, beklenti budur. Bu anlamda militanlarımız biraz sorumlu olsalar, biraz sağduyulu, biraz günün anlam ve önemi nedir, tarihi görev nedir sorunlarına hakkıyla karşılık verselerdi, aslında 1987 sonrası çözümlemelerine gerekimsin bile duymazdık. Hatta birer: daha geriyeye gidersek, eğer 1980 öncesi Manifesto'nun bile yüklediği

taşırırlar karşılık verilirmeye çalışıldı. Daha önceleri birkaç yıla yapılan bir yıla süğünürünme çalışıldı.

Neden?

Çünkü Kürtün kendi özel savaşını yeni bir aşamaya getirmişti. Sıkıyönemide aşan olağanüstü hal yönetimi, Kürtistan'da özel savaş alanı sayıyor, ama bütün gücüyle yalın, birçok taktik değişikliği yapıyordu. Özel savaş bu noktada gerçekten kend içine cephe içinde yenilikler getirmişti. PKK önderliğinde ulusal kurtuluş mücadelesini temel hedef olarak gördüy ve birinci hedefi özüne imtiyazı koymuştu. Özellikle 15 Ağustos Atılım'ın birinci yılında tam sonuca gidememesi ve yine PKK'nin kendisi yenilime güçlü göstermesi karşısında düşman olağanüstü hal uygulamalarına gitmişti. 1980 sonrası yükselttiğimiz mücadele düşmanın beklemediği bir gelişimdi. Düşman aslında 1985'de bizi bitirmeyi amaçlıyordu. Bitirmeye yine özel savaşını boyutlandırıyor. Bunun için bir yandan teşhir ve tecrit kampanyası geliştirildi. Diğer yandan da özel tim ve daha geliştirilmiş koruculuk sistemine geçti. Yine birçok aşiret gücüne toplanı yapıldı ve yine her türlü özel savaş tekniği devreye sokuldu. En önemlisi de tasfiyecili sokun- özellikle TKP'nin- Sol Birlik adı altında legallik-şekil içi uluslararası durumda PKK'ye tecrit kampanyasına öncülük etmesi, yine zindan politikasında bir reformist amaç geliştirilmesi için yandan işte aj politikaları geliştirilirden, diğer yandan PKK içinde buna çıkış yaptırılmak olusuna yeşil ışık yakılması birbirine oldukça bağlantılıdır. Daha 1988'e ulaşmadan olağanüstü hal uygulamaları tam sonuca gitmek istiyordu. Bize rasyonel "bundan sonra fazla gilemezsiniz, devlet her türlü tedbir alabilir" şeklinde dayatmalarda bulunuluyordu. Yine içteki provokasyon ve tasfiyecilik işi, "Avrupa'nın yolu açtır, aksi halde duman olursunuz, bu şans işi kullandın; işte Kürtistan için bizi reformlar da düşününüz" dayatması vardı. Avrupa'nın da yardımıyla tasfiyeciler önderlikler devrediydi: "Boyle yapmazsan, biz tedbir almışız. Avrupa örgütü, zindan örgütü ele geçirmiş, yine dağa adamlarımız da az çok birimlere ha: kimdir, sen tek kalmaya mahkumsun" vb. deniliyordu; çabalar da bu yönündü.

Evvel, 1988'de açıkça bize dayatılan bu durum oldukça kapsamlı değerlendirilmeliydi, tekrar fazla açmayı gerekli görüyorduz. Yine 1983 provokasyonu da değerlendirilmeliydi, için, onu da fazla değerlendirilme gereğini görüyorduk. Ayrıca 1985 tasfiyeciliği de oldukça değerlendirilmeliydi. Parti tarihini yine inceleyenler güçlü değerlendirilmeli bulabilirler.

Ama biz, tekrar da olsa geriyeye bakarsak, sadece bu yılları can alıcı parti görevlerine karşı dayatılan provokasyonları, özel savaşımıza nasıl bağlantılı geliştirildiğini tekrar vurgulamakla yetinmeli.

Belirtelim ki içinde partinin kitlesi bulunuyor, onlara bir imha ve teslim olma politikası dayatılıyor. Tasfiyeciler ve provokasyon neredeyse yapının büyük bir çoğunluğunu teslim alıyaktı. Dışarda da bunun devamı söz konusudur. Avrupa'da da askarlarına almışlar, içerde de yapıyla uğraşıyorlar. Nitekim bu sahada bile oynamışlar. Daha o zaman, "Hakkari'ye, Botan'a adık, silahlarımızın Avrupa'nın yolu açtır, silahlı mücadeleyi ağzımıza bile almamızın ve zindanlarda büyük direnişler de kirildi" deniliyordu. Her şeyi rağmen Avrupa'da büyük bir savaşım gözle alınarak tasfiyecilik

"...Doğru bir ulus anlayışında PKK çözüme ulaşmıştır. Kendi içinde bunu gerçekleştirebilir. Kendi militanlarında bunu kahramanlık düzeyine yükseltir. Bunun dışında, özellikle Kürt gerçeğinde başka bir çözümlemeye gidilemeyeceğini çok iyi biliyor. Her şeyin bu olduğu kadar, en görkemlisinin de, vazgeçilmesinin de bu olduğuna emindir..."

ülkeye yönelmek vazgeçirmeye çabaları söz konusudur. Yine giderrek daha da açığa çıkan provokasyonlar ve üzerine gitkide daha da sıralan, oldukça da inatçı davranışlar yaklaşımlar tarafından "ülkeye yönelmezsiniz, PKK'yı bundan sonra görüşünüzün, yapmanız gereken ilke dışında birçok grubu ucuzca multecileştirilmez" şeklinde anlayışlar dayatıldı. Hatta grupların teslim olmasın bile dayatılıyor. "Türk sömürgeçiliğini teslim alıyorsanız, Avrupa'ya teslim ol" deniliyordu. Bunun için yapılan, düşünce bir yaşam ile etme ve zor dönemlerin anı zaafılarıyla oynamaya böylece PKK'yı yürütmeye düşürme getirmeydi.

12 Eylül faşizmi şu cephepen vururken, iç cephe de bunlar eliyle arkadaşan hançerleme ve düşürme çabalarına girişiyor. Bütün bunlar karşı ise 2. Kongre sonrasında bir bu yönü savaş söz konusudur. Bu dönemde geliştirilen, "Gelişme Sorunları ve Görevlerimiz" broşürü ile "Kışık Problemi ve Militanlık Özellikleri" değerlendirilme amacı, bir anlamda zaafı kişilik üzerinde provokasyonun geliştirilme istediği tasfiyeciliğe karşı PKK tanımını sağla-

"...Dirilen Kürt halkı, insanlık içinde iyi bir örnek olabilir. Şimdi en derin umutsuzluktan ve karanlıkta en görkemli umuda ve aydınlığa, en baskıcı köleci tarzdan en özgür ve demokratik idareye kavuşma bu halk gerçeğinde yaşıyor. Bu, en altkının, en üste çıkışına benzer ama, insanlık en az sönümlü ve en aklı başık buluşması biçimiyle karşı karşıyadır..."

ve askeri eğitimi başlatıldı. 1987'ye bu temelde bir çıkış yapıldı. Bundan sonra her yıl dört-beş temel çözümleme derinleştirildiği gibi dört-beş kapsamlı eğitim grubu ükleye

boşta çıkarıldı. Ortadoğu sahasında da buna önderlik edilmeye çalışıldı. Bilindiği gibi 15 Ağustos Atılım bu tür gelişmeler ortamında gerçekleşti. 1985'te de, çeşitli biçimlerde buna benzer kendini dayatan tasfiyecilik, 3. Kongreye cevabını buldu. Ardından 1987 atılımına ulaşarak etkisini kullandı. Yine 1988'de dayatılan provokasyon, hem özel savaşın çok yönlü birlik ve saldırılarının en tehlikesine zemin sunuyor, hem de özellikle daha kapsamlı olarak bütün tasfiyecilik pratiklerini dersler çıkarma temeline dönüştürüyor. Bu cevap verme durumundaydık. Üç cepheden de alınan derslerle tasfiyecilik dayatılıyor. Ote yandan "Özal, anayasa üstü bir yaklaşımla tasfiyeciliğe yeşil ışık yakıyor, bazı örnekler öne sürüyor. Daha 1988'in başlarında bazı provokatörler yüzü bulup yurt dışına, Avrupa da iç örgütlenmelerimiz içinde sürekli oyun oynuyorlar ve dayatılacak provokasyonun hazırlığını yapıyorlar.

En az içteki kadar dağdaki provokasyon da çözümlenemeyen gözü karalıkları sürdürüyor. Baş temsilciliklerin yolları, işi adeta yapıyı teslim almaya kadar götürüyor. İşte bütün provokatör elebaşlarının dilinden, "APO kaybetmeye mahkumdu, yalnızlaştırılmıştır, tasfiye edilmisler, reformize edilmiş PKK artık bir gerçeklik" gibi sözler ifade ediyor. Öldükçe cüretli bir biçimde bunu ifade ediyorlar, bu anlamda kendilerinin emirlerini Belki bu zaman bunu o kadar açıkça göremiyorduk. Ama şimdi anlaşıyor ki, bu konuda oldukça planlı ve hazırlıklı hareket etmişlerdir. İddiaları da pek o kadar yabana atılır türden değildir. Bunun için geliştirilmiş 1988 çözümlerini, en çok da pratik hazırlıkları gerçekleştirip 1989'un baharına çok yükümlü bir müdahalede bulunmamız, bir yandan iç cepheyi netleştirerek provokasyonun etkilerini silmek, diğer yandan en önemlisi de gerilla-yı olurtarak savaş kesintisiz kılmak ve böylece de yüklenerek bize yönelik oyunları bozmaktır. Bu temelde 1988' düşman için kazanılan bir yıl olmanın çıkıp bizim için bir kazanılan bir yılı dönüştürme ve 1989'da ise bu gelişmeyi ırmadırma çabaları içine girildi.

Gerçekten 1989 yılında düşmanın umudu oldukça kırıldı. Bu yıl kazanmamız imkan dahiline girmişti.

"...Her ne kadar devlet için bu dönem en güçlü bir dönem diye yansılacak istense de, gerçekte ise devletin devrim öncesi yıkılmanın bir aşamasıdır. Özel savaşta gelip dayanan devlet, normal yönetime geçişi yitirmiştir. Meşruluğunu bir tarafa bırakıp bir anlamda devlet olma niteliğini yitirmiştir..."

Bir yandan olağanüstü hal yönetimi-nin çare olmayacağı; hissettirilmeye çalışılarak, diğer yandan provokasyon etkileri, diğer yandan saldırıların da, PKK'nin karşıya yeniden daha da güçlenerek üretebileceği kesişti. 1990'a, taraftar kendilerini daha da güçlendirerek karşıya vermeye çalıştılar. Provokasyon ki-

retimleri ve özel savaş daha katmerli biçimlerle dayatıldı. Tabii biz de 1989'un kazanılmadığını esas alarak 1990'a güçlü yüklenmeye çalıştık. Nitekim 1990, büyük bir çekişme yılıydı. Bilindiği gibi en son olarak gelişmiş provokatif çaba bu yıldır sonuç almak istedi. Silahlı mücadelenin geçersizliğini ve legalize edilmiş yol olacağına dair hummalı ve çok gözü kara bir çıkışa karşı karşıya olduğumuzu anlamamıza gecikmedi. Daha da ötesi komplolarla yüz yüze olduğumuzu açıkça gördük. Buna yönelik bazı tedbirlerin daha hızlı geliştirilmesi ve özel savaş cephesinde daha da artan boşluklardan yararlanılması söz konusuydu. Ki buna da gerilla-yı biraz daha yaygınlaştırarak cevap verdik. Sonuçta ise en etkili cevap vermenin serihandan olabileceği ortaya çıktı. Nusaybin'de, Cizre'de patlak veren serihandanlar artık halkın da tarih sahnesine çıkışının karar ve eyleminin ifadesiydi.

Bir türlü gerilla-ya gelememe tutumlarına, gerilla hem derinliğine ve hem de genişliğine yaygınlaştırılarak karşılık verildi. 1990 çözümlemeleri bu konuda hayli öğreticiydiler. En önemlisi de yılın kazanmak için binlere varan bir savaşçı kadro eğitimi göze alındı. Bu büyük bir başarıydı. Neredeyse her eğitim dersine binlerce savaşçı kadro ve savaşçı sağlandı. Sonuçta bütün dayatmalara rağmen 1990, bu yılın

imkan dahiline giriyor. Nicelik olarak daha büyümsün bir savaş kitlesinin eğitimi, artan donanım imkanları değerlendiriliyor. Hiç şüphesiz yine de hazırlıkların tam yapılamaması, halen gerilla-ya yetkince yaklaşma-ma çokça yaşanan bir durum oluyor. Ama buna rağmen olanakları artırıyor, her şey gerillanın gelişebileceğini ortaya çıkarıyor. Serihandanlar da ülke çapında gittikçe genişliyor. Bu anlamda 1991 yılı ileri düzeyde kazanılıyor, fakat daha güçlü kazanılabildi. Ama hazırlik yılın artan olanaklarına ucuca yaklaşma ve adeta parti içinde neredeseyse "olanakları arttı, yapılması gereken kendini ucuca komutan düzeyine getirme; asker çok, onların üzerine ağı gibi kuruluruz; parti çok iyi asker eğitiyor, takım komutanlığını, neredeseyse bütün komutanlığını alır zeynep yatazn" türünden türküleri söylenir oldu. Ucuca komutanlık anlayışı epeyce türedi. Bu tutumlar da savaş istediğimiz düzeyde geliştirmemize engel teşkil ediyor. Tabii yine serihandanlar var, ama kendileri serihandanlara ucuca dayatan bir yön yetersiz öge ortaya çıkıyor. İş yer yer halkın tepkisine kadar götürüyorlar. Buna rağmen esas itibarıyla gerilla ve serihandanlar gelişiyor ve böylece kırsal alanın kendisi alanlara gelişme taşıyor. Bu temelde 1991 yılı gerçek bir gelişme yılı haline geliyor. Bütün özel savaş çabaları, kendini daha da sınırlamadan kurtarmayı, PKK'nin reformize edilme çabaları da ar-

kutlamaları, 20-30 bin kişilik yürüyüşler, Türkiye metropol kentlerinin Adana, İstanbul ve İzmir'de 10 binleri aşan gösteri eylemleri gerçekleştirilmiş, yine binlerce köylü ayağa kalkarak yürümüşler. Maddi destek atarak sürdürülmüş, çeşitli legal oluşumlarla rejimin politikalarında çatlaklık yaratılarak, özellikle Güneyli işbirlikçilerin de desteğiyle dayatılan sahte Kürt partileri alan bulamaz hale gelmiş, böylece işbirlikçi Kürt çıkışı ölü doğmuştur. Geniş basın-yayın kampanyaları gerçekleştirilmiş, demokratik dergi-gazete gibi yayıncılığa mesafe katılmıştır. En önemlisi de Demirel-inönü hükümeti eylem tam sonuç almak üzere planlanmış ve imhay esas alan özel savaş yılı boşta çıkarılarak 1992 yılı tamamlanmıştır. Yine unutmamalı ki, Demirel-inönü hükümeti; cumhuriyet tarihinde ilk defa bu kadar içte ve dışta destekleri ve gelişimleri, yine her şeyi özel savaşın emrine sokulmuş bir savaş hükümetinin adıdır. Bu hükümetin daha kurulum kurulum nasıl bir saldırıya yöneldiğini biliyoruz. En son tekniği kullanarak kesin sonuç almak istedi. DYP ve SHP'nin temsil ettikleri geleneksel cumhuriyetçi ve solu muhtabakat adı altında birleştirildi. Muhafet partileri de daha yılın başında meclisin öle toplantılarında tek politika da birleştirilmiş olan ettiler. Buna "ulusal uzlaşma" veya "milli mutabakat" adını verdiler. Büyük bir diplomatik

di, görülmüyor. Yeni ittifaklara işte Türk cumhuriyeti birliğine, yine Ortadoğu'da geleneksel Kürdistan'ı aralarında paylaşılan güçler ittifakına, Balkan ittifakına ihtiyaç duyuluyor. Bütün bunlar içteki yaygın sönüldürülmesi amacıyla bağlı olarak düşünülüyor. Diploması son sınırına kadar uygulanıyor. Bunun için sonuna kadar taviz üstüne taviz veriliyor. Almanya'ya "al sana bu kadar"; İngiltere biraz rahatsız oldular mı "al

"...Türkiye solu, özellikle Dev-yol benzeri örgütler, bazlarının söyledikleri gibi marksizm içinde bir sapma veya bilmem troçkizm mikrobuyla hastalıklı hale gelmenin bir sonucu olarak tasfiyeye uğramadılar. Yükselen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında devletlerine karşı tavır almamak, düzenin o çokça tekrarladığı "Ülkesi ve milletiyle birlik ve bütünlük"nü bozmamak için, kendi kendilerini tasfiye ettiler..."

sana bu kadar"; "Fransa humordandı mı "al sana da bu kadar" demiyor. Zaten Amerika'ya tamamen bağlılar var, yine İran'a "al sana bu kadar". Suriye'de de "sana da vereceğim" deniyor. Bütün bunlar Türkiye'nin jeopolitikası gereği olarak "kıymetli" söyle arıyor. Gerekirse istikrar adasıdır; gerekirse Ortadoğu'nun güçlü ülkesidir" teranesi altında yürütülüyor.

İç cephe'de tam birleşmiş bir Kült, birleşmiş bir Kürt işbirlikçiliği, Güney'de de Kürdistanı Cephe-yi aynen bir Kürt cephe gibi PKK'ye karşı örgütlendirildi. Yine bu işbirlikçilerle ortaklaşa PKK'ye karşı her türlü desteği, sunma, her türlü komployu ve hatta saldırıyı planlamaya, ne zaman başlatmayı belirlemeye kadar işi vardırıldı. Demirel-inönü hükümetinin "bel kirma hareketi" veya "sandviç hareketi", yani adeta "alır ekmeğin içine koyar yez" biçiminde nihayı bir saldırıya "PKK'nin işi bitiririz" dedikleri Güney Kürdistan'daki savaşımı da bu çerçevede anlamak gerekiyor. Buna inanıyorlar, planlıyorlar ve bütün hazırlıklarını buna göre yapıyorlar. Hiç şüphesiz sosyal yayıncılığı da özel savaşta göre ayarlıyorlar. Özellikle ekonomiyi özel savaş ekonomisi haline dönüştürerek takviye edip harca planını tamamlamak istiyorlar. Artık tümüyle özel savaşın emrine sokulan ekonomi, özel savaş ekonomisinden ibarettir. Zaten özel savaşın emrine girmiş sosyal yayıncı, özel savaş dayalı bir sosyalleşmeye yarattır. Siyasi yayıncılığı da özel savaşın emrine göre örgütlenilerek tek geçerli ilke haline getirilmiştir.

Buna basın-yayının dört dörtlük olarak ortak edilmesi söz konusudur. Özellikle savaş psikolojik boyutunda "üstünlüğü ele geçireceğiz" adı altında bir yandan terörle, diğer yandan da şeker politikasıyla tüm çevreler bu işe seferber edilmıştır. Bütün bunların da 1992'nin sonlarına doğru tamamlanması hedeflenmiştir. TC, özel savaşına ve potansiyel-

serihandanlarıyla yoğunlaşan gerilla eylemlerine önemli bir kazanım yılı haline getirdi. Yine tasfiyeciliğin tasfiye edilmesi, özel savaşının da sınırlandırılması yılı 1991'e ulaştı.

1991 yılı savaşta ırmamaya yılı oluyor. Özellikle 4. Ulusal Kongre'nin gerçekleşmesiyle 1990 yılı sonunda parti biraz daha netleşiyor. Yine özellikle Korfez Savaşının sonuçlarıyla bağlantılı olarak Güney Kürdistan'ı daha iyi değerlendirmek

tık umut olmanın çıkarılarak umut-suz bir çaba haline getiriliyor. Devrimleşen PKK kesimlik kazanıyor, stratejiye olduğu kadar pratikte de devrimci taktiklerden asla vazgeçilemeyeceği ve bütün gelişmenin temelinde de bu tutum yattığı bütün kadro ve savaşçı yapısına hakim kılıyor. Dolayısıyla 1992'ye böyle yetkinleşmiş bir parti öne çıkıyor, sınırlandırılmış bir özel savaş ve ayağa kalkmış bir halk gerçeğiyle karşılık veriliyor.

Özel savaş yılı boşta çıkarılarak 1992 yılı tamamlandı

1992 için söylemek çok şey var. En başta söylememiz gereken 1992'nin bir savaş yılı olduğudur. Savaşın hem derinliğine ve hem de genişliğine yayılmasına, ileri düzeyde bir ulusal irade birliğine, halkın çok kapsamlı katılımla tam olma yılıdır. Yine gerilla'da patlamaya doğru giden bir yıldır. Önceki bütün yıllar aşan bir katılımla bu yılda gerçekleşmesi söz konusudur. Gerilla ordulaşması 1991'e kadar bir ise, 1992'nin sonuna doğru yaklaştığımızda üçe katlanan bir gelişmeye yol açmıştır. Aynı şeyler serihandan-

lar için de geçerlidir. Serihandanlar bir Cizre, Nusaybin ve Şırnak hattı olmanın çıkarak, yine bir Amed hattını da aşarak, Kuzey'de de güçlü bir biçimde kapsamına alarak gelişmiş ve hatta en Güney'de de bir serihandan kuşağı yaratarak ülke genelini halkın irade ve eylem birliğine götürmüştür. Türkiye metropolindeki Kürt kitlesinin de yoğun bir biçimde serihandanla kalktığı, yine Avrupa'daki kitlenin de bir denli büyük gösterileri gerçekleştirdiği bir yıl olmuştur. Avrupa'da 60 bine varan kitlesel güçle ulusal çıkış toplantı ve

atağa geçtiler. Demirel hemen ABD'ye gitti. Emperyalizmden destek aldı. İngiliz, Fransız, Alman desteği zaten sağlanmıştı. Geride Ortadoğu'da açılan gedikleri kapatmak kalyordu. PKK'nin yararıydı. Suriye ve İran sahasına uzanarak tüm güçleriyle yüklenildi. 1992'nin daha baharında Suriye sahasını, ardından da İran'ı kullanılmak duruma getirmek ve en önemlisi de işbirlikçilerle birlikte Güney'den bir teçrit çemberi oluşturmak hedeflendi. Bu son Güney'deki savaşta, bütün bunların çok iyi planlandığı ortaya çıkıyordu.

Özal'dan devralınan özel savaş, Demirel-inönü hükümeti tarafından -kontrollenmiş- özel harp idaresinin emir-komutanı altında- gözden geçirilerek Özal'ın içine düştüğü yetmezlik asılamaya çalışıldı. Neydi o muhalefet var, fakat fiiliyatta muhalefet ihlal edildi. Muhalefet de iktidara destek oldu. Bütün bunlar özel savaş dışıydı. Bütün bunlar Tepede çelişki yok. Demirel'e Özal kol kola girdi. Yine sağ işle sol arasında da çelişki yok. Sağ soldan daha solcu, sol sağdan daha sağcı konuma getirildi. Bütün bunlar özel savaşın mantığına göre çok gerekli.

Yine dış ittifaklar yeterli görüle-

lerine güvener 1992'de özel savaş-ın en üst düzeyde bütün resmi devlet düzenine nasıl hakim kılındığı ta-

rafımızdan anlatıldı. Fakat yine de özel savaşta biraz daha değinmekte yarar vardır.

Özel savaşın başarısızlığı rejimin çöküşünü hızlandırmıştır

Her ne kadar devlet için bu dönem en güçlü bir dönem diye yansıtmak istense de, gerçekte ise devletin devrim düşüncesi yıkılışının bir aşamasıdır. Özel savaş gelip dayanan devlet, normal yönetime gücünü yitirmiştir. Meşruluğunu bir taraftan bırakıp bir anlamda devlet olma niteliğini yitirmiştir. Bu gayri-nizami harp, yani özel savaş düzenlemesiyle bir kontr-gözetim türü örgütler toplamı durumuna geçişinin de ifadesidir. Dolayısıyla ortanın içsken ve katliamlarla terörize edilmesi, resmi ideoloji ve kurumlar yerine gayri-resmî ideoloji ve kurumların ortadaki kalması anlaşıldır. Bu devlet olma niteliğini yitirmenin doğal sonuçlarıdır. İşte 1992 sonlarında TC'nin görünüştü güçlü görünmesinin altındaki gerçek güçsüzlüğü böyle ortaya çıkmaktadır.

Özel savaşın ve buna dayalı hale gelen devletin niteliğine bağlı olarak gerek dış ve gerekse içteki dayatılan politikaları iyi görmek ve anlamak gerekir. Bu temel nitelik farkını görmeden yapılan değerlendirmeler karmaşıklık ve bir yığın yanlış ve yanlışlığı beraberinde getirir. Gerekli statükocu resmi düzen için ideolojiler ve partilerin, silî kurumların ve gerekse de "sağ-sol-orta" diye adlandırılan diğer ideoloji, politika ve bunları esas alan partilerin, kurum ve kuruluşların ortaya çıkışının da devletin özel savaş durumuna çok yakından bağlantısı vardır.

1992 yılının, düzen açısından özel savaşın en üst düzeyde yetkinleştirilerek dengeye sokulduğu ve tam sonuna alınacak bir yıl haline gelirken istenildiği çok açıktır. Lakin tam da böylesine bir değişiklik kazanması, rejim için başaşağılığı gös- tiren peşişira kapıya dayandığından, hükümetin bir yıllık planlamasında PKK'nın tam tasfiyesi öngörülmüş, özel savaşın sonuna kadar geliştirilmesi olmasına rağmen tam başarıya götürülemedi de çözülüşü beraberinde getirmiştir. Dış alandaki diplomatik faaliyetlerde de bunun böyle olduğu daha şimdiden anlaşılıyor. Özellikle ABD seçimleri- nin bunda daha da hızlandırıcı bir rol oynayacağı anlaşılmaktadır. Kaldı ki, dış desteğin ağırlıklı olarak, kursuz bir şekilde 1992'ye programlandığı dolaylı da olsa anlaşılabilir görülmektedir. Bu da çözülüşü giderek hızlandıracaktır.

"Millî mutabakat" için de aynı şey söylenebilir. Bu tip olağanüstü donanma ve olağanüstü savaş tarzına rağmen özel savaşta verdikleri desteğin kısa bir süre içinde sonuçla- rını alamadığı bir değer olabili- r. Ama eğer sonuç alınmazsa, özel savaş fazla uzun vadeli kalmazlar. Nitekim destekleri ile yürütörlük arasındaki ilişkiler buna fırsat ver- mektedir. Özel savaşın tabiatı gereği, hızla sonuç alamadı mı destekleri yeni arayışlara yönelir. Aksi halde mutabakat gücünü, hayatta kalma- yacakları gibi emriyetten de kurtulamazlar. Nitekim burjuva parti siste- minin, daha şimdiden iktidarı ve mu- hacetlefiye toplumdaki dışlaması su- recinin hıznasması da buna göste- rir. Daha bir yıl dolmadın DYP ve SHP- nin oy oranının yüzde 35'in altında olduğu görülmüştür. ANAP bile bu kadar hızlı bir biçimde aşırınamay- ıngıramıştır. Toplumda bu süreç şimdiden daha da hızlanıyor.

İşte tam da bu noktada, alternatif-

lerin devreye sokulması gerektiği açıktır. Ama belirtilmesi gerekir ki, bir RP'nin yükselişi var. Hiç kimse RP'ye geçişini eski MSP'nin geçi- ğinden ve düşenden ayrı ele alma- sını. Özellikle dillerine doladıkları is- lamîlik 12 Eylül müslümanlığıdır. Devletlerin çerçevesini çizdiği islamîlik, Suudi bağlantıdır. Bu, emperyaliz- min ilmi islamîlik dediği çerçevede Türkiye için biçilen bir alternatif olu-

rencidilliği dayanmaları ve bunu ko- rumaya çalışmaları, sadece içteki sosyal bağlantıların kalıcı kabili- den de olsa mevcut hizbullah ger- çeğini iyi anlamamıza fırsat veriyor. Emniyet birimleri de bunu değeri- dendirerek ulusal kurtuluş mücade- lemeze karşı oldukça kullandıkları, illegal ve açık terörizm düzeyinde bu böyle gerçekleştirilirken, legal düzeyde de RP'nin Kürdistan'da çok etkili kılınmak istediğini bili- yoruz. Daha önceki seçimlerde, Kür- distan'da neredeyse %25'e tirman- dırılmışlardı. Bununla ne kadar planlı çalıştıklarını görüyoruz. Biraz müca- delemizin gelişmesiyle gerilediler, yoksâ %50'ye de bulabildiler.

Kısaca düzenin, kemalizm, Türk ulusçuluğunun Kürdistan'da tuma-

"...RP Bosna'daki müslümanlar için kıyamet kopanyor. Dünyanın birkaç müslümanı için beyanat veriyor, mücadeleye ediyor. Kürtler de müslüman. Neden müslüman Kürt'ü hiç düşünmüyor? Onlar için siyasi bir hal yolu niye geliştirmiyor? Şovenisttir de ondan..."

yor. Yine bu devrime kanalizasyon olma- yı önmek açısından 1970'lerden beri hızla devreye sokulan bir emniyet subabıdır. Bunun tarihi temelinde da- ha da eğilimler: Osmanlı İmparator- luğu'nun islamîlikla halkları eğittiği, özellikle Arap halkıyla, Kürt halkıyla, hattâ Türkiye halkıyla ilişkileri ort- bas etmek için panislamizme sığın- dığı, özellikle bu konuda İ. Abdul- hamid'in hayli çaba harcadığını bili- mekteyiz. Refah Partisi'nin dayandığı tam da Abdülhamid'in panisla- mizm akımıdır. Nitekim herkes bunu açıkça görüyor. Osmanlı'nın yeni- den gelişti, onun gölgesi en çok so- muların için RP'de buluyor.

Demek ki, düzen zorlandığında böyle bir seçeneğin gelişmesine göz yumulacak. 12 Eylül bunu çok genel düzeyde tirandırdı. İman ha- zır okullarına verilen ağırlık, çok yoğun olarak geliştirilen kartellat- lar, imamlara bağlanan maaşlar za- ten RP'nin alt-tasfiyesi alabildiği geliştirmişti. Legal düzeyde böyle bir gelişmeye zemin sunulurken, ille- gal düzeyde de bu çok genilenliyle bağlantılı olarak geliştirildi. Örne- ğin, hizbullah'ın geliştirilmesini dü- zen açısından bir emniyet subabı olarak değerlendiririz görüldüğü. Çok açıktır ki, mevcut emniyet teşkilatındaki tedbirlerle hareket ettiler- e, eğitildiler, silahlandırıldılar ve hatta eylem öncesi ve sonrasında her bakımdan kollandıkları ve korundukları yüzlerce örneğe açık- çıkmıştır. Neden Türkiye'de daha çok MHP, Kürdistan'da ise hiz- bullah? Çünkü MHP MCP Kürdis- tan'da fazla gelişmesi şansına sa- hip değildir, tecrit olmuştur. Aş- ın Türk şovenizmi Kürdistan'da iş- yapamaz, kimseyi fazla karandırmaz. Bu nedenle islamî bir renge ihtiyaç duyulmuştur.

İnönü'nün de bazı faaliyetleri var- dır, o da hizbullah kanamaları bir şey- ler yapmak istedi. Hem yine çirp- mek ve hem de İran'ın taktiklerini PKK'ye karşı kullanmak. Burada bir- tarafla birkaç suçurma gibi bir taktik- söz konusudur. Nitekim yüzlerce yurtsever bu taktikden kurbanıdır. İ- ran'ın Kürdistan'daki faaliyetlerini engellemeye çalışıp, onu PKK ile karşı karşıya getirecek yüzlerce yurt- severi kalfettilerine bu taktikğin bir- sonucudur. Aynı zamanda Kürdis- tan'da feodal-komprador antıkları, örneğin A. Kadri Aksu, Kamran İy- ne, genici devilebileceğini çevrelerin islamî özenmeleri, özellikle Nakşi-

yacağını iyi bilmemesin ötürü hem legal ve hem de illegal düzeyde da- yatılacak sahte bir islamîlik taban- den devlet gücündü. Hatta ABD, Almanya güdümlü; kontrol altına alınmış müslümanlar. Bu aynı za- manında özünde islamîlikla da alakası olmayan işbirliği; çevrenin ayakta kalmasını ve daha çok da özel savaşın kendisini perdelemesinin aracı oluyor. Diğer bir deyişle Kürdis- tan'da devlet çözülüşü uğrakları, Türkiye'de de zayıflayan devletin de- olojik siyasi iktidar boşluğu çeşitli anlayış ve hareketlerle doldurul- maya çalışılmaktadır. Bu boşluk, bir yandan İ. "cumhuriyet" tartışması- nın başını çeken bir kesimin biraz daha liberal görünümü çezgisine doldurulmaya çalışılırken, diğer yan- dan "radikal islam" görüntüsüyle RP ve hizbullah ile doldurulmaya çalışıl- maktadır. "İ. cumhuriyet" statükocu- luğunu ise CHP gelenegini sürdü- ren SHP-DYP koalisyonu temsil et- mektedir. Yine unutmamalı ki, İ. cumhuriyet tartışmaları, eskinin asıl- masıyla birlikte ortaya çıkan boşlu- ğu doldurabilecek seçeneklerden biri olarak, özel savaş kurmaları ta- rafından başlatılmıştır.

Halbuki gerçek seçenek, halkla- rın devrimci-demokratik seçeneği- olmak zorundadır. Ne var ki sol ad- na gerçekleştirilen tasfiyeciliğin dü- rumunu gözönünde tutmak ve olum- suzluluğun birinci derecedeki sorum- lusu olarak bunları görmek gerekir. Dikkat edilirse, 12 Eylül sürecinde solun kendi kendine tasfiye etmesi çok ciddi bir boşluğu ortaya çıkmış- tı. Özellikle Dev-Yol benzeri kitlesel gücü olan örgütlerin, işi görmele- miş bir tarzda tasfiyeciliği bizzat kendileri üzerinde yaşamaları, kitlesel- rin alternatifizmi kalmaması iyi açı. Dev- rimci-demokratik bir seçenek orta- ya çıkarmadı. Anti-emperyalistik de terk edildi. Yeni sosyalizm oldu- ka gözen devrilmeye çalışıldı. Reel sosyalizmin çözülüşüyle bu- da daha da hızlandırıldı. Nitekim ör- gütlerin kendilerini yenileyememe- ri boşluğu derinleştirdi. 1990' lar da bu boşluk daha da ileri düze- ye ulaştı.

Bunu iyi kullanan RP anti-emperyalist slogan, yokslarına da- yanma vb. propagandalarıla İstanbul gibi emekçilerin en yoğun olduğu bir kente birinci parti durumuna yükseldi. Bu noktada Türkiye solu, özellikle Dev-yol benzeri örgütler, bazılarının söylediği gibi marksizm içinde bir sapma veya bilmece troç-

kizm mikrobuyla hastalıklı hale gel- menin bir sonucu olarak tasfiyeye uğradı. Uygulama, Uygulama Kürdis- tan'da ulusal mücadelesinde karşı- nın çokça tekrarlardır. "Ülkesi ve milletiyle birlik ve bütünlüğü"nü bozmamak için, kendi kendilerini tasfiye ettiler. Nasıl ki, sağıda islam- cılık adı altında devletin, ulusun bir- liği ve bütünlüğü sağlanmasa, yine RP de "bir başa gelmek PKK'yı daha rahat bitiririz" diyor ve böylece islamîlikta da ulusal mücadelesini tasfiye etmeyi amaçladığını ilan ediyor. Abdülhamid de böyle yapmadı mı? Panislamizm, Hami- diye Ayları deneyimi vardır. Bu ulu- sal kurtuluş filizinin bir eli yil daha geride atılmasıdır. Bu örneğin dü- müze de uyarlanmaya çalışılıyor. İslamîyete böyle bir rol yükleni- yor. Nitekim 12 Eylül bunu oldukça kullandı.

Bizim yaptığımız bir geleneksel Türkiye solu değerlendirmeleri var. Bu solun ağır basan yönü-istisnalar kaideyi bozmaz- sosyal-şovenidir. Esas itibarıyla onun gerçek soldan sosyalizmden gelebilecek tehlikeleri karşı kendi devlet ve ulus bütünlüğüne koruma geçişi vardır. Gö- rünüştü ulusal sorunla yönelik ne ka- dar yaklaşım geliştirmişlerdir, geli- stirilsin son tahliide solun, özünde bu- na gönüllü olmadıkları, eşit ve özgür temelde yaklaşmadığını iyi biliyor- duk ve soruyorduk. Bu 12 Eylül'de birlikte açığa da çıktı. Yoksa böylesi- ne büyük bir kitle temelli olan örgüt- lenme 12 Eylül tasfiizine karşı diren- iş gösteremeyen düşünlümez. Bu örgütlerin içinde düşüklü, durum, troçkizm ve yine sağ sol sapma- larla da pek ilişkili değildir. Hiç ol- mazsa bir demokratik örgüt olabilir, bir anti-faşist oluşum halinde ken- dilerini yeniden organize edebilirler. Bunu da yapmadılar. Ülkeyi, demok- rasiyi, anti-emperyalizmi bir tarafta braktılar. Bunun yerine sözde "yeni sosyalizm" arayışına yöneldiler. En kafa karıştıran soruları tabana yaydılar. Bilimem, "kapitalizmi mi istiyorsu- nuz, sosyalizmi mi? Nasıl bir sosya- lizm? Alcağı-bulacalı mı, bilmece- tali mi, şerbetli mi?" gibi kafa ka- rışıklığına gittiler. Sözde yeni bir sosya- lizmi bulacaklar! Kaldı ki, yeni sosya- lizm bulunmaz, devrimci pratikle

koparma hareketidir. Elde ettikleri karşıları koruma yaklaşımıdır. Yeni tartışmanın özü budur.

İşte meydan böyle çok kalırsa, RP böyle yükselir. MCP yenden ör- gütlenir ve gelişir. Ayrica daha bir sürü parti türler. Fıkı Türkiye'nin devrimci-demokratik partisi niye ha- laka çıkmıyor? Yirmi yıl önce parti- leşme diyordılar. Bir THKP-C'lik- uça kurdukları. Hiç olmasa böyle bir parti kursunlar. Yirmi yıldır aynı on- derler sahnelerdir. Daha doğru du- rüst bir komünist, ya da parti bile organize edemeyebilir. Eğer sarmısı olsalardı, durum böyle olur muydu? Demek ki, niyetler başka bir geçişi ifade ediyor. Öyle THKP-C'yele- niye de sözkonusu değil, sosyalizm gelenegine de. Düzenin başı birer kul-kudesi olmak ve düzenin çok- kar sağlamak sevdasıdır. 12 Eylül'le karşı çıkı, direndimden ortad- ıkı oldular. Halkın zıdraplardan, her- ken bir bir hareket, ne bir eylem var-

Dolayısıyla halkın dini duygulanı- mları RP daha çok da solun slo- ganlarına, söylişine sahip çıkarak, ezilen ve sömürilen emekçilerin pe- şinden sürüklenen, solun da adeta onu sol adına tanımlaması söz ko- nusudur. Görülebilir, siirt domme emekçi kesime sahip çıkmaya ve onu alternatifizmi bırakma bir bulun- dur. Bu son tahliide sağ ve gelenek- sel solun da, kendi devletlerini ülke- si ve milletiyle birlikte sağlama alma noktasında, şovenizmden, sosyal-so- venizme birleşmiştir. Ortak kur- kuluları da Kürdistan'daki ulusal kur- lusu, mücadelesidir. Dolayısıyla ya- plan, bunun Türkiye'ye yansımaları ve TC'yi çözülüşe götürmesini en- gelleme tutumudur. Ağırlar biraz yok- lanırsa, bunu açıkça dile getirirler. Onlar Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesinde kendi çıkarlarını gö- rüyorlar veya görmezlikten ge- liyorlar. Eskiden Nikaragua'yı, Yaso- vadur'u, Küba'yı görürlerdi; de, yani- başındaki ulusal kurtuluş mücade- sine gözlerini kapatırlar. Bilmiyorlar mı? Oysa her gün burjuva basını bu- konuda bunca kıyamet kopanyor. Anlamaz olurlar mı? İşlerine gelmi- yor. RP Bosna'daki müslümanlar- ın için kıyamet kopanyor. Dünyanın bir- kaç müslümanı için beyanat veriyor, mücadele ediyor. Kürtler de müslü-

"...Halkın dini duygulanı, özellikle de oldukça yetkinleşmiş kesimlerin islamîlikten ne anlaması gerektiğini daha da açıklamaya devam edeceğiz. Müslümanlığın özündeki sosyal adalet ve insan hakları için ne varsa onu değerlendireceğiz. İslamîlik adı altındaki şovenizmi, RP ve hizbullah türü şovenizmi teşhir ve tecrit etmeyi en temel görevlerden biri olarak görürüz. Böylece "millî mutabakat"ın çözülüşüyle birlikte bu sahte alternatiflerin halklarımızı aldatmaması için ne lazımsa onu yapacağız..."

yaratılır. Var olan genel devrimci teori güncelleme uğraşını, devrimci pratik emperyalizme, onun Türkiye so- lutundaki işbirlikçiliğine ve Türkiye kapitalizminin egemen sınıfına karşı kulanılmasını devrimci sosyalizm orta- ya çıkar. En ufak bir anti-emperya- lizm, anti-kapitalizmin pratik bir ör- gütlenmesi yok. Yine bunun için her- hangi bir eylem yok. Neymiş? Taban- na bazı sorular sorarak yeni sosya- lizmi bulacaklar! Kargalar bile güler- buna. Aslında bununla gizlenmek istenen alcağı-ba bir tasfiyeciliktir. Ayn- ı zamanda bundan sorumlu olan alcağı-ba hesas sorumlusudur. Yine kendini maskeleyen hareketler. Yine mümkünse biraz düzenden çıkar-

man. Neden müslüman Kürt'ü hiç düşünmüyor? Onlar için siyasi bir hal yolu niye geliştirmiyor? Şovenisttir de ondan.

Kısacası, sözümona mufalefet- mis gibi, özellikle de emekçi kesim- lere dayalı tasfiyeciliği ve sapırmayı iyi görmek gerekir. Hele "millî muta- bakat"ın daha da çözülüşü gündem- deyken RP'nin sivilinliği ve sahte sol seçeneklerin oldukça gerçekçi değerdendir emekçilerin aldatılma- ması için tedbirler geliştirmek gere- kiyor. Türkiye rejiminin oluşumuna, yeni yönelimlerine ve buna dayalı yeniden kurulumla ve örgütlen- melere, ister partisel, ister cephe- sel düzeyde olsun karşılıklar ver-

mek ne kadar doğruysa, emekçileri bunları sahtelerinden korumak da o kadar önemlidir. Bunlara karşı tutarlı bir ideolojik, siyasi mücadelelerin mümkün olduğunu iyi görmek ve sağlıklı oluşumlara destek sunmak gerekiyor. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin çevreli Kürdistan'da çokluluğu götürdüğü oranda, onun ideolojik yansımaları, burjuva partileri düzeyinde olsun, iş içinde olsun bunları teşhir ederek işi emekçilere getirmişti. Dolayısıyla emekçi seçenek için çok güçlü bir zemin sunmuştu. Bu zeminin Türkiye'nin devrimci-demokratları tarafından, gerçek sosyalistleri tarafından doldurulması gerekir. Bu bunca desteğin sunulduğu ortamda daha kolay yeri-ne getirilebilecek bir görevdir.

Biz, sonuna kadar böylesine bir zemini haklarını lehine kullanacak, onların gerçek, zorunlu ve eşit birliği için değerlendirecek oluşumları elimizden gelen yardımı sunarız. Mücadelemizin objektif ve subjektif desteğini daha da artan bir biçimde katmaya devam edeceğiz. Müslümanlık için de bu böyledir. Halkın dini duygularını, özellikle de oldukça yetkinleşmiş kesimlerin islamik-tan ne anlaması gerektiğini daha da açıklamaya devam edeceğiz. Müslümanlığın özündeki sosyal adalet ve insan hakları için ne varsa onu değerlendireceğiz. İslam'ın adı altında sözümüzü teşhir ve teciit etmeyin, temel görevlerden biri olarak görüyoruz. Böylece "mili mutabakat"ın çözümlüyle birlikte bu sahte alternatiflerin halklarımızı aldatmaması için ne lazımsa onu yaparız.

İşte TC, özel savaşına ve potansiyeline güvenerek yitirdiğinden beri vuruyor. Sözümona PKK'nın temel karargahları olan Cudi, Bestler, Gabbar, Amed vb. yerler vuruldu. Yılın daha iki haftası dolmadan bildiğimiz o büyük çok saldırıları yapıldı. Yine baharları birlikte "Halka şefkat" politikası adı altında Cezre ve Şırnak "ter-biyi" edilmeye-katliama yüzüne b-rakılarak-teslim alınmaya çalışıldı. Bu yemeydi. Yaz boyu saldırılar devam etti. Öte yandan Güney'e girme hat-ırlığı başlatıldı. Yine işbirlikçilerin o yoğunlaşan trafigiyle, açık saldırı için iş birliği beklenebilir. 15 Ağustos'a dayatılan Şırnak katliamıyla, "arkit teslim olmazsanız katliamla gümdendirmiş" mesajı verildi. Newroz sendromu yerine, 15 Ağustos sendromu yoğunlaştırılarak kit-leler kurtulma teslim alınmak istendi. Bunun için de sık sık katliam deneme-leri devreye sokuluyor. Bununla sorun alınmazsa artık PKK'nın gücünün yoğunlaştığı, Güney sahası da kırılacak, iş işi sonuca götürül-mek isteniyor. Bunun için diplomatik cepheye zaten hazırlıklar tamamdır. Ekonomik sosyal cepheye hazırlıklar tamam. Psikolojik savaş boyutu gazetecilerle yapılan toplantılara sağ-lama alınmış. İşbirlikçi cepheye de en son talmatlar verilmiştir. Ve bil-diğimiz gibi "Güney savaş" başlatıldı.

Bu savaşın bazı önemli sonuçları vardır. Nihai bir ilmi savaşdır. İçte ve dışta karşı-devrimci güçlerin en çok birlikte yürüttükleri ve psikolojik boyutunda bir her yönüyle devreye sokulduğu bir savaştır. Yine ulusla-rarası alanda, özellikle de ABD se-çimleri fırsat bilinen bunun zaman-laması iyi yapılmıştır. Taziv pahasına işbirlikçiler federe devlet ilanı yapı-larak başlatılan bir savaştır. Özellikle geleneksel mütteliklerin de in-san haklarını çiğnemesine göre bu-zum temeline dayatılanların bir savaş-tır. Hatta İran, Suriye ve Libya gibi Türkiye'nin kontrolüne kolay girmeyen ülkeler de çıkar ve baskı politikasıyla etkisizleştirilerek içine

girilen bir savaştır. Yine içte reformistlerin canlandırılması da ihmal e-dilmeyerek yürütülen bir savaştır. Tekrar o Avrupa beslemeleri Güney Kürdistan'a taşınarak, "PKK'yı ezi-yoruz, size yer hazırlıyoruz, ona göre siz de rönünüzü oynayın" denilerek başlatılan bir savaştır.

Son Güney saldırısına rejim ta-rafından KDP peşmergeleriyle bir-likte bir imha dayatılmak istendi. Av-rupanın da onaylaya bunun yürütül-düğünü biliyoruz. Özellikle Demirel'in ziyaretinde İngiliz Başbakanı Ma-

"...Partinin iç denetimi tam işletilirse, çizgiye göre yaşam disiplinle edilebilir, komuta düzeyi yetkinleştirilirse, zaferden bizi alıkoyacak herhangi ciddi bir engel göremiyoruz. Belki bu tam bir bağımsızlık biçiminde hemen gerçekleşmeyebilir, ama önemli oranda bağımsızlığa ulaşmayı, hele toplumsal denetimi tam sağlamayı neredeyse kesinleştirir. Böylece devrim bütün Kürdistan'a ve bölgeye yayılır. Belki tam bir devlet haline gelinemez ama, devletleşmenin birçok fonksiyonuna ve özelliğine ulaşılır..."

yor, "Biz sizi devlet olarak destekle-di; isterseniz hemen Fransa ve Al-manya'la ortaklaşa bir bildiri çıkarı-lar, sizi Güney hareketinizde nasıl desteklediğimizi dünya alemde gös-terelim" diye teminat veriyor.

Bilyoruz ki, İngiltere TC'yi en iyi destekleyen bir ülkedir. Amerika za-fer den desteklediğini dair açıklama yaptı. Güney saldırısının emperya-lıdır. Türk özel savaş rejiminin ve Güneydeki işbirlikçilerin ortaklaşa planlamalarıyla gerçekleştirildiğini bi-lemiyor kalmadı. Fakat bununla irt-i-batlı olan diğer bir gelişmeyi daha iyi anlamak gerekiyor.

Özellikle son günlerde sözümona "Aydın insiyatifi"ni, yine Paris Kült Enstitüsü insiyatifi adı altında bazı toplantılar gerçekleştirilmek isteniyor. Bu toplantıya Turgut Özal da dahil olabilmis, Demirel de davet edilcektiği ve hatta birçok işadadı, çeşitli kurum-kuruluşların mensupları da çağrılarak sözde Kürt meselesine bir çözüm bulacaklar!

Bunun mantığı şudur: PKK'nın devrimci direnişi ezilecek! Ki Bar-zaniler de, "Türkiye kültürel hakları yavaş yavaş gündeme getirmeli" diyor. Tabi ABD den ve Avrupa'dan onay almaya bunları söyleyemez, gündeleştiremez. Kısacası süreç, Kürt kültürel haklarına gelmiştir! Daha önce bayan Mitterrand'in ge-liştirilmesi istediklerini "PKK'nın ezil-mesiyle" devreye sokulması söz konusudur. Yine şunu da ekleyelim: Newroz'da da aynı şey bize dayatıl-dı. "Newroz'da PKK ezildi" deni-lyordu. Bu Kemal Burayk'tı kişiler-ki, bunlar özellikle görevlendiril-mişlerdir- Avusturya ve Yunan Baş-bakanlarıyla temasa geçtiler: "PKK ezildi. Demek ki, Kürdistan bize kal-dı. Avrupa da zaten buna yeşil ışık

yakmış" diyerek dolandı bir sürü yeri Burayk, Ankara'da da geçmişti ama. PKK'nın ezilmediğini, daha da güç-lenildiğini görüncə bindiren durdu. Şimdi yeniden PKK'nın ezilme hi-kayeleri dolandırıyor, bunlar yeni-den hula şişirmeye çalışılıyor. Ter-örizme ne kadar karşı olduklarını, demokratik çözümleri ne kadar ya-na olduklarını şimdi tekrardan söy-lemeye başladılar. Küçük-burjuva reformist partiler de sözde bunon pro-gramıyaya ve yeniden kitleleri oya-lay-oyalamayacaklarını anlamaya çalışacaklar. Bu da devletin icazeti-

PKK'yi ezme temelinde Kürdistan'da Kürt gerçeği, Türkiye'de de sol-culuk ve islamcılık adı altında sap-tırnak isteniyor. Ki bu sefer de Kürt reformculuğu adı altında saptırnak ve böylece tasfiye edilmek istenen devrimci değerlere zarar veriliyor, ısrarla bunon sürdürülen en tehli-keli ihanet içinde olduklarını biler-lerini ve bunun da cevapsız braki-lamayacağına açıklıkla vurgulamayı.

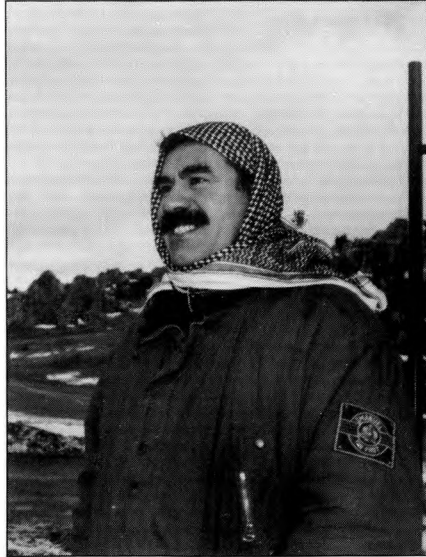
Hiç şüphesiz PKK bu savaşta di-renmeyi esas aldı. Direniş öncelik-li saltırdığın diğer bozguna uğra-tıldı. Eğer Türk uçakları ve zirhli birlik-

layla karşılaşıyor. Gerilla ülkenin geneline birkaç kat katlanarak yay-ılıyor. Doğru savaşın tarzına kavru-luraklar, bu temelde bir karşılık ve-rilerек sonuç alınıyor. Aynı şey se-ri-hidariyan için de geçerlidir. Küzey için olduğu kadar Güney için de yayılma geçerlidir.

Şimdi yini sonlarına doğru gi-ryoruz. Sonuçları değerlendirdi-ğimizde gerçekten 1992 güçlü ka-zanılmıştır. Dayatılan özel savaş karşı, Kürdistan tarihinin en büyük devrim-ci savaşı verilmek kazanılan bir yıl oluyor. Hiç şüphesiz bu temeldeki kazanım kadar, daha fazla kazanıma imkanları da ve mevcut kayıpların nedenleri de değerlendirilecektir. Özcesi şu söylenebilir: Türkiye Cum-huriyeti takatının son sınırına geldi. Özel savaş için gücünü sonuna ka-dar kullandı. Ama tam başarıya çı-ğamede. Ne derse desin bu savaşta yenik çıkan kesimlerdir.

Kürdistan'daki savaşın hazırlıkla-rı ne kadar yetersiz olursa olsun, özellikle komuta sorunu ne kadar sorumsuz davranışa davranış, sava-şın kapsamlı bir biçimde bürünceği ve kazanılabileceğini ortaya çıkarmıştır. Bu savaş, bir halk gerçeğinin nelerine kadar olabileceğini de kesin-leştirmiştir. Hiç şüphesiz yaşadığımız bu günler üzerine çok değerlen-dirmeler yapıldı, yapıyor. Psikolojik savaş yönüyle sömürgeci burjuva ba-sını aklı-hayale gelmez değerlendirmeler yapıldı. Nasıl bayrak diktilerim-den tufan büyük zaferlere nasıl ulaştıkları, yine Başbakanın de-yişiyi 110 yıldan beri, yani 1877-1878 Rus Savaşı'ndan beri en kapsamlı askeri harekate nasıl grişik-lerinden tufan! "Şırnak kahraman-ları"na takılan madalyaları kadar, düzen sözümona başlanılan işpa-tılamı hasasında. Diplomatik kamp-yanları açılıyor, gazetelerde savaşa destek kampanyaları düzenleniyor. Tabi Yunanistan'la ve yine Kıbrıs'ta Rumları grdikleri savaşta daha büyük bir savaşı nasıl verdiklerini ve Türkiye'nin yeri tarihli savaşına na-sıl kazandıklarını birbirlerine anıla-natlatıltırmıyor. Psikolojik boyut-lu olduğunu, iş birliği değerlendirmeleri daha da geliştireceklerdir. Fakat bu yılda 1991'e göre gerillanın de-ği katlanması, serhildanların o denli büyümesi, yine PKK'nın hiçbir me-zisinden geri çekilmemesi, bütün mevzilerinin daha da genişletilecek kullananması sonucu nicelikleş-ge-lismeye birlikte nitelikleşiyen doğu-ardan pratik yitkinleşme ve silahlı sa-vaşım deneyimi kadar siyasi sava-şım deneyimi, maddi güçlenme ka-dar manevi güçlenmeye, bu yılık savaşın çıkılması. Savaşın kazanı-lacağına içten içe güven, yine ke-sinleşen güven ve kararlılık düzeyi de şunu gösteriyor: Bu yılın kazanı-masıyla birlikte 1993'ün daha şim-diye çok önemli başlanırsa, daha büyük savaşlara taktik olağacı, daha az eskikle ve yeterli hazırlıkla düş-mana karşılık verilecek savaşılacağı ve kazanılacağı ortaya çıkıyor.

Son haddeye kadar özel savaşta kendini yıpratın düşmanı ise 1993'e aynı inançla ve ıddıyla girmeye-cekleri belirtilir. Daha olanakların neredeyse önemi oranda kullandığı ve dolayısıyla Kürdistan üzerindeki ıddiasını yitirdiği çok açıktır. Dolay-sıyla bu onun hiçbir zaman eskisi kadar içte milli bir mutabakat, dış-ta dış desteği bulamayacağını gös-teriyor. ABD'deki yine başbakanlık seçimi, Avrupa kredisindeki azalma düş-man aleyhindeki dezavantajdır. Batı-ya olan borçlarını yitirdiği de gitliççe ağırlaşıyor. İleriki bir tarihte verilen askeri yardımların kesilmesi de ola-dır. En önemlisi de TC'nin artık siyasi cepheye bu kadar desteklen-meyeceği ve bazı ödünler vermesi

dir. Yine Avrupa'nın onayı vardır. Büyük ihtimalle, "PKK'nın belki kırıl-dı, acaba bu çevreler, -adına reform-ist veya Kürt reformistleri diyelim- yayılamazlar mı" diye bunları dene-yecilerdir.

Açık ki bunlar, ilmi seferleri ka-dar tehlikeli tasfiye çabalarıdır. Çok daha önceleri de tank olduğumuz bu çabaları, şimdi daha iyi anlayabi-lecek durumdur. Dolayısıyla çok iyi bir direniş mevzi kazanman, mev-zilerini koruyan mukademele, bun-ların sahte bir biçimde ulusal kurtu-luşumun değerlerini "reform" adı altında tasfiye etmelerine fırsat ver-meyecektir. Mevcut teşhir ve teciit daha da geliştireceğiz. Özellikle bunları elebeşanla, eğer bu hana-ne yoldan dönmelerse, hak ettiler-i cevabı vermesini bileceğiz.

Bu konuda özellikle bazı yurtse-ver özellikleri olanları uyarıyoruz. Bu faaliyetin gerçekten PKK'ın hissiyatı vardır, bunlar görmeler: gere-kir. Her şeyini ortaya koymaları, ulu-sal kurtuluş ve hatta reformlar da söz konusu olsa bu devrimci faaliye-te nasi bağı olmaları gerektiğini ha-trırlatır. Devrimci hareketle dürtü bağları geliştirmelerini salık veriyor.

1992 yılı, büyük bir direnmeyle güçlü kazanılmıştır

1992 yılı kazanılan bir yıldır. Çünkü her şeyden önce, mevcut TC hükümetinin tüm gücünü sonuna ka-dar kullanarak yıkıldığını bir savaşı-tır. Yine herhangi bir hükümetin de-ğil, cumhuriyet tarihinin en çok bir-leşmiş, en çok arkasına uluslararası gericiyi, iş gericiyi almış, ekono-miyi, sosyal yapıyı seferber etmiş bir saldırı hükümeti olması nedeniyle,

bu savaşın kazanımını anlamı büyük-tür. Yani bu yılda herhangi bir direnme veya bir savaşı karşılamak veriliyor. Böylesine özel olarak hazırlanmış bir hükümete karşı savaş veriliyor. İkincisi: sadece hükümetin değil, devlet savaşının çok yönlü yoğun-laşma saldırılarına çok yönlü karşılık verilecek yıl kazanılmaya çalışılıyor. Özel savaşa daha gelişen bir geril-

gerektiği, dolayısıyla dış sahada artan bir diplomatik baskıya karşı karşıya olma durumu söz konusudur. Bölge çapında TC'nin gerçekleştirdiği zıve, aslında bir düşüşün ifadesidir. Çekişmeleri daha da artıracaktır. Özellikle Batıyla olan çekişki hızlanacaktır. Buna karşılık, bu çekişmelerin Kürtistan'daki siyasi ve silahlı savaşım güç kazanabileceği. Kaldı ki, bölge ve dış ülkelerle olan çekişki kapsamlıdır. Bunlar, böyle bir zirveye, hatta ittifaka gide-

lemeyecek kadar köktüdü. İç mutabakat için de aynı şey söylenebilir. Artık muhalefetsizlik tümüyle toplum devletini dışına çıkarıyor. Medis göstermek olmaksızın oyleyde devre dışı kalıyor. Hatta hükümetin bu kadar özel savasın emvline olması da onun işlevsiz kalmasına yol açıyor. Neredeyse özel savas dışı alenen ve çirlikçilik ortaya çıkıyor ve kontrol-gilanin devletini ve toplum içinde bir güç olduğu anlaşılacak ki, bu da için başlangıcı oluyor.

1993 yılı zafere emin adımlarla yürüdükümüz bir yıl olacaktır

1993 yılına karşı devrim cephesi şöyle gerekir: PKK'nın önderlik ettiği ulusal kuruluş savasını hem menen Kürtistan capında doğu mevlizlere kavuşmuş ve öncü örgütlenmesi, halk örgütlenmesi ve gerilla örgütlenmesi yıllarca savasabileceği bir potansiyelle işlerlik kazandırmış, aktif ve güçlü hazırlıklarla bunları birleştirip, karşılayabilecek düzeyi getirmiştir. Böylece 1993'ü kazanmanın kararlılığı kadar bunun olanaklarıyla da savasmayı garantileyen bir yürüyüş söz konusudur. Hem de zafere daha emin adımlarla bir yürüyüştür bu. Kesinlikle düşmanı kurtusmayız. Abartmadığımız bir elinde dev maddi olanakları da gözardı edemeyiz. O'nun yıllar surelecek bir savas potansiyeli var ama, eski iddiasını "ezeniz, bitiriniz" biçimindeki iddiasını yitirmiş ve bu kapasitede olmadığı da ortaya çıkmıştır. Hem maden, hem maddenin ordıya hakim olan o, "yeniniz, bitiriniz" havası bitmiştir. Bu önemlidir, ama bu, onun savası sürdüremeyeceği anlamına gelmez. Daha her şeyi rağmen, daha fazla toplamanı tecrit olacak, daha fazla iç dayanıklılandıran ve dış desteklerinden mahrum kalacaktır. Yine de savası sürdürecektir. Ekonomisi iflasa doğru gitmiş, sosyal yapıya tam bir anarşi hakim, siyasal sistem işlevsizi, demokrasi çarkı artık dönmüyor. Özel savas sürse ne olur? 2 yıl veya 5 yıl sürse sonuç ne olacaktır? Daha fazla tecritlik, daha fazla bunalmı, rejimin daha fazla tıkanması, belki darbelerle, yeni koalisyonlara yol açabilir ama, sonuçta gitmekte tükenen olur. Kuzey cephesinde karşı devrimin olası gelişmeleri bu yönü olacaktır.

Tabii bu, kendiliğinden olmayacaktır. Bunun için de gerçekten bütün PKK tarih boyunca parti ve parti militan tarımına ve şimde de parti militan gerilla komutanı ve savasçı, tanımı haklıya karşılık verilirse, bu özel savas rejiminin kesin yenilgisini sağlayacak ve daha sonra dayata çağı topyekûn savas-ki daha şimdiden devreye sokulmuş- gerilla savasınıyla karşılık vererek yenilgisini kesinleştireceğiz.

Hiç şüphesiz nasıl ki, biz geçmiş her yılı, o yılın çizimlemesi kadar pratik hazırlıklarla, eylemleriyle ve örgütülüğüyle kazandıysak, başta 1993 yılı olmak üzere sonraki yıllarda daha kapsamlı hale gelecek olan ordusal görevlere daha sıkı sarılacak, siyasal-özellikle de şehir-çapısalan hem eylemler, hem gösteriler, hem silahlı, hem barışçıl biçimlerde gelişenleştirip süreklilik kazandıracak serihilardan dönüştürme temelinde karşılık vererek; köyli örgütlenmesi, ya da köyli eylemliliğini hem serihilardan, hem miliste, hem gerillada geliştirecek; yine gerilla ordusmasını bütün gelişmelerin koruyucusu, kalkını ve düşmanı esastla tüketecek olan bir savas biçimine, onun halk ordusmasını götürürsek; bızce çok eleştirilen bu

son Güney savasında da ne mal olduğu iyice ortaya çıkan komutaya, önderliğe sahte ve yanlış yaklaşımı, bir türlü emir-komutaya ve önderlik tarzına gilemeyecek son veriyi eken azından etkisizleştirirsek; gerilla savasçılığına tam ve doğru bir karşılık temelinde savasçı eğitimi, savasçı örgütlenmesi, komuta düzenlenmesi ve en önemlisi de onun hareket tarzını tutturursak; öte yandan işlenmek tutulum köy girişine, lojistik hazırlıktan tutulm eylem öncesi hazırlığa kadar, Kürtistan koğullarına uyarlanmın en gerekçesi bir gerilla ordusmasını serferber eder ve onu derinlik kadar yenilgisine de yaygınlaştırsak, daha yeni kesim zafet temelinde, hem de ucuca kazanan olan zafet yıllarına dönüştürülebilir.

PKK'nın parti olarak öncülüğü bu anlamı veriyor. Kürtistan halkının ulaştığı karar ve katilim düzeyi hiçbir düşünle kiyaslanacak kadar, bu konuda oldukça ırsat sunuyor. Daha önceler propagandayla çağrı yapılan bir halk, bugün savas karar vermiş bir halk olarak karşımızdadır. Daha önce bir bir çabıyla sağlamaya çalışılan birkaç savasçı katilimi, bugün olanlar, hatta yüzleri aşan katilima ulaşmıştır. Eskiden fazla gelişkin olmayan tecrübe ve imkanlar şimdi gelişmiş ve silahlı donanım rahallıkla karşılayabilecek durumdur. Bütün bunlar bu savasın lehine de gelişebileceğini gösteriyor. İzzara tekrar artan olanakların üstüne yazılrsa, bazıları kendilerini düzeltmeyecek birkaç yıl daha da kurtarırsalar, derlelse, hiç şüphesiz bu savasın temposu ve katilim olanakları düştürülebilir. Partinin de buna meydan vermesini gerektirir açıktır. Anlayış düzeyinde gerekler bu kadar ortaya çıkarılmış ve giderilmesi için tedbirler geliştirilmiş, savasça gelişim, hem de tıkanıklığa götürün, kendini imkan ve olanakları üzerine halkı olmaksızın halde yaşayan tipler alacağı edilecektir. Çeşitli bunları teoritleriyle, "edemiyoruz, savas ve örgütlenmeye gilemiyoruz" yaklaşımlarıyla kişi, ancak kendi bitmişliğini ilan eder. Partiyi ve ordusamaya zarar gelmesini çok çok güçlü bir biçimde tedbirler devredir. Bu temelde gerekenler de yapılır. Bir giderim ol gelir. Bu konuda kaygımız da olamaz.

Mucadelemiz 1992 hantleminde bızce güç gelişmeler yaşar ve oldukça çok yükü kazanımlarıyla açarken, her cepheye komuta yetmezliği adı altında kendini dayatma anlayış içinde olan ve tutamları neredeyse keşkilistiren anlayış sahiplerinden bahsetmek gerek. Soru alan devrimi: taktik karşısında sızdan bir uygulamaları bile önemli gilemeyeceği açacağı açıktır, tutulculuk, işletme, özellikle zamanında taktik hazırlıkları yapmama, kendini fazla yormama, zorlamama, zorlanıldığında çeşitli gerekçelere sığınarak taktik bu çıkmara, bunların en belli başlı özelliğidir. Ertele-

meçlik, eldeki yetki ve olanakları kötü kullanmak, yaratılan değerler üzerinde yatma hısı, yüzden alabildiğine kayıretir, tutucu, tıkaıcı, üstte karşı boyun eğmeçti, alta karşı bastırmaçtı tutum sergilemek en çok kendini dışı vuran özellikler olmaktadır.

Bunlar için esas olan, devrimci taktiğin kesintisiz, planlı, yeterli çabıyla onun örgüt ve eylemini, çabışma ve vuruş tarzını düzenleyerek zafet kesintisizleştirme değil, elde olan yetki ve olanagi koruma tutuculuğu, hırs ve sevadısıdır. Bu halleriyle objektif olarak partinin devrimci taktiğinin gelişmesine karşı tasfiyeciler bir rol oynamaktadırlar. Sıkça vurguladığımız gibi, yürütme gücünü değil, yürütme gücünü oynuyorlar. Diğer bir deyişle orta sınıfın tipik ortayolcu, tutucu tavırını temsil ediyorlar. Proletarye sınıfı çizgisine karşı, sınıf düşüğü, özellikle de küçük-burjuvazinin ve ağalığın temsili ni yapıyorlar.

Bu, gerek yeni katilimlarda olsun, gerekse eski bazı öğelerde olsun oldukça tehlikeli bir hal almıştır. Hazırlanan taktik planı gormezlikten gelen, keyfi uygulamaların esas alan, dolayısıyla taktik planlamamın hazırlıklarını, örgütlenmelerini ve hayata geçirmelerini ihmal eden, zora geldi mi panik içine giren ve hiç de partinin uygun göremeyeceği tutumları önelen, çok ciddi savas sorunlarını taktik esaslara göre derinleştirme gerekirken kendisini bir denbire imhalarla karşı karşıya bulunca ya sağa, ya da sola yaslanan, yine ya sonuna kadar direnme, ya da zamansız uzaşmalarla girme biçiminde öde iyi niyeti de olsa, bazı yetmezlik, yanlışlığı yaşayabilir de değildir. Daha da önemlisi dağlarda çok gızı savasım imkanları var, yine birlerce fedai durumundaki gerillayı savasabilecek komutanlar var, oyleyse buna fedai her türlü donanım sahipken, anında iş desen decek birlerce gerillaya neresi vurulsa düşürülemez ki? Böylesine imkan ve olanakları emrine soktuğu mu komutanları vardır. Fakat buna rağmen aylarca bir-iki eylemi bile planlayıp yürütemeyen bu komutanlar, bu tip adamlara ne diyebiliriz? Yani burada sorun ne olarak yetersizlik, ne savasçı, ne donanım, ne işleme ve ne de hareket tarzının yetmezliğidir. Her şey çok kapsamlı ve her an işleyebilir konumdadır. Fakat komutan uygulamıyor, üstüne yatıyor.

Yine Serihilardan için muazzam bir kitle temelini doğmştür. Birlercesi ölümlüne yürüyüşe geçebilecek kararlılıktır. Ne idüğü belirsiz bazı kişiler ortaya çıkmış, bu tipler başımızda kendilerini sorumlu diye taşın emişler. Bazıları milyarlara oynyor. Her türlü araç gereci dümana kap tırıyor. Bunların işi gücü, sendikalar da, kitle kuruluslarında, daha legal partilerde mevcut tıktır. Hatta militlevki olan sevadısınd, sendika ve kitle dernekleme başkan olma, "devletlen burokratlık, memurluk almadım mı, PKK'den alırım, PKK'nın olanakları üzerinde bul gibi bir yaşama tutturum" havasındadırlar. Bunu yürütmekteadırlar.

Yine basın-yayın alanında kendini görülmüş bir tarzda dayatma vardır. Şunu söyleyebiliriz ki, Hürriyet gazetesinin muhabirleri bile bunların yanına yedi suyla kıyılmıştır. Çalıkan mı çalıkan, işbirliği mi biriciliği! Burjuva muhabirlerini bile daha sağda olan ne idüğü belirsiz, bilmen şöyle basın sözcüsü, böyle basın çalışanı vb. adlar altında kendini en kötü bir memur tarzında dayatmaktadır. İşte "legal oluşumlar" diye zora, bunların için örgütlenmeye gilemiyor. Kendini

böyle dayatan tutumlar aç ortaya çıkmadı. Halen kendilerini PKK'lı sanıyorlar.

Hemen belirtelim ki, ister gerillada, ister serihilardanlarda, isterse legal basın-yayın diğer kuruluşlarda, hatta zindanda ve Avrupa'da olsun, çok yığın bir örgütün muazzam imkan ve değerleri üzerinde kendini sağlatıp, sonuna kadar örgüt ağalığını geliştirip, ucuza bir yaşama-düzene yatsa bile elde edemeyeceği, yaşamı, böylece elde etmeye çalışan bazı öğeler, hatta anlayışların yeni bir biçimde karşımıza çıktığını görüyoruz.

Şimdi partinin gerçekten direnen, savasın, fedakar ve cesur kesimiyse bunları çok iyi ayırt etmek gerek. Şu anda savas cephesinde, açılca salırdan düşmandan daha tehlikeli olanlar, bu sağ öğelerdir. Bunlar hem çok yenidir, hem de çok eskidirler. Eskiler, yenili tutumunu ve taktik gilemeye anlayışını çok inceltmek sürdürüyorlar. Yeniler, bu çok kabaca "anlamıyorum, bilemiyorum" havasıyla yaşatmaya çalışıyorlar. Bu iki kesimi de şiddetle uyarıyoruz. Buna delarlar yapılm. Tekrar söyleyelim ki, bu yol doğru değildir. Düşmanın subjektif ağalığından daha tehlikeli bir öğelerdir. Aklısalıklanıza ve niyetlerinize terk edin! Ki, çoğu böyledir. Belirtelim ki, bunlar öde örgütü, birinci ve planlı bir eğilim haline gilemişlerdir. Daha çok bazı öğeler de anlayış düzeyi de, hatta tek tek kişilerde bazı özellikler biçiminde-tümüyle böyledir demiyoruz-kendini yansıtır. Bunlar, ya hızla bu özelliklerini terk ederek hemen her alanda devrimci militan kadrolar haline

gelme temelinde legal alanda, yurt dışında, gerillada ve zindanlarda PKK'nın militan özelliklerine, ölçülerine göre kendilerini yeniden eğitip örgütler, ya da tarafımızdan tasfiye olmaksızın kurtulmaları. Partiyi objektif olarak dayatıcıları tasfiyecilik tasfiye ederiz.

PKK tarihini iyi gözden geçirenler bilirler ki, eğer dayatılan tasfiyecilik önlenmezse, en büyük kayıplar, düşmana karşı kaybedilmemiş mevlizlerin kaybedilmesi, yemediğimiz darbelerin yenilmesi bunlar yol açar. Özellikle en önemli tehlike olarak bunu görüyoruz. Dolayısıyla ister özeleli düzeyinde, isterse anlayış düzeyinde, ister bile rek, isterse bilimeyecek olsun, bu konuda yanılanlar kendilerini hızla çek-i-düzen versinler. Eğer bu bize soyleniyor denerlerse, bilsinler ki, önemli bir kesime ve çokça da eleştiridirmiz, bunları bız ismen soylenmesek de olan kendilerini tanırlar. Bu konumda olduklarını ve hızla sınımlanan gerektikini bilsinler. Aks halde örgüt tedbirlerini alir ve en sert biçimde uygulamalara girer. Niyeye böyle yapıldı denilmesin. Daha fazla ertelemeliğiyle yol açmadın, PKK'nın oldukça netleşmiş militan tarzına, onun günlük çabışma ve bilinc tarzına uyalırsın. Buna uyalırsanız parti bunları yeniden kazanmanın ve savasımızın imkanlarını tanıır, ya da bu güdışata son verir.

Önemüdeki dönemede görevlerimizde ağırlık vereceğiz ve başarışızlık oranda mevcut kazanımların, korunacağı gibi nitel değişikliklere de yol açacaktır. En temeli ve bağarılması gereken bir görev de budur.

Geçmiş yılları kazanmak, geleceği nihai olarak kazanmaktır

Kısaca, partinin iş denetimini tam işletilmesi, çiziyce göre yaşam disiplinli edilirse, komuta düzeyi yetkinleştirilirse, zaferden bızı alıyacak herhangi ciddi bir engel goremeyiz. Belki bu tam bir bağımsızlık biçimine hemen geçilemeyeceğidir, ama önemli oranda bağımsızlığa ulaşmayı, hele toplumsal denetim tam sağlamayı neredeyse kesinleştirir. Böylece devrim bütün Kürtistan'a ve bölgeye yayılır. Belki tam bir devlet haline gilemez ama, devletleşmenin birçok fonksiyonuna ve özelliğine ulaşır. Önemüdeki yıllar, PKK'nın şimdiki kadarki birikimleri ile dayanıklı olarak kazandırabilir. Hiç şüphesiz yeniden kayıplar olacaktır. Bu savasır, ama sonuçta böyle kazanmaya götüren yollar da her savasın doğal sonucudur. Görüldüğü ki, PKK'yı bu geçmiş yıllarda böyle kazanabilmek, geleceği nihai olarak kazanmaktır. Böylesine kazanılan PKK gerçekçiliği, ulusal bağışızlığı, toplumsal özgürlüğü kazanmadır. Kendi insanımızı kazanmadır. Mecvut tüm derinlemler, her türlü baskı ve işkenceye karşı takınımları tavrılar, her cephecede savasımı böyle kazandıran bir PKK'ye kavuşmak içindir.

PKK'nın 14. kuruluş yıldönümü ve 15. yılı giriş bize şunu gösteriyor ki, bu çabalar bızca gitmektedir. Kesin kazanmanın imkanlarını ortaya çıkarmıştır. Tüm engellemeler rağmen PKK'nın kazanabileceği artık kesinleşmiştir. Başta tanınma

uygun bir parti olma özelliğini kazanmıştır. PKK bütün kazanımlarını özür. Savasımında gilebileceği, kazanabileceği ortaya çıkmıştır. Bu kulan olduğu kadar, onun çok zora bir savasın öncü örgütü, kazandıran örgütü, bu anlamda ortaya çıkabilecek daha zorlu savasımın da kazanabilecek özellik ve yapıda olduğu kanıtlanmıştır. PKK kendine yönelikleri eleştirir-özleştirir, neredeyse her yıl kendisini yeniden inşa edebilecek yetkinlikle olduğunu ispatlamıştır. Hiçbir örgütün kendisine yenimeye cesaret edemeyeceği kadar kendisine yönelmiş, kendisini gözden geçirmiş ve böylece hatalarına, yanlışlıklarına nasıl savasılacağına seçkin örneklerini gösterebilmiştir. Böylesi yapıdaki bir partinin eğer özüne ihanet edilemezse, eğer mensupları ona bütünüyle göz kulak olurlarsa kazanamayacağı hiçbir savasın söz konusuna olamaz. Eger PKK öncülüğüne layık olunmak isteniyorsa, o halde partiyi böyle doğru kavrayalım, onun hiçbir düşünle kiyaslanıyacak kadar başarıya götüren imkan ve değerlerine sahip kılalım! Bununla savasımın ve her şeyi adadığımız zafet kesintisizleştirilim.

Bu anlamda diyorum ki; Zafet net gilevencesi partidir! PKK'de somutlaşan sosyalizm, onun bütün başarılarını temeldir!

Bu temelde savasın parti, şimdiki kadar olduğu gibi bundan sonra da kazanmasını mutlak bilecektir!

- Biji Partiya Karkerên Kürdistan!
- Yaşasın sosyalizmi yaşıtan ve geleceği partimiz PKK!
- Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve her türden tasfiyecilik!

GÜNEY'DE DAYATILAN İHANET

Güney Kürdistan'da yaşanan son gelişmeler ve bu gelişmeler içinde meydana gelen ihaneti anlayabilmek için, önce Körfez Savaşı sonrası yaşanan gelişmelerle başlamak gerekir. Kürt, bugün ortaya çıkan "federe devlet" ve bunun ilk işi olarak da PKK'ye karşı ilan ettiği savaş (işbirlikçi-otonom) güçlerin emperyalizm ve sömürgecilerin elinde bir kontrol sahına dönmüşmesi güncel ve tarihsel nedenleriyle Körfez Savaşı sonrası yarattığı ortamda olgunlaşmıştır. Bütün bu yaşananlar

şu anın bir sorunu değil, Güney'deki kontra, işbirlikçi güçlerin, TC'nin ve emperyalizmin içinde devrime, ulusal birlik mücadelemize karşı bir siyaset dönüşümünün nedenleri Körfez Savaşı sonrası daha köklerle itibarıyla da daha öncelerle dayanmaktadır.

Tabii, bu devletin toplumsal, tarihsel nedenleri de var. Ama biz, bunlara fazla değinmeyeceğiz. Daha çok son gelişmelere, Körfez Savaşı'nın sonrasında yaşananlara yer vereceğiz.

Körfez Savaşı sonrası durum

Bilindiği gibi, ABD ve "muttefik güçlerin" askeri müdahalesi ve başkaları sonucu Kuveyt'in çekilmesi zorunda kalan Saddam'ın yönetimdeki varlığını sürdürülüşü sürdürülmemesi tartışma konusu haline gelmiştir. Emperyalizm isteseydi: Saddam'ı devretilirdi. Emperyalist ordular Bağdat'a kadar gidebilirdi. Bunun koşulları oluşmuştu. Ama onlar açısından bazı açmazlar da

Saddam'ın ise elinde bulundurduğu güçlerle ayaklanmaları bastırmaya yöneldiği bir ortamda, emperyalizmin ve bölge gerici devletlerinin tavni yeni bir tablo oluşturmaya çalıştı. Emperyalist dünya kamuyu nezdinde Irak rejimi altında bulunan halklara: Kürtlere, Araplara ayaklanma çağrısı yapmıştı. Ve halklar buncan cesaret almıştı. Fakat emperyalizm ayaklanma süreci içinde politikasıyla, kayıtsızlığıyla Saddam'ı destekler duruma düştü.

Güney'de Şililerin, Kuzey'de Kürt-

genli mücadelesi var- süreci içinde bununla birleşecek-bütünleşecek bir Güney ayaklanması ve neticede yapılacak gelişmeler Kürdistan sorunu Ortadoğu'nun en sarıncı, deprem yaratan bir dinamiki haline getirebilecekti. Tüm bunlar gerek sömürgeci devletler, gerek bölgedeki gerici devletler, gerekse de emperyalizmin en kısa zamanda bastırılması için zorunluluk oldu. Burada emperyalizm daha düne kadar savatıştı Saddam'ı ayaklanmalara karşı terah etti.

Ayaklanmalar karşısında ABD ve mütefikleri (İngiltere, Fransa, Almanya, Türkiye vb.) tercihi tekrar Saddam'dan yana yaptılar. Bu tercih ifadesini Saddam'ın tamamen yok etme yerine: sınırlandırılmış, burnu surluğu Saddam'ı bir yönetimi zoraki kabul ediş biçiminde buldu. Burada Kürt ayaklanmasının, Güney'de Şii ayaklanmasını bastırmasında ve Saddam'ın ayakta kalmasında yukarıda belirttiğimiz gibi, emperyalizmin rolü çok önemli olmuştur. Emperyalizm isteseydi Saddam yeniden teprenmezdi. Ama onlar sonu belirsiz bir ayaklanmalar

belli yönleriyle görebiliyorlardı. Bu bakımdan Saddam'ın mesajını Turgut Özal Amerika'ya götürdü. Amerika'dan gerekli izin ve desteği alan Saddam da Kürtlerin ayaklanmasını rahatlıkla bastırdı.

Bu durum, Körfez Savaşı'nın "gerekçelerini", bir bir ortadan kaldırdı. Onlar, "adalet", "uluslararası hukuk", "insan hakları", "demokrasi" diyorlardı. Saddam'ın "Ortadoğu Hitleri", "Çöl Hitleri" olduğundan dem vuruyorlardı. Ama bütün bunlar o süreç içinde hiç sülenmemiş gibi oldu, unutuldu. O sözlerin sahipleri Saddam'ın ayaklanmasını bastırması için destek verir oldular.

Saddam'ın düşürülmesi emperyalizm için arayış da bulamadıkları bir fırsat yaratmıştı. Ama, Saddam'ın seçenек olarak ayakta tutulması da aynı bir çelişki oldu. "Kuveyt'e Saddam söyle yapıyor" diyerek de saldırılar fazla geçmeden aynı Saddam'ın Güney Kürdistan'da yaptıkları ortığı olmuştur. Bu durum da açmazları derinleştiriyor. Kürtlerin yaşadığı trajediye, katledimine, yerinden yurtdandan göç ettirilmesine mülakat "bir çözüm" bulunması gerekiyordu. Ve çözüme pratik olarak ilk akla gelen İran ve Tür-

"...Kürt sorunu, uluslararası, birden fazla ulusu ve devleti ilgilendiren bir sorundur. Dolayısıyla her iki kenarı keskin, ucu sivri olan bir kılıç gibidir. Bu nedenle bir tarafından tutulduğunda kontrol altına alınması güçtür. Çünkü emperyalizm, sömürgecilik ve ülke içindeki gerici önderliklere karşı; onlardan tamamen bağımsız bir devrim seçeneği var..."

sınırlarına yığıldı. Türkiye sınırlarını açmadı. Milyonlarca insanımız bir trajediye yaşadı. Milyonların yerinden, yurtdandan edilmesi, sınırlarda tam bir soykırım yüz yüze kalmalarının sorumluluğu öyle küçümsenemez bir sorumluluk, yaratacağı etkiler itibarıyla da öyle ucuz atlatılacak gibi de değildir.

Milyonları aşan bu sığınma hareketi emperyalizmin Ortadoğu'ya "yeni düzen" getirme politikalarındaki hesabı katkılarla devletleri olumsuz açıdan etkiliyor, dengeleri altüst ediyor. Hele bu Kürt sorunu gibi, hareketli, dinamik bir sorun olunca emperyalist devletlerin, Türkiye'nin ve diğer bölge devletlerinin daha fazla tavırsız kalmaları da mümkün değildir. Bir biçimde çözüm bulunacaktır. Türkiye kabul etmiyordu, riskleri üstlenmek istemiyordu. İran'ın gücü ve durumu beliydi. O zaman yapılacak olan, bunları yine Güney Kürdistan'da tutmaktır. Bulunan çözüm de emperyalistlerin müdahalesi oldu. Bu girişimi de BM kararıyla yaptılar. Tabii bir de şunu belirtmek gerekir. Bu dönemde sorunun ahlaki ve çözümünü dayatmasını yanı sıra Kürt trajedisine karşısında dünya kamuyunda, demokratik kesimde oluşan tepkiler de emperyalistlerin bir an önce harekete geçmesini etkilen oldu. Daha doğrusu emperyalizm, duyarlılığın arttığı bir ortamda harekete geçmek zorunda kaldı. Ki, buna rağmen gecikmeli bir tempoyla da hareket etmişlerdi.

Çünkü dünya demokratik kamuyu bunun sorumluluğunu emperyalizme ait olduğunu biliyor. En azından Körfez Savaşı'nın bir sonucu olduğunu görüyor. Dolayısıyla ABD'nin ve diğer koalisyon güçlerinin bu sorun karşısında mülakat beklenilen cevabı vermesini istiyor. Ama burada emperyalizmin politikasını belirleyen bu tepkilerden ziyade, onun bölge politikası olduğundan önün öneme çizmek gerekir. Ortadoğu'ya yeni bir biçim verme amacına uygun olarak müdahalede bulunacaktır. Bu sorunu da Ortadoğu'da geldiştirildiği "yeni düzen" için kullandı. Bunu bir fırsat olarak değerlendirdi. Bir başka birkaç çıkarı olacaktır. Böylece insanları göçürnecek; Kürt dostu kesilecek, böylece olunduğu kabul ettirecekti. Esasında ise, kendine muhtaç hale getirdiği, yerinden yurtdandan edilmiş, her türlü uşaklığı, işbirlikçiliğe açık duruma getirilen bir halk, Irak'ı hiyazaya sokmak, diğer sömürgeci devletler karşısında bir koz olarak kul-

"...Dikkat edilirse, emperyalizm burada çok sinsi bir politikanın sahibi olmuştur. Düşürülen Saddam istenileni yapar duruma getirilmiştir. Kürtlere yönelik politika da aynı eksen etrafında gelişmiştir. Önce Saddam'a Kürtleri katletirdi, Saddam'ın politikası da bu konuda emperyalizmle çakıştı. Bu durumda Kürtler zayıf, bağımlı hale getirildi. Daha sonra da tamamen emperyalist politikalarla yedeklendiriler..."

oluşmaya başlamıştı. Saddam sonrası sürecin kendi içinde tezaktıkları yaratılabilir durumu da söz konusuydu. Dolayısıyla Saddam'ın ortadan kalkması veya yıkılmasıyla beraber Irak'ta oluşacak boşluğun emperyalist ordularca doldurulamayacağı ve bu boşlukta devrimci dinamiklerin rahatlıkla gelişebileceği olasılığı görülmüştü. O bakımdan Saddam'ın yıkılmasının devrimin nesnel koşullarını, devrim durumunu olgunlaştırabileceğini hesaplayan emperyalistler Saddam'ı, ya da ondan somutluk kazanan rejim yerinde bırakma seçeneğini terah ettiler.

Bu'nun ardından Irak rejimi altında bulunanlara yönelik çağrılar da yapıldı. Araplara, Kürtlere ve diğer azınlıklara "Saddam'a karşı ayaklanın" denildi. Aslında bu ayaklanma çağrısı, halka hitaben yapıyor gibi olsa da daha ziyade ayaklanmaları yaratacağı karmasıç ortamda ordu içinde bulunan belli bir askeri kitleye darbe geçirilme çağrısı niteliğindedir. Bu durumda hem emperyalistlerin yaptığı ayaklanma çağrısı; hem de Saddam'ın içinde girmiş olduğu askeri ve siyasal yenilgi; Kuzey'de Kürtler, Güney'de Şililerin ayaklanması olarak değerlendirildi. Bu ayrılmalar karşı olarak da Saddam içinde tuttuğu güçlerle karşı koyma pozisyonu aldı. Kürtlerin ve Şililerin ayaklandığı,

lerin ayaklanması Irak açısından çok önemli bir durumdu. Emperyalistler ve bölge gerici devletleri açısından da yeni bir durum yaratıyordu. Bu durum Irak topraklarında yeni bir devrimin, toplumsal ve ulusal devrimin gelişmesine zemin yaratılması anlamına geliyordu. Irak'ta Kürt ve Arapların birleşik gücüyle oluşacak bir devrimin, toplumsal ve ulusal yarıtaçağı etkiler, bölge devrimlerine yarıtaçağı katkı çok büyük olacaktı. Bu, emperyalizmin Ortadoğu'daki hesaplarını da bozuyordu. Irak'ta gelişecek bir devrim, devrimci halk ayaklanmasın, bunun devrimci halk ikidaryla sonuçlanabilir olasılığı emperyalizmi ürküttü. Ve bu da emperyalizmi Saddam'a ayaklanmaları bastırmağa geçit vermeye iten etmenlerden birini, belki de en önemlisini oluşturdu.

Dolayısıyla emperyalizm böyle bir devrimin sonucunda nereye varacağı hesaplanamaması mümkün değildir.

Şililerin İran'la ilişkileri ve bir islama devrimin Güney'de gelişiyor olması Körfez ve diğer Arap ülkelerini de etkileyecekti. Yine Güney Kürdistan'da ayaklanmanın zafet kazanması ve bu temelde güçlü bir Kürt yönetiminin ortaya çıkması veya Kürtlerin burada özgürleşmesi sonucunda Kürdistan'ın diğer parçalarını da etkileyecekti -zaten Kuzey'de bir

ve devrim alternatifinden korktular. Bu anlamda devrim ve halk ayaklanmalarıyla, Saddam arasındaki terahite, Saddam'dan yana olmaları başlamıştı. Saddam'ın ayaklanmaları bastırmasında onay vermiş, göz kırpmış, desteklenmişlerdi.

Emperyalizmin bu tavni karşısında Saddam da iğisiz değildi. Güney Kürdistan'daki ayaklanmayla ilgili olarak Türkiye'ye belli mesajlar gönderdi. O dönemde Turgut Özal'ın ABD'ye yaptığı bir gezi vardı. Turgut Özal Amerika'da (Camp David) yaptığı görüşme ile Saddam'ın Güney'deki ayaklanmasını bastırması aynı düşünce denk gelmişti. Aslında daha önce var olan ateşkes anlaşmalarına göre Irak, helikopter ve savaş uçaklarını havalandıramazdı. Ama, Saddam hem savaş uçaklarını hem de helikopterlerini Kürt ayaklanmasının bastırmasında rahatlıkla kullanılabildi. Özellikle Türkiye'nin aracılığıyla sessizce karşılanması sağlandı. Çünkü Güney'deki ayaklanmaların diğer parçaları Kürtleri etkileyecek, en önemlisi de belirli bir güçte sahip olan PKK'nın bu ayaklanmada inisiyatif tünden ele alma olasılığı ve giderek bağımsız, birleşik bir Kürdistan'ın üssü haline getirme olasılığı vardı. Bu olasılığı da görüyorlardı. Bu anlamda kontrol dışı gelişebilecek böyle bir ayaklanmanın sonunun nereye varacağı

kiyeye rol vermek oldu. Ama burada da sorunlar vardı. Milyonları beslemek, barındırmak, bunun yaratacağı sosyal ve siyasal sorunlar nasıl çözülecekti? Bunlar İran ve Türkiye'nin çapını aşıyordu. Zaten bu devletlerde de Kürdistan sorunu yaşanıyor. Göç sorununu bunlara yüklenmesiyle beraber özellikle de Türkiye'nin bunu kaldırması mümkün değildi. Ama bu sorunun çözülmesi de Kürdistan devrimine hızlandırdı bir etki yapacaktı. Kısacası tam bir teahlik ve açmaz yaşanmaya başladı. Bu anlamda da gelişen devrime karşı ayaklanma gelişmeleri kontrol altına alma kaygıları geliştirdi.

Bu teahlikte rağmen gerek ABD, gerek TC Kürtlerin hamısı ve koruyucuları kesilecek bir çıkış yaptılar. Biliyoruz ki, o ayaklanmaları bastırması sürecinde milyonlarca insanın yerinden yurtdandan kopması ve sınırları yitirmesinin arkasında, binlerce Kürdün akan kanında ABD'nin, Batı'nın, TC'nin dolaylı-dolaysız, açık-örtük parmağı vardı. Ayaklanmaların bastırılmasında Saddam'ın arkasında duran bu güçlerdi. Milyonlarca insanın Saddam'ın zulmünden kaçması, karla, sömürgeci ordularla boğuşmasının tek sorumlusu Saddam değildi. ABD ve "muttefik güçler" de en az Saddam kadar bundan sorumluydu.

Milyonlarca insan İran, Türkiye

seler bağımsız Kürdistan'ın kurulması için bile olmayacaktır. Bu noktada yine geçmiş baba Barzanî'nin yaptıkları yeniden tekerlandırı.

Bununla da yetinilmemiştir. Bu tür işlemlerde diğer parçalarla hakaretleri de kendi taktik uygulamaları doğrultusunda hareket etmeye zorlanmışlardır. Buna uyumadıkları zaman şiddet kullanımları ve bastırma araçları. Örneğin İran KDP'nin bastırması ve birçok savaşçısının katledilmesi bir nedeni de budur. İ. KDP İran ile varlığı anlaşmanın bozulmaması için İran KDP'nin de kendisine boyun eğmesini istemiştir. Bu günümüzde de oluyor. Burada Kürdistan devrimi ve birleşik Kürdistan devrimi idealinin gerekleri değil, dar aile ve aşiretler çıkarları esas alınmıştır. Dolayısıyla bunlar, bu konularıyla, başından beri ulusal kurtuluşun, ulusal birliğin, birleşik bir ülke yaratma özelemlerinin karşısında hep taşıyıcı, karşı-devrimci ve hain bir rol oynamışlardır.

1986'da bu elverişli koşullardan yararlanıp bağımsızlığa gidecek bir çizgiyi, sahip olacakları yerde yabancı güçlere dayanmay, terahit etmişlerdir. Yine yabancı dengelere oynayarak onların stratejileri içinde kalmışlardır. Dolayısıyla stratejiyi değiştirip, savaş yerini ateşkeske bırakınca 'kaderleriyle başbaşa kalmışlardır. Bu sefer de tepelere, kimsiyasalar bombalar yağmıştır. Hapsetce katliamları bunların sorumluluklarıdır. Daha sonra 1988 sonbaharında gerçekleşen Saddam'ın büyük bastırma hareketinde de, yaşanan yüzbinlerin katli, alınan yenilgi aynı çizginin bir kez daha ifası olmuştur.

Tabii, bundan ders çıkarmaları da mümkün değildir. Çünkü sosyal yalın bir yana ilerlemeyen, halkın, ulusun, vatanın çıkarlarını esas alan bir politikanın sahibi olamazlar. Onları için aile ve aşiret çıkarlarını en iyi yerine getirecek olanı, işbirlikçi çizgi ve politikalar esas olmaktadır. Bu geleneksel esaslar halkın özgüçü, örgütlenmesi -çünkü bundan korkarlar-, demokratik birliğin yaratılması bulunmaz. Aksine, halkın aşiretçi yönlenmeye biraraya gelmesini, aşiretçi ilişkilerin ayakta tutulması ve daha çok yabancı güçlere dayanarak, yabancı politikaların içinde kendine bir yer edinecek varlıklarını sürdürülebilirlikleri anlayışlarıdır.

Bu anlamda ideolojik ve politik hatları gereği dekar ve tarihin içinde bu güçlerin, yaşananlardan dersler çıkarması ve kendi içinde bir dönüşüm yaratması, özgüç ve halka dayanma, bağımsızlığı esas aile ve diplomatik ilişkileri ülkeler üzerinde temellendirmesi mümkün değildir.

Halka dayanmadıkları gibi, halkın gücünü yabancı güçlere pazarlayarak karşı-devrim ve kontra devrimci, devrim dinamiklerinin gelişmesini önlemek gibi bir görevle donanımlı olduklarına göre bu güçler, ancak kendileri pazarlayarak amaçlarına ulaşabileceklerini sanmaktadırlar. Bu nedenle de kontracılık, halkın özgüç ve değerlerini, ulusal kurtuluş karşı duruşu onların ruhuna işleştirmiştir. Sınırlı karakterli bölgede. Ancak böyle bir yapılabılır, ki, başka türlü de imkansızdır.

Güney Kürdistan'daki bu geleneksel işbirlikçi yapı, Güney halkının gelişmeye kaderi değildir. Çünkü yaşanan gelişmeler, gelişmeler sınıfsal ayrışmayı netleştirmektedir. Halkın çıkarlarıyla halkın aleyhine olanlar arasında keskin çizgiler belirlemeye başlamıştır. Bu ölçüde bir kutuplaşma yaşanmaktadır. Emperyalizm filii varlığı ve geleneksel önderliğin bunlarla uyum ve işbirliği

inçinde bulunması, kendisini bunun nedeni olarak görmesi burada asıl etken durumundadır. Ama bu gelişmeyi salt bununla da sınırlandırmak gerekir. Süreci doğru değerlendiren, güçlerin doğru tahmini yaparak, kendini çağdaş önderliklere ifade ettiren -PAK örneğinde olduğu gibi- gelişmeler de yaşanmaktadır. İşte bu iki olgu köklerini geçmişe kadar uzatmışsa da günümüzün olguların şartlarında birbirini tamamlayan

Yüzbinlerin trajedisi, İkel milyietçi çizginin bir kez daha ifası olmuştur.

özellikleri durumundadır. Güney Kürdistan'da yaşananların bir yönü de budur. Onun içindir ki, dönüşüm sürecindeki ağnlar daha şiddetli olmaktadır. Yalnız bu bir anlık süreç değildir, belirli bir gelişim sonucu olmuştur.

Bu durumu somut olgular düzeyinde ele almak gerekir.

Güney de PKK öleden beri devrimci faaliyetleri yürütmekteydi. O alanı bir devrimci işi, devrimci seçeneği daha da güçlendirmenin bir fırsatı, olanacağı olarak değerlendirilmişti. Faaliyetleri neticesinde de burada belirli bir güç oluşarak gelişmeleri etkileyebilecek bir düzeye gelmişti. En önemlisi de burası Küzey devrimi ve gerilimin işlenmesi için bir cephe gerisi olarak değerlendirilmiştir. Emperyalizmi ve sömürgeçliği rahatsız eden, çileden çıkaran bir durum yaratmıştı. Bunun için, Körfez Savaşı sonrasıında oluşan boşluğu mülaka kısa sürede doldurmaları gerekiyordu. Yoksa, bu boşluk devrim güçleri tarafından doldurulup, önemli bir devrim üssü haline getirilecekti ki, öyle olmayı da başlamlıştı. Zaten yılarda baskı altına alınmış devrim dinamiklerini serbest kalması, rahatça, özgüç faaliyetleri yürütme olanaklarını ortaya çıkarması sonucu: süreci devrim güçleri lehine koşulluyor, hızlandıyordu. Burada şu da görülmüştür. Güney Kürdistan'daki filii boşluğa birlikte, devrimci mücadelelerin olarak gelişmesi, belli bir güç oluşması, Güney ile Küzey arasında ki sömürge sınırlarının büyük ölçüde filii olarak aşılması, TC'nin de burayı yol geçen hanına döndürmesi: uluslar, devletler arası hukuku da artık çizgiye vaziyyette 'sıcak takip' adına, havadan ve karadan sürekli operasyon yapması filii olarak Güney ile Küzey'in birleşmesinin sonucunu doğurmıştır.

Bu durum, ulusal kurtuluş devriminin Küzey-Güney devrimi olarak gelişmesine de etken olmuştur. Bunun yaratıcı nesnel koşulları, baskını ettirmiş Güney'in filii durumudur. İşte, bu filii durumun bir an önce sonlandırılması, hem emperyalizm ve TC açısından, hem de Güney'deki güçler açısından bir zorunluluk varlığıdır. Çünkü devrimci, bağımsızlıkçı, sosyalist önderlikli çiz-

gi geliştiçke, bu güçlerin temelleri zayıflıyordu. TC yetkilileri ve emperyalizm de bunu açısına tıraş etmek durumunda kalmıştı. PKK'nın oradaki gelişmesi sadece anti-emperyalist, emperyalizmin çıkarlarını, bölge politikalarını zorlaştıran bir gelişme değil, aynı zamanda Güney'deki işbirlikçi güçlerin temellerini oyacak, onların varlıklarını sonsuza erdirecek bir gelişme olarak da görülmüştür. Bu da, ülke devriminin güç kazan-

ması, ülke devriminin zafer yolunda emin adımlarla yürümeye demektir. Emperyalizm, yaşanan gelişmeleri çok büyük bir tehlike olarak görüyor. Çünkü bunun farkına vardılar ve onun için de belli bir ikilem içine girdiler. İşte 'biz Kürten Saddam'ından korkduk, Çekiç Güç çekti, ama filii boşluk hali var. Bu filii boş-

luktan da devrim yararlanıyor". Bu ifade ile emperyalizm bir yandan politikaları için bir temel ayak oluşturmaya çalışırken, diğer yandan da bunun hemen oluşturmaması, devrimci, dinamiklerin gelişmesine olanak sunarak güç kazanması koşullarını radesine rağmen hızlandıyordu. Ve emperyalizm için bu durum bir tehdit unsuru. Bu durumda Saddamla oturup görüşmeleri başlatması da ayrı bir durumdur.

Çünkü bu şimdiye kadar atılan adımların kendileri açısından ger alınması ve bir fiyasko olurdu, büyük bir yenilgi anlamına geliyordu. Bu da emperyalizmin işine gelmiyordu. Sürece bir başka mudahale gücü olmalıydı, tam bir netliğe ve kesin formlara dayanması da arındın bu da geldi.

"Federe Kürt Devleti"nin ilanı ve PKK'ye karşı açılan savaş:

Belirli yıllarıyla Körfez Savaşı sonrası başlayan, "federe devlet"in kuruluşuna kadarki süreçte ortaya çıkan olgular ve çeşitli kesimlerin yaklaşımlarını yukarıda değerdendirdik. Yine yukarıda açmaya çalıştığımız gelişmeler de bu çerçevede yaşanmıştır.

Şimdi de Kürt "federe devlet"nin ilanı, özellikleri nedir sorularına yanıt arayalım.

Bu noktada Güney'deki güçler eliyle, oradaki işbirlikçi modelin, Barzanî ve Talabani ekserinde bir otorite oluşturma çabası var. Yapılan meclis çalışmalarında bu güçlerin boşluğu doldurma ve bu boşluk doldurulurken model bir hükümetin oluşturulması hedeflenmiştir. Bu temel de kurulacak otoritenin de doğal olarak doğuşuna neden olan ortamın özelliklerini taşıması kaçınılmaz olacaktı. Bir sefer emperyalizmin 'yeni dünya düzeni'nin Kürt yağını oluşturdu durum vardı. Diğer bir nokta ise, Güney'de otorite boşluğunun devam etmesine izin verilmeyerek kendi otoritesini kurumlaştırma yoluna gidilecek, bu otorite ile çelişen her türlü devrimci ve özgürlükçü gelişime bastırılacak, otorite altına alınacak, gerektiğinde de bunlara karşı savaş ilan edecek rolün sahibi olunacaktı.

Böylece mevcut eski dengeler, statüko, resmi sınırlar korunacaktı. Ama, bu sınırlar korunurken Kürdistan'ın dörde parçalanması içinde yeni bir biçim kazanacaktı. Güney Kürdistan'daki parça da bunun ilk modeliydi. Bu otorite federatif bir biçimde ifade ediliyordu. Böylesi bir çözümde özellikle büyük parçada gelişen ve bağımsızlığı esas alan sosyalist önderlikli bir hareketin varlığı aşılması gereken bir engel

olarak görünüyordu. Ki, emperyalizm, bölge gerilimi ve işbirlikçi çevreleri de böyle bir modele yanaşmaya götürülen temel etken böylesi bir çizginin sahibi olan PKK'nın varlığıydı.

Arındın yaşanan gelişmeler ve bu gelişmenin bileşenleri kendi çözümlünü dayatıyordu. Ortadoğu'nun, dünyanın gündemine oturan böylesi bir sorun çözümünde de emperyalizmin bölgedeki istikrar kazanması, statükoğu oturtması mümkün değildi. O haldde bir yönüyle de sorunun çözümüne yanaşmak zorundaydılar. İşte burada geliştirilecek modelde hem Kürdistan'ın parçalanmışlığı devam ettirilecek hem de Kürt sorununa "çözüm" bulunmuş olunacaktı. Ayrıca da yukarıda değerdirdiğimiz gibi atılacak bu adımla Kürt devrimci dinamiği de bastırılacak, gerektiğinde ona yönelik karşı-devrim üssü rolünü görece bir mevzi duruma getirilecekti.

Burada mülaka bir otorite gücü olma, otoriteyi kurma, var olan boşluğu doldurma esası. Meclis seçimleri, daha sonra kurulan hükümet ve en son ilan edilen "federe devlet" projesinin temelinde yatan gerçek budur. Bu "federe devlet" in özellikleri de bu temelde şekillenmiştir. Güney'de otorite oluşturma, emperyalizm, TC'nin ve Güney'deki güçlerin isteğidir. Bunun yaparken elbette bu işin seçeneğinin esas alan emperyalizmin karşı güçlerin kontrol altına alınması, belli bir otoriteye veya bir kontrol başlangıçları esas temelde kurumlaşmanın bir başka yönü olmuştur.

İşte ulusal meclis, dar hükümet ve bunun bir "federe devlet" biçiminde şekillenmesi bütün bu söylediklerimiz ihtiyacıların bir sonucudur.

Elbette bu projeye ters düşecek, oynalar bozacak olgular da vardır. Bu nedenle de bir bütün olarak Kürdistan herkesin üzerinde tartışılmalı, hesaplar yapılarak uygulanması geçecek bir alan değildir. Başta PKK'nın temsili ettiği devrimci seçeneğin buna misaade etmiyordur. Dolayısıyla "federe devlet" ilanıyla PKK'ya saldıran anı anda meydana geldi. Bu bir doğum ölümü idi. Yapısının karakteristik özelliklerinin dışıydı. Emperyalizm işbirlikçi güçlerin yabancı egemenlere "buzden karcı mayın" mesajıdır. "Biz çözümümüzde, bağımsızlıkta, birleşik Kürdistan idealinde değiliz; emperyalizmin, sömürgecilerin istediği ve çizdiği çerçevede, ama bize de belli hakları tanıyan bir politikada görüşüyoruz." Bu konudaki samimiyetlerinin ölçüsü olarak da "birleşik devrim ve bağımsızlık" seçeneğinin kendilerini de tehdit ettiğini, varlıklarını tehlikeye soktuğunu ve bir ölçüde kontrol altına alınması gerektiğini; kendilerinin de bunun çabası içinde olacağını duyurusunu PKK'ya karşı ilan edilecekleri savaşla gösterdiler. Burada "federe devlet" saydığımız o bütün özelliklerin mantık bir sonucu ve bir karşı-devrim saldırısı olarak doğmuştur. Şöyle de denirler. Nasıl Vietnam Devrimi'ne karşı Diem kılığı ve ondan sonra gelen kükler devrimci bastırmada, savaş Vietnamlaştırmada bir araç ve pnyodusa vardı, aynı şekilde Güney'deki işbirlikçiler de Kürdistan'ın Diemleşmesini Savaşla Kürtleşirmede Güney'deki işbirlikçiler de kullanan aletlerdir. Dikkat edilirse varlıklar emperyalizmin politikalarına ve desteğine bağlanmıştır. Dolayısıyla emperyalizmin doğrultusunda hareket edeceklerdir. PKK'ye karşı ilan edilen savaş bu çerçevede belirlenmiştir. Emperyalizm ne diyor? "PKK'la orada barındırma, orada kontrolü sağla!" TC'nin öteden beri istediği de budur. Sonuçta, öncelikle yapılan belli planların ayrıntıları şimdi daha iyi açığa çıkıyor. PKK'ye karşı ilan edilen savaş ve gelişmeler saldıran aile öncesinde planlanmıştır. Bir yıldan fazla bir sürede yapılan hava bombardımanları da KDP ile koordineli olarak uygulanmıştır.

KDP-YNK'nın TC ile ilişkileri bu noktada özel bir önem kazanmıştır. Çünkü birçok oyun bu ilişki içinde de oynamaktadır.

Bilindiği gibi, TC'nin politikaları ve imhıdır. Dolayısıyla, politikaları çizilebilecek her davranışta özellikle sakınılmıştır. TC'nin, "KDP-YNK'yı şimdiye kadar günümüzdeki gibi resmi düzeyde kabul etme, belki düzeyde görüşme diye bir durumu yoktu. Ve ısrarla bundan kaçınıyordu. "Irak Kürtleri" bile demiyordu. Sadece "Kuzey Iraklı, Irak vatanı dışarı" sözleriyle kullanyıyordu. TC'nin sonrakı süreçte Talabani ve Barzanî'yı kabul edip Ankara'da bir büyük bir husni kabul karşılığında, şu onun bu inkarçı politikalarını vazgeçtiği anlamına gelecek, ya da bu politikalarını değiştirdiği gibi değildir. Aksine, bu ilişkinin temel nedeni: Güney-Kuzey ekserinde PKK önderliğinde gelişen devrimci baskı yönünde olmuştur. Zaten TC'nin iç ve dış politikaları da buna bağlanmıştır. Böylesi hayat bir şekilde TC Güneyli güçlerle resmi görüşmeler için girmişti.

PKK'yı yok etmek TC'nin bir iç ve dış politikalarının esas ekseriyetidir. Buna hizmet edecek her türlü ilişki geliştirilmekte bir sakınca görilmemektedir. Her türlü taviz verilmeye hazır; Barzanî ve Talabani de olsa. Gerçi Barzanî ve Talabani ile geliştirilen ilişkilerin rengi en iyi Turgut Özal belirtiyordu. "Bugüne

kadar başkaları bunları kullandı, biz niye kullanmayalım?" Bu sözler bu politika ve ilişkin özüni ortaya koymaya yeter.

İlerleyen süreçte görüşmeler yoğunlaştı. Sık sık görüş gelmeye başladı. Halbuki bunlar, eskiden karakol başçavuşlarıyla, MIT'in en sıradan ajanlarıyla ilgili ilişkilerdi. TC ile ilişkileri bu düzeydeydi. Ama şimdi daha üst düzeyde; Cumhurbaşkanlığı, Başbakan, Dışişleri Bakanlığı düzeyinde görüşüyorlar. Bu tür resmi ve yüksek düzeydeki ilişkiler Körfez Savaşı'ndan sonraki gelişmeler sonucu olmuştur. Kürdistan'da savaşın kazandığı boyutlar, uluslararası alanda kazandığı, genişlikten sonradır ki, Güneyli güçlere Ankara kapıları açılmış ve gerçekten de büyük bir hisni kabul görmüştür.

TC'nin, Barzani ve Talabani ile geliştirdiği ilişkin temelinde iki eşit taraf arasında gelişen bir ilişki olarak görmem gerekir. TC, Barzani ve diğer etnonomik güçlere saygı duymuyor, onları serfeli ve eşit bir taraf olarak algılamıyor. Çünkü bu işbirlikçi önderlerin çapını, gücünü ve etkisini biliyor. Bu güçlerin esas olarak dış devletlere, yabancı paydaşlarla ayakta durabildiklerini görüyor. Zaten ilişkinin esasını da kendileri açıklamıştı: "şimdiye kadar hep başkaları kullandı, biraş da bu kulanalım" demeslerdi. Tabii ki, PKK'ye karşı bunları kullanacaklardı. PKK'nin Güney'deki varlığına karşı bunlar bir saldırı gücü olarak harekete geçeceklerdi. Kısacası TC, Güney'deki güçleri kendi stratejik imha politikalarının takviye unsurları, kontra güçleri olarak görüyor. Bunları Güney'in biraş daha güçlü, biraş daha sinisi çok korucuları biçiminde kullanmak istedi. Bundan dolayı ilişki geliştirmişler, silahlandırılmışlar, eğitimleşmişler. Temel olarak bunları bir kontra hançere, gücü olan bir güç PKK'ye karşı kullanmak hedeflenmiştir.

TC, Güneyli güçlerle birleşik olarak yaptığı son saldırılarından önce de PKK'ye karşı yoğun bir kampanya geliştirmişti. Güney Kürdistanı'na yapılan hava ve kara operasyonlarındaki Güneyli güçlerin işbirlikçisiymiş. Barzani açıkça şunu dile getirmişti: "Biz TC'nin bu operasyonlarını anlayışla karşılıyoruz. Ama bunlar yapıldıkça sivil güçlere zarar vermemelidirler. Bu "lider" düşüncesinin ki kendi topraklarının bombalanmasını, başka güçlere operasyonunu açılmasını onaylasın, hoş görsün, desteklesin. Başka bir ükde halk bu tür bir liden bir sanıye bile başında tutmaz. Ama Güney Kürdistan'da Barzani ağası bu sözleri söylemesine rağmen ayakta kalabiliyor, durabiliyor.

Şu noktayı özellikle bir kez daha vurgulamalıyız: Güney Kürdistan'daki işbirlikçi güçlerin TC ile ilişkilerdeki birliği eşit, birbirinin varlığını, haklarını saymaya dayanan bir ilişki değildir. Diplomatik ilişkiler geliştirilmiş, geliştirilmeye diye bir kural da yoktur. Buna karşı kıymıyoruz. Ama ilişki şu üke çok önemlidir. Kürdistan uluslararası sınırlar, güçleri, çok taraflı ile ilgili olması nedeniyle geliştirecek ilişkilerde bir parçanın diğer parçaları karşı kullanılması müsaade edilemez. Bir parçanın genel üke devrimine karşı kullanılması sömürgecilerin her zaman kullandığı bir taktik olmuştur. Bu anlamda kurulacak ilişkiler şöyle olmalıdır: Parçalardaki maddelere, bir bütün olarak da birleşik bir üke deale zar veremeyek, onu destekleyecek bir şekilde gelişir ve böyle bir içeride sahipse o zaman bir anlamı olacaktır. Ama, kendi ülkesindeki ulusal kuruluşu bastır-

mak için başka bir parçayı alet olarak kullanmayı, örgütlendirilmiş ilişkiler haincedir, karşı devrimdir. Bu hainetçi ilişkileri de teşhir ve tecrit etmek bütün Kürdistanlı yurtseverlerin görevidir.

Diplomatik ilişkilerde bütün parçalardaki ulusal mücadelecilere karşı tavrı almak, karşı konuma düşme, vatanın bütünlüğüne zarar vermemek esastır. Güneyli güçler bu ükeye bağlı değildirler. KDP-YNK, TC'nin, genelde ise emperyalizmin Kürdistan ve Ortadoğu siyasatlarının basit uygulayıcıları olmaktan öteye gidememiştir. Dolayısıyla PKK'ye karşı geliştirilen saldırı ve Güney'de peşmerge güçlerinin, Kuzey'de TC'nin havadan ve karadan geliştirdiği stratejik imha operasyonu, bugüne kadar TC ile geliştirilen ilişkilerin içerisinin de ne olduğunu ortaya koymuştur.

Bu elbette ki, bir arkadaşan hançerlenme, Kürdistan'ın düşmanlarıyla, sömürgecilerle işbirliği yapıp halkın öz davasına, öz gücüne karşı savaşı Kürtleştirme ve öz davaya sıkılan bir kuşundur. Tarihın tankı olduğu ihanetlerin en büyüğüdür.

Bu saldırıyı Barzani ve Talabani'nin kendilerini sinirli bir tavrı olarak görmek de mümkün değildir. Tabii ki bunların da payı var, çıkarları da bunu gerektiriyor. Ama öncelikle emperyalizmin, PKK'nin oradaki varlığına bir an önce son verilmesi doğrultusunda dayatması vardır. NATO Genel Komutanı da bunu açıkça istedi. Washington'daki Dışişleri yetkilileri de bu doğrultuda açıklamalar bulund.

KDP-YNK'nin PKK'ye saldırısını Kürdün Kürde saldırması veya Kürtler arasında, bütün dış etkilerden soyutlanınca bir iç savaş olarak görmek mümkün değildir. Tabii ki, emperyalist politikaların bındınlıdır bir iç savaş, bir iç sorundur. Sadece iç savaş, iç çatışmadır demek yanlışdır. Bu işin yüzeyel yanısıdır. Esas olarak, savaş emperyalist politikaların bir sonucudur. İkincisi, Kuzey'de geliştirilen özel savaşın, topyekün bir imha savaşının Güney'e taşınmasıdır.

Talabani ve Barzani güçlerinin saldırısını bu genel stratejinin sadece bir parçasıdır. Çünkü, bu saldırıya beraber TC de Kuzey'de bastırma ve kuşatma hareketini, imha seferini başlatmış ve bunu da "sandviç hareketi" olarak değerdendirilmiş. Bu plana göre, Güney'de Barzani ve Talabani ekmeğin bir dilimini, Kuzey'de ise TC, diğer dilimini oluşturdular, PKK ise ikisinin arasında bir sosis olarak konup yenelecekti.

Güney'de oluşan "federe devlet" ve hükümeti, bu anlamda Kürt Diem klığı olarak değerdendirimek, yeni türden bir kontra hareketi olarak görmek gerekiyor. TC, Güneyli güçleri PKK'ye saldırırken amacını da açık olarak koyuyordu: "PKK'yi orada ezeceğiz, bitireceğiz; PKK'yi böylece askeri bir yenili alacak, bu askeri yenili temelinde ise büyük bir siyasal bozgun yaşayacaktır. Bunun yaratacağı moral çöküşünü bındirecek ve böylece sık gelmeden PKK'nin işini haledeceğiz, bu sefer gerçek anlamda PKK'nin bılı kırılacak, bir daha toplanmasına izin verilemeyecek". Tamamına hesaplarsa böyleydi.

Suriye ve İran'a geliştirilen PKK'yi cembere alma, dış dünyadan tecrit etme, böylesi bir politikayı tamamlayan diğer bir unsur oluyordu. Güney'deki savaşın bir özelliği de buydu. PKK'yi kuşatma stratejisinin bir parçası olarak geliştirdi. TC geliştirdiği saldırının adını da bu plana uygun olarak koymuştu, "imha seferi" diyordu. Stratejik imha seferi, bir parçanın koparılarak imha

edilmesi değil, bütünüyle yok edilmesi demek oluyor. Kendileri açısından bunu belirleyici bir muharebe olarak değerdendirilmişlerdir. Bundan dolayı Batı'nın ABD'nin desteğini alması, bölge devletlerinin de ezından "sessiz" bir tutum takınmalarını sağlamışlardır.

Zaten emperyalizm Güney'deki modeli sadece bir saldırı üsu olarak değil, aynı zamanda Kürt sorununu çözümünde taraflara karşı ettireceği bir model olarak görüyordu. Hesaba göre PKK bastırıldıktan, Kürt sorunu böyle çözüldükten sonra Ortadoğu da selamete kavuşturulmuş olacaktı. Amaç böyle büyük oluncu, saldırı da çok kapsamlı ve geniş bir alanda oldu. Bunda yakaladıkları halka, savaşı Kürtleştirme oldu. PKK'yi imha etmede de asıl rol TC ordularına verildi. TC ile aynı cephe de birleşen Güneyli güçler; Talabani ve Barzani, tarihlerinin en büyük ihanetini bu şekilde gerçekleştirmiş oluldu. Devrim arkadaşan hançerlemişler ve ihanetle de devrim davasını onlarca yıl geriletebilecek bir planın bir parçası oluldu. Dolayısıyla çok kapsamlı bir ihanetin içine girmişlerdir.

Şunu da hemen belirtelim, bu topyekün saldırı karşısında geliştirilen gerilla saldırıları ve direnişleriyle hem Talabani ve Barzani güçleri geliştirilmiş, püskürtülmüş, kofuklara açığa çıkartılmış, hem de TC'nin trilyonlar harcancan obnibler ifade eden en yetkin ordu gücünü, hava güçlerini, zırhlı birliklerini harekete geçirecek geliştirdiği bu stratejik imha saldırısı beklentilere yanıt olmasın; ardından kıyaslandığındaki rahatlıkla bir fiyasko olarak değerdendirilecek bir netice vermiştir.

Böyle kapsamlı bir imha seferine karşı direniş, yine Talabani ve Barzani'leri geliştirilen son anlaşma TC'nin kırılı politikalarını boşa çıkartırken, hem TC'nin Kürdün Kürde kıldırma oyunu sonuçsuz bırakmış, hem de TC'nin o kadar önem verdiği imha seferinin sonuçsuz kalması sağlanmıştır. Burada kazanan Kürdistan halkı olmuştur. Güney'deki güçler için de siyasi ve askeri yenilidir. Bu askeri ve siyasal yenilgi temelinde Güney'de bağımsızlık düşüncesi bundan böyle daha da gelişme zemini bulacaktır.

Yine Güney'deki halk Kürdistanı Cephe'nin saldırısını tasvip etmeye, karşı koymaya başlamış, hatta "peşmerge güçleri"nden "savaşmak istemeyenleri" da küçümsemecek bir düzeyde kullanmış. Savaşmak istemiyorlardı. Doğru Güney-Batı Kürdistan'da ise halk ambargoya katılmış, dünyanın çeşitli alanlarına dağılmış durumda olan Kürtlerin teklifi de gelişmeye başlamıştı. Bu durum PKK'nin temsil yeteneğini, birleşik Kürdistan devrimi içindeki yenisi ve rolünü ortaya koymuştur.

TC'nin bilinen operasyonunun boşa çıkartılmasıyla da devrimin yenilemezliği bir kez daha kanıtlanmış, bunun getireceği moral ve siyasal destekle, Kürdistan halkı büyük güçlü, cesaretle, ruh haliyle ulusal mücadeleye atılacaktır. Ulusal kuruluş mücadelesi sadece bir parçanın mücadelesi değil, diğer parçaları da etkisi altına alarak birleşik bir devrim olarak farklı biçimlerde, farklı düzeylerde de olsa birleşik bir devrim ekseninde üle almayam edecektir. Kazanan PKK'nin önderlik ettiği birleşik, bağımsız Kürdistan devrimi olmuştur. Kaybeden ise, her türden uşaklar, ihanet, karşı devrim, emperyalist ve sömürgeci komplo ve imha seferleridir.

Sonuç olarak; Güney ve Kuzey ekseninde gelişiyor. Son operasyon, Gü-

ney'deki güçlerin ihaneti devrimin bu ekseninde ele alınması ve geliştirilmesi gerektiğini ortaya koymuştur.

TC, Kürdistan devrimini boğmak için bir yanda bölgesel konferanslar ve diğer sömürgeci devletlerle birlikte bir politika oluşturmamı peşinde, diğer yandan da Güney'deki güçlerin kontra özelliiklerini daha fazla öne çıkarma çabası içindeydi. Bunlar üzerindeki baskıların daha da artırarak PKK'ye karşı daha sert tavrı almalarını ve birer alet olarak kullanılmalarını istemeye devam edecektir.

Güney'deki "federe devlet" başari-

li bir devrim, muzafer bir ayaklanma sonucunda değil, başkalarının kucağında, başkalarının desteği ile ortaya çıkmış ve doğmuş da la mamen karşı devrimin ihtiyacı doğultusunda olmuştur. PKK'ye yönelik "Federe devlet" in savaş ilanı da rüştünü ispatlama çabasıdır. Bu bir karakteristik belirtidir.

Burada yurtdışevirlik görevi, gerçekten irtadımız dışında olduğu bu oluşumun, bütün olumsuzluklarına rağmen karşı devrimci üyutlarını asgarıye indirmek ve Kürdistanı Cephe içinde ve Güney Kürdistan'da bulunan yurtdışevir güçleri güçlendirme ve bu oluşumun çatlaklarını, çelişkilerinden en iyi şekilde yararlanmaktır.

Güney'deki işbirlikçi güçlerin hareket alanını daraltmak, onları siyasi olarak tecrit etmek, politikalarını halk nezdinde teşhir etmek ve devrimci yurtdışevir güçleri, kararsız üyutları devrime çekmek ise dönemin en önemli görevlerinden bir diğeri olmaktadır.

Güney'de çok taraflı ve kapsamlı olarak gelişen savaş ve sonuçları konusunda ise sair başlıklar biçiminde şunları vurguyabiliriz:

Bir, Kuzey'de dayatılan stratejik imha hareketini tamamlamamın bir parçası olan peşmerge saldırılarını püskürtülmüştür. Saldırıların püskürtülmesiyle işbirlikçi güçlerin iç çelişkileri, zaafıları ve bunı yüzleri açığa çıkartılmış, tümden çözüme ve bozgun sürecinde TC'nin bilinen müdahaleleri imdatlarına yetmişmiştir. Gerilla direniş karşıdevrimci havalı kılınığa uğrayan KDP ve YNK, bir yandan da atkeskes arışı içinde olmuştur. Atkeskes görüşmelerinin belirli bir anlaşmaya sonuclandığı görülmüştür.

İki, bu anlaşmayla PKK'nin Güney'deki varlığı ve meşruiyeti kabul edildi ve tesvil oldu. Bu Güney'deki gelişmelerde gerillanın ağırlığı ve etkisinin gözardı edilmemesi gerektiğini ortaya koydu. Anlaş teskes anlaşmasından dolayı TC'nin tepkisini, öfkesini ve biraş da hayal kırıklığını dış vurma boşuna değildir.

Kürdün Kürde kırkırtma planlarının boşa çıkartılmasının yanı sıra, gerillanın kazandığı siyasal kazanımların tepkisini temel nedendir. Bu da başarısızlıklarının öteki boyutudur. Üç, en önemlisi: gerillanın bir parça hareketi değil, tüm parçaları temsili yeteneğine sahip birleşik bir hareket olduğunu herkese, kime ağı, kime zımnen kabul ettirdi.

Dört, neredeyse dünyayı arkasına almış çok yönlü ve kapsamlı imha hareketine rağmen gerilla gücünü olduğu gibi korudu, kayıplar sinirli oldu. En önemlisi ve belirleyici olan, imha seferinin esas olarak sonuçsuz bırakılmasıdır.

Denilebilir ki, gerilla tarihinin en büyük, kapsamlı ve boyutlu bastırma ve imha seferinde devrimci durumunda kaldı. Stratejik hedef "sandviç hareketi"yle gerilla Güney'den tümüyle silmek, dış kuşatım cemberrini tamamlamak ve Kuzey'i işini birtirmek. Bu harekate, "topyekün savaş"ın en önemli aşaması böylelikle bakılıyordu. Bu nedenle buna bütün güçlerini yığdılar, dikkatlerini ve sinirlerini sonuna kadar yoğunlaştırdılar, bütün mekânlarını, dış politika çabalarını bu sefere bağladılar. Sonuç ortadadır; beklentiler ve varılmak istenen hedefler ile gelinen nokta beşbellidir. Bu, bir başarısızlık durumudur. Gerilla askeri gücünü, yeteneğini, dayanıklılığını ortaya koymuş ve kanıtlamıştır. Bu direnışinin mücadele tarihinin önemli bir kilometre taşı olduğunu ve bundan sonrakı askeri ve siyasal gelişmeleri eyley etkiyeceği şimdiden kaydedilmektedir.

Beş, bütün bunları, devrimin Kuzey Güney eksenini daha da öne çıkardı; gelişmelerin bu temelinde olduğunu gösterdi. Birleşik devrim düşüncesi ve pratiği daha çok bilimlerde ve uygulamada denirlesiyor. Peşmerge saldırılar karşısında Güney-Batı ve Doğulu halkın tepkisini ve buna ambargoya so muafılaşması, ulusal birlik ve bunun hakkı eksen etrafında geliştiğini net olarak ortaya koydu.

Altı, özel olarak Güney'deki ilişkilerin ve çelişkilerin yeni biçim alacağı kesin görünüyor. Bu yeni biçimleniş savaşta ortaya çıkan direniş ve dengelerin etkisinde olacağı gayet açıktır. Daha başka sonuçlar da sayılabilir ve bunlar daha da ayrıntılandırılabilir. Ancak bu ana çizgiler bile Güney'deki savaşın askeri ve siyasal sonucu bakımından bir fikir vermeye yeter. Büyük bir güç ve trilyonlar köklü olduğu bu imha seferi planlanan hedeflere ulaşmak şöyle düşün, esas olarak başarısızdır, yenilgiye uğratılmıştır.

Askeri ve siyasal olarak kazanan gerilla ve Kürdistan halkı olmuştur.

GERİLLA İLE HALK OMUZ OMUZA

1992 YILINI BÜYÜK ÖZGÜRLÜK ATILIMIYLA TAMAMLADI

26 Kasım 1992: Riha (Urfa)'nın Girê Sor ilçesinde bir fırın ile bir dükkana bomba atıldı ve 2 kişi yaralandı. Olay hakkında ayrıntılı bilgi verilmemiştir.

26 Kasım 1992: Mardin'in Stewr (Savur) ilçesine bağlı Baman köyüne baskın düzenleyen TC askerleri, köylülerin erzaklarını birbirine karşırdılar ve evlerin pencerelerini kırdılar. Ayrıca 2'si çocuk 3 kişiyi gözaltına aldılar.

26 Kasım 1992: Amed'in Erxani ilçesinde bazı evlere yapılan baskınlarda 5 öğretmen gözaltına alındı.

27 Kasım 1992: Lîcê ilçesinde gece saatlerinde devlet güçleri tarafından belirlî evlere ve işyerlerine 105'lik top ve roketatarların açtığı bulundugu ağır silahlarla ev işyerlerinde hasara yol açtılar. Nezîre Gezen (18) açılan ateş sonucu yaralandı. Halk, korumak amacıyla geceyi sığınaklarda geçirmek zorunda kaldı.

Yine Lice'ye bağlı Duru köyüne Türk askerî güçleri baskın düzenlediler ve 6 kişiyi gözaltına aldılar.

27 Kasım 1992: Bêdîs'in Gûr-oymak ilçesinde devlet güçleri heil-

kopterle havadan gerillalara "teslim ol" çağrısı yapan bildirî atıldı. Halk bu duruma büyük tepki gösterdi.

27 Kasım 1992: Elîh'in Hezo (Kozluk) ilçesine baskın düzenleyen gerillalar ile korucular arasında çatışma çıktı. Korucubazı Cemal Budak'ın evine yapılan saldırı üzerine çıkan çatışmada 1 korucu öldü, 3'ü ise yaralandı. Ayrıca 1 gerillanın da şehit düştüğü bildirildi.

27 Kasım 1992: Şemrex (Mazıdağı) ilçesinin Halilan köyü yakınlarında gerillalar ile düşman askerleri arasında çatışma çıktı. Gerilladan kayıpların olmadığı, düşmandan ise kayıpların olduğu, fakat kesin sayıların öğrenilemediği bildirildi.

Kasım 1992: Girê Amê (Silopi) ilçesinde Türk askerî güçleri tarafından yapılan operasyonlar sonucu yakalanan Sadîk kod isimli gerilla, 1992'nin gördüğü işkenceler sonucu şehit düştüğü bildirildi.

28 Kasım 1992: Şîrxex'in Balveren köyü yakınlarında üç gün önce çıkan ve hakkında bilgi alınamayan bir çatışma sonrasında devlet güçleri Balveren köyüne baskın düzenlediler. Açılan ateş sonucu en az 4 evin isabet aldığı bildirildi.

28 Kasım 1992: Idrî (İğdır) ilçesinde bulunan Bölge Trafik Şube Müdürlüğü'ne bir grup gerilla gece saatlerinde roketatarları saldırdı düzenledi.

28 Kasım 1992: Gire Sor (Siverek) ilçesinde bir grup gerilla, Ordu Polis Karakolu'na baskın eylemi düzenleyerek 3 polisi yaraladı.

28 Kasım 1992: Elîh-Qabilcewz (Sason) karayolu Nevala Gıyânî mevkinden gerillalar tarafından kesildi. Bir saatte yakın süren eylemde 3 korucu ölmeye cezalandırıldı.

Yine Elîh'te Emniyet Müdürlüğü'ne gerillalar tarafından bir baskın düzenlendi. Ancak ayrıntılı haber alınmadı.

29 Kasım 1992: Çelê (Çukurca) ilçesinde bir askerî konvoyda bulunan 1 panzer uçuruma yuvarlandı. İçindekilerden 1 asker öldü, 5'i de yaralandı.

29 Kasım 1992: Wêranşer ilçesinde gözaltında kâdîlîlen Remzî Çakar'ın ölümünü protesto etmek amacıyla esnafın kepenk kapatıldı.

30 Kasım 1992: Kerboran ilçesi kırsalında gerillalar ile düşman güçleri arasında çatışma çıktı. Gerilla kaynaklarından bilgi ulaşmadı.

Devlet kaynakları yapıtların açıklanması 5 gerillanın öldürüldüğünü belirtti.

30 Kasım 1992: Stewr ilçesinin Elfan (Pınardere) köyü yakınlarında devletle işbirliği yapan 2 hain gerillalar tarafından cezalandırıldı bir derece asıldı.

1 Aralık 1992: Antalya'da HEP il yönetim kurulu üyesi Diş Dok-toru İdrîs Çelik kontra elemanları tarafından silahlı saldırıya uğrayarak yaşamını yitirdi.

2 Aralık 1992: Kosar ilçesine bağlı Hakverdi köyünün Tuzluca (Aldıkê) mezarından 7 köylü İpek Yolu üzerinde kontra elemanlar tarafından kurşuna dizilerek kâdîlîlen TC bu olayı PKK'ye yükledi. Kâdîlîlen köylülerden isimlerini öğrendiklerimiz şunlardır: Nurettin Yığıt (25), M. Ali Yığıt (17), Tacerî Yığıt (14), İzzetî Yığıt (30), Abdûlbakî Yığıt (17), Abdûlvahap Yığıt (19), Abdo Öztürk (30). Yöre halkı bu olaya büyük tepki gösterdi.

2 Aralık 1992: Amed-Farqîn karayolunu kesen gerillalar, bir süre kimlik kontrolü ve propaganda yap-tılar. Gerillalar askerlik çağına gelen

5 genci de birlikte götürdüler.

2 Aralık 1992: Amed'de evin-den işyerine giderken silahlı saldırıya uğrayan Tacetîtin Yılmaz (30) adlı gardiyan öldü. Diyarbakır E Tipi Cezaevi Başgardiyanı olan Tacetîtin Yılmaz'ın siyasi tutukluları işi davrandığı ve bu tutumunun karşı tarafın tepkisini topladığı, bu nedenle öldürülmüş olabileceği bildirildi.

2 Aralık 1992: Amed'in Hezo ilçesinin Uzunarğıt köyünde Razîye Bîlîci (35) adlı bir kadın öldürüldü. Olayın kimler tarafından gerçekleştirildiği hakkında bilgi ulaşmadı.

2 Aralık 1992: Erxani ilçesine bağlı Kınara Mezin (Kavurmaköprü) köyüne baskın yapıp TC askerleri, 5 evi ateşe vermek yaptılar. Bir kaç bin gılgilerde, 50 hanelik köyün bosal-tılması için bir hattaik sürenin tanın-dığı bildirildi.

3 Aralık 1992: Kerboran ilçesi-ne bir baskın düzenleyen gerillalar jandarma tabur komutanlığı ve kaymakam başkanına ağır silahlarla saldırıldılar. Eylemde 14 asker ölü-mek, yaralanan askerler de oldu. Baskın eylemi ardından devlet güç-lerinin evlere rastgele açtıkları ateş sonucu Melek Bora (10) adlı

PKK'NİN 14. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ KUTLAMALARI

Cizre: Kent merkezinde bir araya gelen kadın, erkek, çocuk, yaşlı ve gençlerden oluşan kalabalık halk kitleleri davu-zurna çalarak kutlamayı gerçekleştirdiler. Yaklaşık bir saat süreyle devam eden kutlamayı, hava-ya ateş açan ve jop kullanan polisler engel-lemeye çalıştılar. Göstencililer zor kullana-rak dağıtan devlet güçleri yaklaşık 12'nin al-tında yaklaşık 10 çocuğu gözaltına alarak birbirlerine bağladılar. Bir süre kent mer-kezinde böyle döşatıldıktan sonra kara-kola götürüldüler.

Adana: Şehir çeşitli mahallelerinde kepenk kapatıldı. Kitleler yine bazı mahalle-lelerde gösteriler yaparak "Bij Serok Apo!", "Bij PKK!" vb. sloganlar atıldılar. Denizli Ma-hallesi'nde Zîraat Mahallesi'ne işle ope-rasyonu çıkan polis otolarına ateş açıldı, 2 polis yaralandı.

Batman: Sabah saatlerinde Batman, Siirt, Silvan, Diyarbakır, Kozluk ve Sason'a bağlı köylülerden araçlarla gelerek Batman'ın Üçöl mevkinden toplanan yaklaşık 5.000 kişi PKK'nın kuruluş yıldönümünü kutladı. Günün örneğine ilişkin konuşmalar yapıldı, sloganlar atıldı. Ayrıca öğrenciler uzun bir süre trafiği uşama kapattılar. Öğle sıraların-

da dağılmaya başlayan kitleyi, devlet güçleri al-bukuya aldılar. Kitleden bazılarının yerle-ri den sürüklenildiği ve yine bazılarının göz-altına alındığı bildirildi. Yine bir başka bölge kaynağı, kitlelerin üzerine ateş açıldığını, ölü ve yaralının olduğunu açıkladı. Bu kut-la-maya çevre alanlarda bulunan 41 köyden katılım sağlandığı bildirildi.

Diyarbakır: Kent merkezinde Hüseyin U-luğlu ve Ataturk İleislerinde okuyan öğrenciler, kutlama eylemi gerçekleştirdiler. Kutlamada sloganlar atıldı ve Kürdistan bayrakları fla-nı. Ayrıca kutlamanın bir parçası olarak öğrenciler tarafından belli bir mesale arası-n-da 4.000 yurtsever, PKK'nın kuruluşu kutlamak amacıyla yürüyüşe geçti.

Devlet güçleri yürüyüşe müdahalede bulun-du. Yaklaşık 450 yurtsever gözaltına alındı. Daha sonra 50'si serbest bırakılınca, diğerleri işle kamyonlarla merkez jandarma alay komutanlığına götürüldüler.

Muş: Malazgirt ilçesine bağlı Güleli, Tatlı-çay ve Tendürek köylüleri bir araya gelerek ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. Dev-

let güçleri zor kullanarak müdahalede bulun-nuca taşı-sopalı çatışma çıktı. Devlet güç-leri tarafından kurt köpekleri ve joplann kulla-nıldığı çatışmada 20 yurtsever çeşitli yerle-rinden yaralandı, 40'tan fazla yurtsever de gözaltına alındı.

Muş'un Bulank ilçesine bağlı köylülerden ilçe merkezine yürümek isteyen yurtsever kitle, polisler tarafından müdahalede bulun-nularak durduruldu. İlçede bir süre sokağa çıkma yasakları ilan edildi. İlçede iş kepenk-leri indirildi.

Erzurum: Serhed Eyalet Komutanlığı'nın çağrısı üzerine Hınıs ilçesinde esnafın kepenk, gıfırları işle kontak kapatıldı. Devlet güçleri zor kullanarak kepenkleri bir süre sara açtılar.

Yine Erzurum kent merkezinde bir pan-kañt asıldı ve bildirî dağıtıldı.

Nusaybin: İlçenin çeşitli mahallelerinde toplanan yaklaşık 15.000 yurtsever, yürüyüş yaptı, sloganlar attı ve daha değişik etkin-lik türleriyle PKK'nın kuruluş yıldönümünü kutladı. PKK ve ERNK bayraklarının asıldı-ğı, meydanlarda halayların çoşukla çekildi-ği senlik yaklaşık iki saat sürdü. Ayrıca o-kullarını boykot eden öğrenciler de kutla-malara katıldılar.

Çınar: İlçenin belirlî köylülerinden bir araya gelen yaklaşık 3.000 kişi, çeşitli etkinliklerle coşkuyla bir kutlama gerçekleştirdi.

Mazıdağı: Yaklaşık 30 köyden yurtsever köylüler bir araya gelerek ortaklaşa PKK'nın yeni yasası'na girişini kutladılar.

GAP Eyaleti 2. Bölge: Eyaletin hemen bütün alanlarında PKK'nın kuruluş yıl-dönümü büyük bir coşukla kutlandı. Özel-likle de kırsal kesimde katilim ezici bir çoğunlukta oldu. Şehir alanlarında iş kepenkler ve kontaklar kapatılarak kutlama-lar gerçekleştirildi.

Mersin: Demirtaş Mahallesi'nde esnafın kepenk, gıfırları işle kontak kapatıldı. Katilim yüzde yüz oldu. Yine Kürtlerin yoğun yaşadığı Gündoğdu, Yenipazar, Çay, Çilek ve Barba-ro mahallelerinde de esnafın kepenk ka-patı, başta seyyar satıcılar olmak üzere, hububat ve narenciye paketleme servisinde çalışan yaklaşık 4 bin işçi işyerlerine gitmedi. Ayrıca Yenipazar Mahallesi'nde de binlerce kişilerin katıldığı bir kutlama gerçekleştirildi.

Ağrı: İğdır, Aralık, Tuzluca, Doğubeyazıt, Tutak, Patnos ve Diyadin ilçelerinde kepenk-ler ve kontaklar kapatıldı, öğrenciler de oku-larını boykot ettiler.

Dersim: Şehir merkezinde yüzde yüz kepenkler ve kontak kapatıldı. Bazı öğrenciler de okula gitmeyerek boykot eylemlerde bulundular. Öte yandan halkın çoğunluğunun da evden çıkmadığı bildirildi.

Ceyhan: Küçükkırım, Pazaryeri, Yarsuvat, Bota, Hüriyet, İnönü, Fatih Sultan, Gazios-mağpa, Esentepe, Sarıse ve Emek mahal-lelerinde kepenkler kapatıldı.

Urfa: Harran Üniversitesi, Zîraat Fakülte-si ve İnşaat Fakültesi'nde öğrenciler, yeme-kin boykot ettiler ve PKK'nın kuruluş yıldön-ümüne ilişkin bir forum düzenlediler.

Öte yandan Yüreğir İlçesi öğrenci-lerinin büyük bir bölümü okula boykot etti. Siverek'te işle esnafın yarım gün kepenk kapatılacağı bildirildi.

Bunun yanı sıra gazetemize haberleri ulaşmayan birçok alanda halk kitleleri tarafından kutlamalar yapıldı, kepenk kapatıldı ve daha değişik eylem biçimleri gerçekleştirildi. Genişle işle PKK'nın kuruluş yıldönümü vesile-siyle yaygın eylemler gerçekleştirildi.

Avrupa ve dünyanın diğer ülkelerinde yaşayan Kürt halkı geceler, senlikler, toplantı-ları vb. eylem türleriyle kutlamalar yapt.

bir çocuk öldü.

4 Aralık 1992: Qabilcewz ilçesinde 3 km uzaklıktaki Tanze mülkasında gerilla ile düşman güçleri arasında çıkan ve iki gün aralıklarla süren çatışmada 22 asker öldü, 3 gerilla şehit düştü.

4 Aralık 1992: Qilaban'ın Hilal bucagına bağlı Çemeres mezarında devlet güçleri ile korucuların ortaklaşa düzenledikleri baskında **Faik Bulut ve Hatun Karay** öldürüldü. Şemse Karay'a da yaralandı. Ayrıca İsmail, Abdulhal, Salih, Yusuf, Halil ve Abdo Kara adlı köylüleri de birlikte götürüldü.

4 Aralık 1992: Amed'in Bağlar semti Khorat mevkinde bulunan Kaya Market, kimliği tespit edilemeyen 3 kişi tarafından otomatik silahlarla tarandı. Markette bulunan Mutlu Kaya ile Necati Kaya da yaralandı.

4 Aralık 1992: Pasur (Kulp) ilçesinin kırsal kesiminde gerilla ile düşman güçleri arasında meydana gelen bir çatışmada 2 asker öldü, 9 asker de yaralandı.

5 Aralık 1992: Pilemori (Pulü-mori) ilçesi yakınlarında çıkan bir çatışmada 8 asker öldü, 3 gerilla da şehit düştü.

5 Aralık 1992: Elih ilçesinde Nur Aslan kontregerilla elemanları tarafından öldürüldü.

5 Aralık 1992: Kosar ilçesinde Mecit Kızılkın (70) adlı bir yurtsever polis panzeri tarafından ezilerek katledildi.

6 Aralık 1992: Elih'te katledilen Nur Aslan'ın cenazesi Stewr ilçesine götürüldü ve büyük halk kitlesinin sloganı katlımı ile toprağa verildi.

7 Aralık 1992: Türkiye'nin Antalya şehrinde saat 18.15 sıralarında polis yolmanları yakınında polis kuran ARGK şehit gerillaları, polis taşıyan 2 servis otobüsünü çapraz etmeye tutarak 11 başkomiser öldürmek üzere 7 polisi öldürdü ve 10'u ağır olmak üzere 45 polisi de yaraladı.

7 Aralık 1992: Nisêbîn ilçesinin Bağheçer mevkinde belediye ateşi taşı kuma şantiyesine baskın düzenleyen gerilla, araçları ve şantiyeye ait kulluherleri eteşerek yaklaşık 200 milyon lira hasara yol açtı.

7 Aralık 1992: Midyad-Hez (İlidi) karayolunun Kefsürü mülkasında pasu kuran gerilla, koruculara ait bir minibüsü ateşe tuttu; 8'ini öldürdü, 10'unu da yaraladı.

7 Aralık 1992: Hezro ilçesi yakınlarında bir otobüsü durduran gerilla yolcuları indirirken sonra otobüsü ateşe vererek yaktı. Ayrıca yolcular arasında bulunan 2 zıbirlikçi, gerilla tarafından kaçırıldı ve daha sonra suçlarının ağırlığından dolayı ölüme cezalandırıldı.

8 Aralık 1992: Amed'de ARGK şehit gerilla bir askeri aracı otomatik silahlarla tarandı. Can kaybı meydana gelmedi.

Yine Amed'in şehir merkezinde gerilla tarafından taranan bir polis otosunda bulunan 2 polis yaralandı.

8 Aralık 1992: Pasur (Kulp) ilçesine bağlı Bahende (Ayan) köyüne operasyon yapan Türk ordusu güçleri 23 evi ateşe vererek yaktı.

8 Aralık 1992: Riha-Cürne Reş karayolunu kesen gerilla, çok sayıda aracı durdurarak kimlik kontrolü yaptılar. Aynı gün diğer bir gerilla grubu yine bu ve köyleri üzerinde bulunan ve Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Necmettin Cevheriye ait olan benzini istasyonunu ağır silahlarla tarayarak büyük hasar verdi.

8 Aralık 1992: Amed'in Melikahmet semtinde bulunan Türkiye İş Bankası'na molotof kokteyli atıldı ve hasar meydana geldi.

8 Aralık 1992: Licê-Çewik karayolunun Kayader mevkinde yol

kesen gerilla, araçları durdurarak kimlik kontrolü yaptılar. Bir araçtan indirilen ve 11 astsubay, 1'i de er olmak üzere 9 kişi suçlu bulunarak kurşuna dizildi. Cezalandırılanlardan biri Muş'un Korkut ilçesi Belediye Başkanı'dır.

8 Aralık 1992: Amed'de kimlikleri tespit edilemeyen 2 kişi tarafından bir pastahaneye bomba atıldı. Pastahanede bulunan Mehmet Koşan, Aydın Koşan ve Daver Akya-maç yaralandı.

9 Aralık 1992: Amed şehir merkezinde gerilla tarafından bir polis otosunda 2'si ağır olmak üzere 4 polis yaralandı.

9 Aralık 1992: Farqin ve Nisêbîn ilçelerinde gerilla tarafından 2 kontra elemanı ölüme cezalandırıldı.

9 Aralık 1992: Gîrgê Amo ya-

kınlarında çıkan bir çatışmada 2 asker öldürüldü, bir panzer de roketatarlardan isabet alarak tahrip oldu.

9 Aralık 1992: Adana'da rehlin alınan 3 korucu yakını serbest bırakıldı.

10 Aralık 1992: Amed'de Nezir Aknar isimli bir genç ugradığı silahlı saldırı sonucu ağır yaralandı. Daha sonra hastaneye kaldırılan genç yaşamını yitirdi.

10 Aralık 1992: Bismil ilçesinin Salat mevkinde silahlı saldırıya uğrayan 1 astsubay yaralandı.

9 Aralık 1992: Mêrdîn'in Yukarı Esentepe köyünde, Türk askerleri tarafından yapılan baskında **Orhan Kaya** isimli köylü kurşuna dizilerek öldürüldü.

9 Aralık 1992: Amed'in Kocaköy ilçesine bağlı, Rikelan köyü korucularının Beybulan köylülerine saldırımları sonucunda **Mehmet Ek** adlı köylü öldürüldü ve 2 traktör de ateşe verilerek yakıldı.

10 Aralık 1992: Çewik'in Dara Hênê (Genç) ilçesinde Hênê (Hanî) ilçesine giden bir askeri araca pasu kuran gerilla, 7 askeri öldürdü. Daha sonra pusuda kurtulmak isteyen diğer askerler kaçarak çatışmada 4 asker daha öldürüldü.

10 Aralık 1992: Elih'te devlete ajanlık yapan 1 unsur gerilla tarafından cezalandırıldı.

10 Aralık 1992: Riha'nın Gire Sor ilçesinde çıkan çatışmada **Mehmet ÇELİK ve Ayten** kod isimli 2 gerilla şehit düştü. Her iki gerillanın cesetleri bir at arabasına koyarak ilçe merkezinde teşhir eden düşman güçler, çevredeki halkın büyük tepkisini topladılar.

11 Aralık 1992: Bir süre önce Mazra (Elazığ)'nın Dep (Karakoçan) ilçesinde çıkan bir çatışmada şehit düşen **Aziz BARDAKÇI** adlı gerillanın kızınesi Amed'de bağlı Peyas köyüne götürüldü. Yüzlerce kişinin katıldığı bir törenle toprağa verildi.

11 Aralık 1992: Stewr ilçesi

karayolunu kesen gerilla'nın işbirlikçileri ait 2 minibüsü ateşe verip yaktı. Bir de 1 minibüsü de birlikte götürüldü.

11 Aralık 1992: Hezo (Kozluk) ilçesine bağlı Kaletpe köyü İnallı mezarında ağaca asılı 20 yaşında olan birinin cesedi bulundu. Olay hakkında ayrıntılı bilgi ulaşılmadı.

11 Aralık 1992: Amed'de gerilla tarafından taranan bir polis otosunda 3 polis öldü, 2 polis de yaralandı.

12 Aralık 1992: Nisêbîn'de kontra lideri olarak tanınan Abduşafur Dil, gerilla tarafından ölüme cezalandırıldı.

13 Aralık 1992: Amed'de gazete bayıllığı yapan **Kemal Ekinci** (35), uğradığı silahlı saldırı sonucu yaşamını yitirdi. Kemal Ekinci'nin

daha önce tehdit edildiği ve yurtsever olarak tanındığı bildirildi.

16 Aralık 1992: Elih'te iki ayrı yerde kontra elemanlarının saldırısı sonucunda, **Mehmet Yılmaz** (30), **M. Sait Yıldız** (28) adlı kişiler yaşamını yitirdiler.

16 Aralık 1992: Nisêbîn ilçesinde Hizbullah adıyla hareket eden kontra elemanları, ilçenin iki ayrı mahallesinde yaptıkları saldırıda **Ali Turaç** (27) ile **Bedrettin Kılıç** (26)'ı öldürdüler.

16 Aralık 1992: Çınar ilçesine bağlı Bepınar köyüne giden bir grup gerilla, devlete işbirliği yapan 1 kişiyi evinden dışarı çıkarak ölüme cezalandırdı.

17 Aralık 1992: Amed-Licê karayolunu kesen gerilla, bir süre kimlik kontrolü yaptılar. Bu arada durdurulan 1 PTT aracı da ateşe verilerek yakıldı.

17 Aralık 1992: Pfan (Dicle) ilçesi basan kalabalık bir gerilla grubu, yaklaşık 3 saat boyunca Emniyet Amirliği, Adıyve, Kaymakamlık ve diğer resmi kurumlara ait binalara ağır silahlarla ateş açtılar. Baskın esnasında 9 asker öldürülen, isabet alan binalarda da ağır hasar meydana geldi. Gerilla ilçe için terk ettikleri sonra devlet güçlerinin açtığı rastgele ateş sonucu birçok evin ve dükkanın isabet aldığı ve bu nedenle halkın önemli bir kısmının geçici sığınaklarda geçirdiği bildirildi.

17 Aralık 1992: Çınar ilçesinin Şexçoban köyü yakınlarındaki Pira Xanê köprüsünde yol kesen gerilla, bir süre kimlik kontrolü yaptılar. Bu arada durdurulan 1 otomobili aracı tarayarak açılan ateş sonucu 1 gerilla şehit düştü. Bunun üzerine gerilla'nın aynı araca açtığı ateş sonucu içindeki 4 kontregerilla elemanı öldürüldü. Gerilla olay yerini terk ettikten sonra devlet güçleri Şexçoban köyüne baskın düzenlediler ve 5 eve baskın dokerecek yakıt.

17 Aralık 1992: Nisêbîn ilçesinde kontra elemanı 1 kişi öldürüldü, 1 kişi de yaralandı.

18 Aralık 1992: Amed'in Akbaş köyü yakınlarında yol kesen gerilla

lar kimlik kontrolü yaparken, yolcular arasında bulunan bir korucunun ateş açması sonucu 1 gerilla şehit düştü. Bunun üzerine gerilla'nın da açtığı ateş sonucu, ateş açan köy korucusu ve 3 yakını öldü.

18 Aralık 1992: Amed'in Karmataş (Zozbrin) köyünden korucubası Hako isimli unsuru teşvikli bir grup köy korucusu, 1 km uzaklıktaki Teşvik köyüne baskın yaptı. Köyde emriye taranması ve bombalanması sonucu **Fatma Can** (17), **Gazel Yaşar** (35) ve oğlu **Veysi Yaşar** (8), **Dilan Demir**, **Dilek Demir** (57) ve ismi öğrenilemeyen 8 yaşındaki 1 çocuk yaşamını yitirdi, 4 köylü de yaralandı.

18 Aralık 1992: Elih'te bir polis servis otobüsü gerilla tarafından otomatik silahlarla tarandı. Saldırı sonucu yaralanan 5 polis hastaneye kaldırıldı. Yine Elih'te Emniyet Müdürü'nün ait bir ekip otosunun ismi belirlenmeyen 12 yaşındaki bir çocuğu ezerek öldürdüğü bildirildi.

18 Aralık 1992: Pirsüs ilçesine bağlı Kükük köyü yakınlarında durdurulmak istenen bir traktörden polis aracına atılan bir el bombası ve ardından çıkan çatışma sonucu 2 polis yaralandı.

19 Aralık 1992: Sêrtin Xana Hewê ilçesinde Bağheçiköyü ve Galikan köyü korucularının taşıyan 3 minibüse gerilla'nın kurduğu pusula ateşinde, bir minibüs kapık tutulurken iki minibüs işe durduruldu. Minibüslerde bulunan kadın ve çocukları ayıran gerilla 8 korucuyu kurşuna dizerek öldürdü.

19 Aralık 1992: Cizira Botan ilçesinde Hezê ilçesine giden bir askeri panzer gerilla'nın pususuna düştü. Panzer tankının imha olukken, içindeki 1 asker öldü, 4 asker de yaralandı.

19 Aralık 1992: Midyad ilçesinde devriye gezen 2 polis, gerilla'nın açtığı ateş sonucu yaralandı.

19 Aralık 1992: Mersin'de devlete ajanlık yapan 1 kişi evinden alınarak ölüme cezalandırıldı.

21 Aralık 1992: Lice ilçesine bağlı Tepeköy köyü, Zozbrin ile Şiketa köylerinden olan korucular tarafından ikinci kez baskına uğradı. Yaklaşık iki saat süren ateş sonucu kesin sayı belirlenemeyen çok sayıda tüpe ve yaralı öldü.

21 Aralık 1992: Amed'in Pasur ilçesine akmış saatlerinde baskın düzenleyen kalabalık sayıda bir grup ARGK gerillası, ağır silah ve roketlerle Jandarma Komutanlığı, Adıyve, Hükümet Konakı binalarına ve diğer bazı resmi kurumlara saldırı. Sabaha kadar sürdüğü bildirilen baskın esnasında bir binalarda büyük hasarın meydana geldiği bildirilirken, can kaybının olup olmadığını bililememdik.

Baskın sonucunda gerilla'nın ger çekilmesi ardından devlet güçleri, çok sayıda ev ve işyerini rastgele taramaya başladılar. 3 evin ateşe verilerek yakıldığı ve isabet alan 15 dükkânın işe tümden tahrip olduğu bildirildi. Halk sığınaklara çekildi. Ayrıca ilçede sokaklara kıyma yağışı ilan edildi.

21 Aralık 1992: Amed'de cami imamı **Ubeydullah Dalar** (40) kontra elemanları tarafından uğradığı silahlı saldırı sonucu ağır yaralandı ve daha sonra kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi.

21 Aralık 1992: Gîrgê Amo'da gece geç saatlerde evinden kimlikleri tespit edilemeyen kişiler tarafından saldırıya uğrayan **Sait Şimdi** (50)'nin cesedi Zedika köyü yakınlarında ölü olarak bulundu.

21 Aralık 1992: Nisêbîn'de gerilla tarafından taranan ağır aracı bulunan Garnizon ve Askerlik Şubesi Başkanı Yarbay Gökhan

Gürbüz ağır şekilde yaralandı.

21 Aralık 1992: Sağmacılar Cezaiye'nin ihaneçî Osman Tim, bir PKK'lı tutsak tarafından ölüme cezalandırıldı. Alınan bilgileri göre Osman Tim, bir süre önce İstanbul'da polis tarafından yapılan operasyonda 25 kişiyle birlikte yakalanmıştı. Bu operasyonun gerçekleştirilmesinde ve cezalandırılmasında işbirlikçilerinin kanıtlanması üzerine cezalandırıldığı bildirildi.

22 Aralık 1992: Farqin ilçesinin Malabadi Köprüsü yakınlarında yapımı devam eden Batman Baraj İnşaatı DSI tesislerine gerilla tarafından yapılan baskın esnasında, asker ve diğer çalışanlardan 5 asker ve 2 çalışan öldürüldü. Öldürülen askerlerden 3'ünün silahlarına el konuldu.

22 Aralık 1992: Çewik'in Keh-nîreş (Karlıova) ilçesi ile Licar köyü arasında yer alan bölgede çıkan çatışmada 5 gerilla şehit düştü.

22 Aralık 1992: Bazarcık ilçesine bağlı Tilikler köyü ovasında giden bir grup ARGK gerillası, devlete ajanlık yapan Salman Selindag ve oğlunu ölüme cezalandırdı.

22 Aralık 1992: Midyad ilçesinde 3 gün önce korucular tarafından kaçırılan Hüseyin Eser ve Seyfettin Kardeş'in cesetleri Midyad-Elih karayolunun Dargeçit yolu aramı mevkinde kurulanmış olarak bulundu.

Yine Midyad'a Gülgöze köyü yakınlarında cesedi bulunan **Abdül-selam Tunç'un** korucular tarafından kaçırılıp öldürüldüğü bildirildi.

Ote yandan bir süre önce Midyad'da gerilla tarafından silahlı saldırıya uğrayan 2 polisin hastanede öldüğü bildirildi.

23 Aralık 1992: Gîrê Sor ilçesinde akmış saatlerinde bir evi kuşatmaya alan sömürgeci güçler, evde bulunan gerilla'nın karşılık vermesi üzerine çatışma çıktı. Çatışma sonucunda 3 asker ve 2 özel tim elemanı öldürüldü, 1 özel tim elemanı da yaralandı. Ayrıca 6 gerilla ve evsahibi **Emin Aslanet** şehit düştü. İsmiyle tespit edilen gerilla şunlardır: **Mustafa GEZGÖR** (Zaman, Vuranşehir), **İbrahim TEK** (Suruç), **Emîn ASLANET** (Suruç), **Faysal ÖCALAN** (Suruç). İsmiyle belirlenemeyen diğer iki gerillanın da Güney Kürdistanlı olduğu bildirildi. Ote yandan evde bulunan Ayten kod adıyla da penederden bahçeye atlayıp kurtulmaya çalışırken, özel tim elemanları tarafından ateş açılarak yaralı halde yakalandı.

24 Aralık 1992: Amed'de silahlı saldırıya uğrayan 2 havacı astsubaydan biri yaralandı, diğeri ise sara almadan kurtuldu.

24 Aralık 1992: Elih'te kontra elemanlarının iki ayrı saldırısı sonucunda uğrayan **Muhtar Naif Keleş** (45) ve esnal **Tekin Sevim** (25) yaşamını yitirdiler.

24 Aralık 1992: Bismil ilçesine bağlı Isak köyü yakınlarında bulunan cesedin, 11 gün önce kontra tarafından kaçırılan **İhsan İçer**'e ait olduğu bildirildi.

24 Aralık 1992: Farqin ilçesine bağlı Şavik köyüne giden kimliği belirlenemeyen silahlı kişilerin silahlı saldırısına uğrayan **Sait Başgeçmez** yaşamını yitirdi.

24 Aralık 1992: Nisêbîn'de dört günden bu yana sivil polis, özel tim ve kontra elemanların ev ve dışarıda bulunan kimi evlerde de karakol kurdukları bildirildi.

24 Aralık 1992: Malatya İnönü Üniversitesi'ne gitmek üzere durakta bekleyen yaklaşık 20 kişilik bir öğrenci grubu, sağ görüşlü 150 kişilik bir grubun saldırısına uğradı. Saldırıya uğrayan öğrencilerden 15'inin yaralandığı bildirildi.

Yığıt Güney Kürdistan halkı!

Baştaralı 28. sayfa

İlerimizin güç birliğine dayanarak gerçekleştirecekleri yerde, emperyalist ve sömürgeci güçlere dayanmaktadır. Çareyi emperyalist ve sömürgeci güçlerin başkentlerinde aramaktadırlar. Ve bu çözüm diğer Kürdistan parçalarındaki mücadele pazarlarına temelinde alçakça bir çözüm olmaktadır.

Böylesine alçakça yönlimler peşinde koşarlarken, diğer taraftan Türk halkının adına hareket ettiklerini söylüyorlar. Kürt halkı adına hareket etmek, onun kurtuluşunu istemek demek emperyalizmin ve sömürgecilerin başkentlerinde Kürdistan'ın bir kez daha köleleştirilmesine ve Kürdün Kürde kıldırma politikasına onay vermek ve buna hazırlanmak değildir. Hele hele Orta-Kuzey-Batı Kürdistan halkının TC tarafından katliamlara uğratılmasına destek sunmak, onaylamak hiç değildir. Oysa bugün TC'ye verdikleri destek PKK'ye karşı almış oldukları düşmanca tavır tamamen Orta-Kuzey-Batı Kürdistan halkının, yani öz kardeşlerinin katliamından geçirilmesidir. Daha çok kullandırmaktır bu. Özünde bu tüm Kürdistan halkına yapılan bir ihanettir.

Kahraman Güney Kürdistan halkı!

Eğer bugüne kadar bu hain önderlikler bir yük gibi sırtınızda taşıyorsanız başka bir devrimci önderliği tanımadığınızdan ve bu hain girişim sömürgecilerle birlikte sizleri içinde tuttukları karanlıklardan kaynaklandığı. Onlar da bu durum bilincinde hareket ederek, sırtınızda ağırlık, despotluk yapmaya başladılar. Sizlerin yıllardır geçirdiğiniz her türlü zorluk ve katliamlara rağmen asla özgürlük ve bağımsızlığa olan köklü bağlılığınızdan alçakça yararlanırlar. İstismar ettirir. İşlerine geldiği zaman İran'a, işlerine geldiği zaman Suriye'ye, işlerine geldiği zaman Irak rejimine, işlerine geldiği zaman Türk sömürgecilerine ve emperyalizme pazarladılar.

Ama artık Kürdistan'da tüm bu hanlık ve adımıza yapılan bu alçakça pazarlıklara "dur" diyen ve yürüttüğü devrimci savaşımıyla kendisini kanıtlayan ve en zor dönemimizde sizinle olmuş, acılarınızı paylaşmış, ekmeğini bölüşmüş Orta-Kuzey-Batı Kürdistan halkı ve onun bağrından

çıkarak tüm Kürdistan'da tartışılmaz bir önderlik düzeyine yükselmis bir PKK hareketi vardır. Bizleri halk olarak kurtaracak, özgürlüğe kavuşturacak, her türlü hanlık ve alçaklıklara bir son verecek tek güç ve önderlik PKK'nin biricik doğru devrimci önderliğidir. Bu önderlik, kardeşliğin, dayanışmanın ve savaşmanın tek ifadesidir.

Özgürlüğe susamış

Güney Kürdistan halkı

Bugünkü görev her zamankinden daha çok birlik-beraberlik, dayanışma içinde olmak ve savaşmaktır. Ve bunun için adım atıp, çaba harcamak her yurtseverin görevidir. Bu aynı zamanda, bunun önünde engel teşkil eden kim olursa olsun, hangi güç olursa olsun sonun kadar ona karşı da durmayı gerektirir.

Bugün görev, sizleri yıllardan beri iliklerine kadar sömüren, onurunuzla, kişiliğinizle, direnişinizle, en önemlisi de asla oynanmaması gereken ve mutlak anlamda saygı duyulması, bağlı kalınması gereken şehit kanlarıyla bile oynayan KDP ve YNK'nin hain önderliklerinin sesine yine kulak vererek can düşmanlarımız olan TC ve emperyalizmin çıkarları için kardeş kanı dökmek değildir.

Bugün görev, KDP ve YNK saflarında PKK gerillalarına sadırmak değildir.

Bugün görev KDP ve YNK'nin ihanet koku sesine kulak vermek değildir.

Onların sesi, ihanete ve teslimiyete çağırır.

Onların sesi ve çağrısı emperyalizme ve sömürgeciye teslim olma çağrısıdır.

Onların sesi Orta-Kuzey-Batı Kürdistan halkının ve önderi PKK'nin ezilmesi ve katliamdan geçirilmesine onay veren bir sestir.

Onların sesi kardeş kardeş kıldırma davet eden bir sestir.

Onların sesi dört parçaya bölünmüş ülkemizin sonsuza dek böyle kalmasını, kölece yaşamasının sesidir.

Artık yeter! Bu seslere kulak vermeyiniz!

PKK'nin ve bağrınızda doğan ve bağımsızlığı düşüncesiyle savunan PAK'ın sesine kulak veriniz! Bu ses siz halkımızın ve ülkemizin birliği ve kurtuluşu için örgütlemeye ve savaşmaya çağırıyor!

Bu ses, gücümüzü emperyalizme, sömürgeciğe ve işbirlikçi hainlere karşı birliğe almaya çağırıyor.

Ve bu ses bugüne kadar sizi yenilgilerden yenilgiye sürükleyen emeginizi, kanınızı, canınızı ve direnişinizi tam bir tüccar mantığıyla pazarlayan hain önderliklere karşı çıkmaya, onların ihanet ve teslimiyetçiliği seslerini dinlemeye çağırıyor.

Unutmayalım ki, kurtuluşumuz ancak ve ancak birliğimizden geçer.

Unutmayalım ki, kurtuluşumuz ancak ve ancak doğru önderlik altında birleşmekten ve onun sesine kulak vermekten geçer.

Unutmayalım ki, kurtuluşumuz ancak ve ancak silahlarımızı birbiri-

mize değil, can düşmanlarımıza yöneltmekten ve onları kahretmekten geçer.

- Yaşasın halkımızın yükselttiği bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!

- Yaşasın bağımsız birleşik demokratik Kürdistan!

- Kahrolsun emperyalizm ve sömürgeci!

- Yaşasın ulusal önderimiz Başkan APO!

- Yaşasın PKK!

- Yaşasın PAK

27 Ağustos 1992
PKK Savaş Sejresi / Aydın

Kürdistan halkının temsilcisi...

Baştaralı 8. sayfa

Bizimlere ayda kaldırıldı? Bu konu meclis üyeleri tarafından iyice incelenmeli ve bilince çıkarılmalıdır. Çünkü halkımız özgürlüğüne kavuşacak olan bu çizgidir. Bu çizgi temel alındıkça sonra dünyanın tüm güçleri de karışımızda birleşse bağımsızlığa gitmekten kimse bizi alıkoymaz.

Tarihsel ulusal meclis kararımızın bize yükleyeceği sorumluluklar çok ağırdır. Hatta partimizin ve genelleştirilmiş sorunlarımızdan da ağırdır. Meclis üyeleri ister partili, ister esnaf, isterse dini inançlara sahip kişilerden oluşsun bu yapıda yer alacak olanlar halkımızın kaderiyle yakından ilgilenecek olan insanlardır. Meclis, program, örgütlenmesi ve çalışma tarzıyla ayrı bir yapıya sahiptir. Çok çeşitli kesimleri ve düşünce biçimlerini bağrında taşıyacaktır. Partimizin düşüncesini benimseyenler bile bu oluşum içinde yer alabilir. Ana doğrultu bağımsızlık, özgürlük, halkımızın birlik ve bütünlüğünü sağlamak olduktan sonra meclis tartışma ortamlarına açık olmalıdır. Mecliste yer hakkı, söz hakkı kim bu olgulara daha çok hizmet ediyorsa ona gereken yer ve değer verilir, verilmelidir de. Meclis partimizin bir yansıması değildir. Kürdistan halkının en temel istemi ve arzusudur. Partimizin, halkımızın arzusunun gerçekleşmesi için

elinden geleni yaptı ve bundan sonra da yapacağı açıktır. Meclisin düşüncelerini tartıştığı bir ortam olmasını da meclisin demokratik canlılığına bağlamaktadır. Yani meclis mücadele etme özgürlüğünün olduğu bir ortam olmalıdır. Böyle mücadeleler olmalı ki, demokratik politikalıkla istenilen ilerlemeler sağlansın.

Ulusal önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaş; "...en tutarlı yurtsever olanlar, meclisin yasalarına işlerlik kazandırabilecek, uygulama gücü olabilecek ögelerden seçilmesini, kendini oldukça toplumun ve ulusun çıkarlarına bağlı kişilerden, adaylardan ortaya çıkarılması yerindedir. Bir ulusun kaderini etkilemek isteyenler, hiç şüphesiz böyle kişilerden oluşmalıdır. Bu konuda düşüncelerimizi ve desteklerimizi hiç şüphesiz eksik etmeyeceğiz. Umarım Kürdistan halkı yeni tanıştığı böyleleri bir olguya karşı giderek birleşecekler, kendi yetkin temsilcilerini oluşturabilecekler ve kendi iradesini temsilcileriyle böyle bir kurula birleştirip, bir daha kaderini elinden yitirmemesine, böyle bir kurum eliyle bir gelişmeye ulaşabilecekler," diyor.

Ve biz de diyoruz ki, böyle bir bilinç ve sorumlulukla görevlerin üzerine yürüelim, bağımsız, demokratik, birlik ve bütünlüğü sağlanmış bir Kürdistan'ı yaratalım!

Abdullah ÖCALAN

ÖNDERLİK GERÇEĞİ VE PKK DENEYİMİ

Cilt I ve II

Wegelin Serxwebûn

Abdullah ÖCALAN

SOSYALİZM VE DEVİRİM SORUNLARI

Abdullah ÖCALAN

SEÇME YAZILAR CİLT 5

Wegelin Serxwebûn

Abdullah ÖCALAN

KÜRDİSTAN DEVİRİMİNİN YOLU MANİFESTO

4 BASKI

Wegelin Serxwebûn

Abdullah ÖCALAN

KÜRDİSTAN YURTSEVERLİĞİ VE ULUSAL KURTULUŞ ÇEPNESİ

Wegelin Serxwebûn

SERXWEBÛN

Abone fişi

Adı, Soyadı:.....

Adresi:.....

6 Aylık

Almanya içi:
DM 30 ☐

Almanya dışı:
DM 32 ☐

1 Yıllık

Almanya içi:
DM 58 ☐

Almanya dışı:
DM 62 ☐

Abone hesap numarası:

Kreissparkasse - Köln
Konto Nr.: 31 97 2
BLZ: 370 502 99

Yazışma adresi:

SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Not: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine postalanız.

İsterme adresi: Agri Verlag, Vogelsanger Str. 286, 5000 Köln 30
Tel: 02 21 / 5 46 17 75 Fax: 02 21 / 5 46 27 11

V.i.S.d.P.

Yazışma Adresi:

Hesap numarası:

Australya

5,00 A \$

Hollanda

4,50 İfl.

H. Bercedoğmuş
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Serxwebûn
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Kreissparkasse - Köln
Konto Nr.: 31 97 2
BLZ: 370 502 99

Austurya
Belçika
Danimarka
Fransa

30,00 s.
90,00 bfr.
16,00 dkr.
14,00 fr.

İngiltere
İsviçre
İsviçre
Norveç

2,00 £.
16,00 skr.
4,00 sfr.
16,00 nkr.

